

ጣሰው

ለክርስቶስ የተሠቃየ

«ሌሎችም መዳንን ሳይቀበሉ የሚበልጠውን ትንሣኤ እንዲያገኙ እስከ ሞት ድረስ ተደበደቡ፡፡»

ዕብራውያን 11:35

«እኔ የኢየሱስን ማኅተም የንብረትነት ምልክት የሆነውን በሥጋዬ ተሸክሜአለሁና ከእንግዲህ ወዲህ አንድ ስንኳ አያድክመኝ፡፡»

ገላትያ 6:17

ቀኑ እንደማናቸውም ሌሎች ቀናት ነበር የተጀመረው፡፡ የጣሰውና የታንጋ እናት በታዳጊ ወጣትነት እድሜ ላይ ያሉትን ልጆቿን ጠዋት ነበር ያነቃቻቸው፡፡ እሳት አቀጣጥላ ለቁርሳቸው ቡናና ቆላ አዘጋጀችላቸው፡፡ ጣሰው ታንጋ ልብሶቹን እንዲለብስ ረዳው፡፡ ታንጋ በእጆቹና በእግሮቹ ላይ የሚሰማው ሕመም አሁንም እንደሚያሠቃየው በዚህ ማለዳም እያማረረ ነበር፡፡ እነዚህ ሁለቱ በሌሎች ቤቶች የአፈር ወለል በተነጠፈው ሰሌን ላይ ከተኙት ስድስት ወንድሞቻቸውና እጎቶቻቸው በእድሜ ይበልጡ ነበር፡፡ የኋለኞቹ ከሌላ እናት የሚወለዱ ናቸው፡፡

በዚያን ዕለት አባታቸው ሄባና በአንድ ግቢ ውስጥ በተኮለኮሉ ስድስት ቤቶች ውስጥ ከሚኖሩ ከሌሎች ሚስቶቹ ጋር አንዷ ከምትሆነው ነበር፡፡ ሄባና ኩሩ፣ ኃይለኛ፣ ቁጡና አትንኩኝ ባይሰው ነበር፡፡ በተጨማሪም በዚሁ የወላይታ ክፍል ታዋቂ ጠንቋይ ነበር፡፡ በማንኛውም ክርክር ውስጥ ጥፋተኛውን ለመለየት

የሚያስችል አጋንንታዊ ኃይልና «ቡዳትም» እንዳለው ብዙዎች ይመስክሩለታል። ተገቢውን ስጦታና ለአያት ቅድሚያት መናፍስት መሥዋዕቶችን በማያመጡ ሰዎች ላይ በሽታና ሞት እንደሚያመጣም ይታመናል። ለተለያዩ ቁስሎች ከቅጠላ ቅጠሎችና ከሥራ ሥሮች የሚቀምማቸውን መድኃኒቶች ይሰጣል። ይሁን እንጂ፤ ከቀን ቀን እየተዳከመና እየታመመ በመሄድ ላይ ያለውን ልጁን ለመርዳት አልቻለም ነበር። በታንጋ ሰውነት ላይ የነበረው ሕመም ከቀን ቀን እየጨመረ ሄደ።

ታንጋ ለቀን ውስጥ አቸው ተጨማሪ ቆሎ በኪሱ ያዘ። ጣሰው በቅሎዎችን፤ አሀዮችን፤ ላሞችንና ፍየሎችን ከማደሪያ ስፍራዎቻቸው ፈታቸው። ልጆቹ እንስሶቹን ከስድስት ቤቶች ውስጥ አውጥተው ወደ ግጦሽ ቦታዎች በሚመሩበት ጊዜ ፀሐይዋ ወጥታ ሞት ብላ ነበር። ታንጋ ከጣሰው ጎላ ጎላ እያነከለ ይከተላል። ከእግሮቹ ላይ ያሉት ቁስሎች እንደ ልቡ እንዳይራመድ አድርገውታል። ታንጋ አስፈሪው የሥጋ ደዌ ስለ ያዘው እግሮቹ ብቻ ሳይሆኑ ፊቱና ሌሎች የሰውነት ክፍሎቹ ሁሉ ቆሳሰለው ነበር። እጆቹ መቆማመጥና በድን መሆን ጀምረዋል፤ ጆሮዎቹ፤ አፍንጫውና ከንፈሮቹ ሳይቀሩ በበሽታው ተጎድተዋል። ከዚህም የተነሣ መዋጥ እየከበደው መጣ። የሕክምና ርዳታ ካላገኘ በቅርቡ እንደሚሞት ግልጽ ነበር። አባቱም ሆነ ሌላ ሰው ለዚህ በሽታ መድኃኒት እንዳለ አያውቅም። ስለዚህ የታንጋ ሁኔታ ከቀን ቀን እየተባባሰ ሄደ።

ልክ እንደ ሌላው ቀን ሁሉ ጣሰውና ታንጋ በፀሐይ ላይ፤ ከዚያም በጥላ ላይ ሆነው ከብቶቹን ይጠብቃሉ። በዚያን ዕለት የራሳቸው፤ የቤተሰቦቻቸውና የማኅበረሰባቸው ሕይወት እንዴት ለዘላለም እንደሚለወጥ አላውቁም ነበር! እንደተለመደው ጣሰው ለቤት ውስጥ የማገዶ አገልግሎት የሚወስደውን እንጨት ሰብስቦአል። ወንድሙን በበለጠ ቢረዳው ደስ ባለው ነበር። ነገር ግን እንዴት እንደሚረዳው አላውቀም። ስለዚህ እንደ ወትሮው ከከ ረብታው አጠገብ ተቀመጠ። ከዚያም አንድ ሰው ወደ እነርሱ ሲመጣ ተመለከቱ።

ጫንዶ ከቆላማው አካባቢ ወደ ልጆች ሲመጣ በጣም ደክሞት ነበር። አንድ ሜትር ከ50 ሳ.ሜ. ቁመት የነበረው ጫንዶ የመስማት ችግር ስለ ነበረበት ራሱ ወደ አንድ ጎን አጋድሎበት ነበር። ጫንዶ የጣሊያንን ወረራ ተርፎ በማገለልገል ላይ የሚገኝ «ተንቀሳቃሽ ሰባኪ» ነበር። እንደ እርሱ ዓይነት ተንቀሳቃሽ ሰባኪዎች የሌሊት ሰባኪዎችም ይባላሉ። ለዚህም ምክንያቱ ሌሊት ተነሥተው የክርስቶስን ወንጌል ለመስበክ ወደ መንደሮች እየሄዱ እኩለ ሌሊት ላይ ሰዎችን ስለሚቀሰቅሱ ነው። አዳዲስ አማኞችን ያስተምሩና ሌሊቱ ከመንጋቱ በፊት ወደ ቤታቸው ወይም በጫካ ወደሚገኙ ሌሎች የመደበቂያ ስፍራዎች ይሮጣሉ። በቀጣዩ ቀን ደግሞ በሌላ አቅጣጫ ወደ ሌላ መንደር ይሄዳሉ። በጎላ ተመልሰው ያመኑትን ሰዎች ያስተምሩናል፤ በጫካ ውስጥ ያጠምቃሉ።

የኢጣሊያ ወታደሮች እነዚህን ብርቱ ወንጌላውያን በማደን ይሠቃዩአቸው ነበር። አንዳንዶቹ ለሞትና ለእሥራት ተዳርገዋል። ከጣልያኖቹ ሞገስ ለማግኘት የፈለጉ ሰዎችም አንዳንዶቹን አሳልፈው ሰጡ። ብዙ ሥቃይ ስለ ደረሰባቸው፤ ለዘላቂ አካላዊ ጉዳት ሳይዳረጉ የተረፉት ጥቂቶች ብቻ ነበሩ። ከእነዚህ ተንቀሳቃሽ ሰባኪዎች ሦስቱን የማወቅና ከሁለቱ ጋር አብሮ የመሥራት መልካም ዕድል ገጥሞኝ ነበር። ጫንዶ ተይዞ በጠመንጃ ሰደፍ አንገቱንና ራሱን ክፉኝ ከተደበደበ በጎላ ለአንድ ዓመት ያህል ታስሮ ነበር። ድብደባው ጆሮዎቹ በደንብ እንዳይሰሙ፤ እግሩ እንዲያነክስና አንገቱ ለማይሸር ሕመም እንዲደረግ አድርጎታል።

ጣሰው እና ታንጋ ጫንዶ እየቀረባቸው ሲመጡ አዩት። ሰሮ (ሰላም) ብሎ ሰላምታ ከሰጣቸው በጎላ ድንጋይ ላይ ተቀምጦ፤ «አንድ የምንገራችሁ አስገራሚ ታሪክ አለኝ። ይህ ታላቁ ፈጣሪ የሆነው የእግዚአብሔር ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ እውነተኛ ታሪክ ነው። ታሪኩ ያለው በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ነው።» አላቸው። ጣሰውና ታንጋ እየተመለከቱት ጫንዶ ከሻንጣው ውስጥ አሮጌ መጽሐፍ ቅዱስ መዝዞ በማውጣት ድምጹን ከፍ አድርጎ ያነብላቸው ጀመር። ጫንዶ ለልጆቹ ስለ ክርስቶስ ሕይወት፤ ሞትና ትንሣኤ ሲተርክ፤ ጊዜ እንቅስቃሴውን ባለበት ያቆመ መሰለ።

ልጆቹ ስለ እግዚአብሔር ጸጋ፣ ከኃጢአት ስለ መጻንና ይቅርታን ስለ ማግኘት፣ ስለ አዲስ ሕይወትና በሰማይ ስለ ተዘጋጀው ስፍራ የሚነገረውን «ጥንታዊ ታሪክ» አፋቸውን ከፍተው ሲለሙ አያሌ ሰዓታት አለፉ። እነዚህ ልጆቹ የክርስቶስን ስም የሰሙት ዛሬ ለመጀመሪያ ጊዜ ነበር።

ጣሰው የዘላለምን ሕይወት ለማግኘትና ኢየሱስን ለመከተል ምን መክፈል እንደሚያስፈልግ ጫንዶን ጠየቀው። ጫንዶ ጥያቄውን እንዲሰማ ለማድረግ ሁለት ጊዜ እየጮኸ መናገር አስፈልጎት ነበር። ጫንዶ ፈገግ ብሎ ምላሽ ሰጠ። «ምንም እና ሁሉንም ነገር ነው የሚያስከፍላችሁ። ይህ የዘላለም ሕይወት እግዚአብሔር ለሚያምኑ ሰዎች የሚሰጠው ነጻ ስጦታ ስለሆነ፣ ምንም አያስከፍላችሁም። ሰይጣንንና መንገዶቹን በመካድ በሙሉ ልባችሁ ኢየሱስ ክርስቶስን የግል አዳኛችሁ አድርጋችሁ መቀበል አለባችሁ። ነገር ነገር አንዳንድ ሰዎች ስለሚቃወሟችሁና ኢየሱስን በሙሉ ልባቸው የሚከተሉት ሰዎች መከራ ስለሚጠብቃቸው፣ ሁሉንም ዋጋ ያስከፍላችኋል። አንድ ሰው ሁለት እግሮች አሉኝ ብሎ ሁለት ዛፍ ላይ በአንድ ጊዜ አይወጣም» አላቸው። (የወላይታ ቤቶች ክብ፣ የንብ ቀፎ የሚመስሉ ናቸው። ጣራውን የሚሸከም ወፍራም ምሰሶ በመሐሉ ይቆማል። ሣሩ የቤት ክዳን መሬት በመንካት ጥቂት ሳንቲ ሜትሮች እስኪቀሩት ቁልቁል ይወርዳል። ይህ አሠራር ነዋሪዎች በቀላሉ ከሙቀትና ከብርድ እንዲጠበቁ ይረዳቸዋል)። «እያንዳንዱ ቤት አንድ ማዕከላዊ ምሰሶ ብቻ ይኖረዋል። ስለዚህ ጫንዶ ለማለት የፈለገው በአንድ ጊዜ መገኘት የምትችሉት በአንድ ቤት ውስጥ ብቻ ስለሆነ የምትኖሩበትን ቤት ምረጡ።» የሚል ነበር።

ምሽቱ እየቀረበ ሲመጣ፣ ጣሰውና ታንጋ ኢየሱስ ክርስቶስን ለማመንና ለመከተል የሚፈልጉ መሆናቸውን ገለጹ። ከኮረብታው አጠገብ ሆነው ሰይጣንን መካዳቸውንና ኢየሱስን መከተላቸውን አስታወቁ። ሁለት እጆቻቸውን በማንሣት ሙሉ በሙሉ ራሳቸውን መስጠታቸውን አመለከቱ። ጫንዶ ጠዋትና ማታ፣ እንዲሁም ከመመገባቸው በፊት እንዲጸልዩ አስተማራቸው። ከብቶቻቸውን ይዘው ወደ ቤታቸው ሲሄዱ አብሮአቸው ሄደ። ጫንዶ ለልጆቹ

አባትም ለመመስከር ሞክሮ ነበር። ነገር ግን ሄባና በጣም ተቆጥቶ ከግቢው አስወጣው። ሄባና ጣሰው የሚተካው ጠንቋይ እንዲሆን ይፈልግ ነበር። ነገር ግን የደም መሥዋዕቶቹና መድኃኒቶቹ ታንጋ እየባሰበት እንዲሄድ እንጂ እንዲሻለው ስላላደረጉ፣ ጣሰው የጥንቆላውን ቅብብሎሽ የመረከብ ፍላጎት አልነበረውም።

ወንድማማቾች በአዲሱ እምነታቸው ሰላምና ደስታ አግኝተዋል። አሁን በሰማይ ከኢየሱስ ጋር የሚኖሩበት ቤትና ሕይወት ነበራቸው። በዚያን ማታ ሄባና ወደ ቤት መጥቶ ስለ ጫንዶ ሲጠይቃቸው በአዲሱ እምነታቸው ደስ በመሰኘታቸው ጫንዶ የነገራቸውን ነገር ሁሉ አጫወቱት። እንዴት የእግዚአብሔር ልጅ በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ እንዳመኑና አሁን «የኢየሱስን መንገድ» በመከተል ላይ መሆናቸውን ገለጹለት።

ሄባና እጅግ በመናደዱ ጣሰውን ይዞ ከቤቱ ምሰሶ ላይ በከብቶቹ ገመድ አሰረው። እናቱ ይህን ድርጊት ለመከላከል ብትሞክርም፣ በስድብ እያራወጠ ገፍትሮ ጣላት። ሄባና ጣሰውን በሚገባ ከደበደበው በኋላ ኢየሱስን እንዲክድ የግድ አለው። ጣሰው ግርፋት ከበረታበት ጀርባው ላይ ደም እየፈሰሰ ኢየሱስን ለመካድ እንደማይፈልግ ራሱን በመነቅነቅ አሳየው። በዚህ ጊዜ ሄባና ከግድግዳው ላይ ማጭድ አውርዶ እሳት ውስጥ ጨመረ። ማጭዱ እስኪገልልት ድረስ ወደ ታንጋ ዞሮ መሳደብና መራገም ጀመረ። ታንጋን ለመደብደብ ሲሞክር፣ እናቱ በታማሚ ልጇ ላይ በመቆም ለመከላከል ሞክረች።

ሄባና የጋለውን ማጭድ አውጥቶ የጣሰውን እግሮች መጥበስ ጀመረ። እግሮቹ ሲቃጠሉ የሚሰማው ሽታና የሕመሙ ሥቃይ ጣሰው ኩኩታ እንዲያሰማ ቢያደርገውም፣ እምነቱን ለመካድ ፈቃደኛ አልሆነም። አባቱ ሰውነቱን በጋለ ብረት መተኮሱን ቀጠለ። «አቁም! አቁም!» የሚለው የወንድሙ ጩኸት በግቢው ውስጥና በሌሎችም ስፍራዎች ተሰማ።

የእናቱን የእራታ ጩኸት የሰሙት ጎረቤቶችና የቤተሰብ አባላት ተሯሩጠው ደረሱ። የተወሰኑ ሰዎች ከሄባና እጅ ላይ

ማጭዳን ወሰዱበት፤ ሌሎቹ ጣሰው የታሰረበትን ገመድ በጠሱ። ጣሰውንም በሰሌን ላይ እንዲተኛ አደረጉት። እናቱ ፊቱን አጠባብረው። ነፍሱን ሲያውቅ የሚጠጣውን ውኃ ሰጠችው። በተቃጠለበት ቦታ ላይ ቅቤ ቀባች። በጨው ውኃ የተገረፈበትን ጀርባውን አበታችለት። ይሁን እንጂ፤ ለሳምንታት ጣሰው በቁስሎቹ ሲሠቃይ ቆየ።

ጣሰውና ታንጋ አብረው በመጸለይ ለእናታቸውና ለሌሎችም የቤተሰቡ አባላት የወንጌሉን ታሪክ ተረኩ። ታሪኩ ለጎረቤቶቻቸውም ተዳረሰ። አባታቸው የጨለማውን ኃይላት ለማማክር ሲል ለሳምንታት ጫካ ውስጥ ገብቶ ሰነበተ። ወንድማማቾቹ ከጫንዶ የሰሙትን የወንጌል ታሪክ ለብዙዎች መሰከሩ። በአካባቢው ወዳሉት መንደሮች በመሄድ የክርስቶስን ማዳን ተናገሩ።

ጣሰው እያደገና እየጠነከረ ሲሄድ፤ ታንጋ ግን እየተዳከመ ሄደ። ብዙም ሳይቆይ ታንጋ መራመድ ከማይችልበት ደረጃ ላይ ደረሰ። ስለዚህ ጣሰው በጀርባው ላይ ይሸከመው ጀመር። ከረጢት ዓይነት ነገር ሠርቶ ወንድሙን ይሸከመው ነበር። ሴቶች የማገዶ እንጨት፤ የውኃ እንስራዎችና አህል እንደሚሸከሙት ዓይነት ነበር። አንዳንድ ሰዎች በወንድማማቾቹ ላይ ቢስቁም፤ ጣሰው ግድ አልነበረውም። ወንድሙን ለመሸከም ደስተኛ ነበር። ታንጋ በትክክል መናገር ስለማይችል አስፈላጊውን ንግግር ሁሉ የሚያደርገው ጣሰው ነበር። ጣሰው በክርስቶስ ስለተገለጸው የእግዚአብሔር ፍቅር ሲናገር ታንጋ እየተኮላተፈ ይጸልያል። ብዙ ሰዎች የወንጌሉን ታሪክ ከሰሙ በኋላ አንዳንዶች ለማመን የሚፈልጉ መሆናቸውን ገለጹ። ወንጌላዊ ጫንዶ ለጉብኝትና ወንድማማቾችን ለማስተማር ተመልሶ መጥቶ ነበር። ብዙ ሰዎች ማመን ጀመሩ። አዛውንት ባልና ሚስት፤ ሁለት ገበሬዎች፤ ጥቂት ሴቶችና ቤተሰቦቻቸው በክርስቶስ አመኑ። በሁለት ዓመታት ውስጥ በመንደሮቻቸው ውስጥ በገነቡአቸው «የጸሎት ቤቶች» ውስጥ ወደ ሃያ የሚደርሱ አነስተኛ ቡድኖች መሰባሰብ ጀመሩ።

አንድ ማታ ታንጋ እንደ ተኛ ሞቶ አደረ። ከሩቅ መንደር ጣሰው አዝሎት ነበር የመጣው። እናቱ ያዘጋጀችለትን ለስላሳ

ምግብ ለመብላት አልፈለገም። እርሷም በክርስቶስ እምና ስለ ነበረ፤ ከምግብ በፊት አብራቸው ትጸልያለች። ታንጋ በጣም ደክሞት ነበር። ይሁን እንጂ፤ ደስታ አልተለየውም ነበር። ፈገግ እያለ ከሰሌኑ ላይ ተኛ። ከዚያም ከእንቅልፉ ሲነቃ በክርስቶስ ክንዶች ውስጥ ነበር።

ጣሰው ታንጋን ለመቅበር ለተሰባሰቡ በመቶዎች ለሚቆጠሩ ሰዎች ወንጌሉን ሰበክላቸው። ጫንዶና ሌሎችም ወንጌላውያን የቀብር ሥነ-ሥርዓቱን ለማከናወን ቢመጡም፤ ስለ እግዚአብሔር ፍቅርና ጸጋ፤ ስለ ኃጢአት ይቅርታና እርቅ የሚናገረውን መልእክት ጣሰው እንዲገልጽ ነበር የፈለጉት። ሄባና ቁጭ ብሎ ክርስቲያናዊውን የቀብር ሥነ-ሥርዓት ተመለከተ። ኃይሉ እንደ ተሰበረና ለረዥም ጊዜ በሕዝቡ ላይ የነበረው ቁጥጥር እንደ ተወሰደበት ገብቶታል።

ብዙም ሳይቆይ ጣሰው ጠንቋይ አባቱን ወደ ክርስቶስ መራው። ቤተሰቡ በግቢው ውስጥ ተሰብስቦ ሰይጣናዊ ክታቦችን፤ መርዞችን፤ የሰይጣን ቤት፤ ቅዱስ ዛፍ የተሰኘውን የአያት ቅድማያቶቻቸው መናፍስት የሚያመልኩበትን፤ መሠዊያውንና ከአሮጌው ሕይወታቸው ጋር የተያያዘውን ነገር ሁሉ አቃጠለ። ያ ምንኛ ታላቅ የደስታ ቀን ነበር! ሄባና ትሑት የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ሆኑ። በኋላም የቤተ ክርስቲያን መሪ ሆኑ። ልጆቹ ሁሉ ክርስቲያኖች ሆኑ። ሴት ልጆቹ ክርስቲያኖችን ብቻ እንዲያገቡ መከራቸው።

ጣሰው ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት በመግባት ለሙሉ ጊዜ አገልግሎት ተዘጋጀ። በወንጌላዊነት በመሠልጠን ወደ ሩቅ ስፍራዎች በመሄድ ወንጌል መስበክና አብያተ ክርስቲያናትን መትከል ጀመረ። እንደ ሌሎች ሁሉ በደርግ የ17 ዓመታት አገዛዝ ውስጥ እስራትና ግርፋት ደርሶበታል።

ከጣሰው ወንድሞች አንዱ የሆነው ሳሙኤል በወላይታ ውስጥ ከታላላቅ መሪዎች አንዱ በመሆን ለብዙ ዓመታት ከእኛ ጋር በቡሎሶና ሶዶ አገልግሏል። ዛሬም አብያተ ክርስቲያናትን በመምራትና ወንጌላውያንን በመደገፍ ያገለግላል። ከእነዚህ

ወንጌላውያን ብዙዎቹ ከቦሎሶ የወጡ ነበሩ። ታናሽ ወንድሙ ማርቆስ ከእኛ ጋር በቦሎሶ ያገለገለ ሲሆን፤ የኮንፍረንስ ተናጋሪና ለተወሰነ ጊዜ ደግሞ ለሙስሊም የአርሲ ሰዎች ወንጌላዊ በመሆን አገልግሏል። ከዚያ በኋላ በቦሎሶ ቤተ ክርስቲያን ተካይና መጋቢ ሆነ። ሳሙኤልና ማርቆስ ልክ እንደ ጣሰውና በመቶዎች የሚቆጠሩ ሌሎች አማኞች ለክርስቶስ ተሠቃይተዋል።

ጣሰው ዛሬም ድረስ ከአባቱ ያንኛቸውን ጠባላዎች በሰውነቱ ተሸክሞ ይዞራል። እነዚህ ለክርስቶስ በደስታ የሚሸክማቸው ጠባላዎች ናቸው! እግዚአብሔር ስለ ሰጠው ትክክለኛው «የማምለጫ ዓለት» ጌታን ያመሰግናል!

አልዳቦ

የተጣመመ ዛፍ

«አልጥልህም ያልሁህ ሆይ፤ እኔ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ።
እኔ አምላክህ ነኝና አትደንግጥ። አበረታሃለሁ እረዳህማለሁ።
በጽድቄም ቀኝ ደግፌ እይዝሃለሁና። እነሆ፤ የሚቆጠሁ ሁሉ
ያፍራሉ። የሚከራከሩህም ሁሉ እንዳልነበሩ ይሆናሉ፤
ይጠፋሉ።»

ኢሳይያስ 41:10-11

ወደ መንደሩ ስንቃረብ አልዳቦ በደስታ ፈነደቀ። ወደ ቀጣናው የመጽሐፍ ቅዱስ ኮንፍረንስ በመሄድ ላይ ነበርን። ይህ ከ ረዥም ጊዜ በኋላ የተካሄደ ስብሰባ ስለ ነበረ፤ ሁሉም ሰው ደስ ብሎታል። አልዳቦ ሁልጊዜም በደስታ የመፈንደቅ፤ የመሰቅ፤ የመጫወት፤ የመቀለድና ታሪኮችን የመናገር ባሕርይ ነበረው። እጅግ ብዙ የወላይታ ተረቶችና አባባሎችን በአእምሮው የያዘ ይመስላል። ከዚህ አንጻር ውጤታማ ወንጌላዊ መሆኑ አይገርምም። መልእክቱ ለማዳመጥ ቀላል ሲሆን፤ ሁልጊዜም ሁነኛ ምላሽ የሚጠይቅ ነበር።

አልዳቦ የወላይታ ሕዝብ ቀንደኛ ጠላቶች ወደ ነበሩት የሲዳማ ጎሳዎች ወንጌሉን ከወሰዱት ወንጌላውያን አንዱ ነበር። ለብዙ ትውልዶች የጥቃትና አጻፋ ታሪክ ነበራቸው። አልዳቦ የጣሰው ባልደረባ ሲሆን፤ ሁለቱ ለአሥር ዓመታት ያህል በሲዳማ ቤተ ክርስቲያን ሲተክሉ ነበር። አንዳንድ ወንጌላውያን የመገደል አደጋ ቢደርስባቸውም፤ ይህ ለጠላቶቻቸው በክርስቶስ ደም የሚገኘውን የይቅርታና የእርቅ መልእክት ለማስተላለፍ ሊከፍሉት የሚገባቸው ዋጋ እንደ ሆነ ተረድተው ነበር። አልዳቦና ጣሰው በሲዳማ ግሩም

መከር ለመሰብሰብ ችለው ነበር።

የሲዳማ ክርስቲያኖች የቤተ ክርስቲያንን ጉዳዮች በራሳቸው ለመወጣት ሲችሉ፣ የወላይታ ሽማግሌዎች ሁሉንም ወንጌላውያን ጠሯቸው። ጣሰው ወደ ሌላ አውራጃ ተሳከ። አልዳቦ የቀጣናው ክርስቲያኖች ዋንኛ ሽማግሌ እንዲሆን ተመረጠ። አልዳቦ አዲስ ቤተ ክርስቲያን በመትከል መጋቢ፣ አማካሪ፣ አስታራቂና ትጉሕ ባለ ራሕይ በመሆን ለብዙ ጊዜ አገለገለ። ሁልጊዜም በጨለማ ውስጥ ላሉት የወንጌል ብርሃን የማብራት ፍላጎት ነበረው።

መጋቢዎችና ሽማግሌዎች በሞቀ ሰላምታ ተቀበሉኝ። ሽማግሌዎቹ በተሰባሰቡት ቤት ውስጥ ሕዝቡ እስኪሰባሰቡ ድረስ አብረን ጸለይን፣ ምግብም በላን። አልዳቦ ስብሰባው የሚካሄድበትን ቦታ ሊያሳየን ዓጉቱ ነበር። ከፀሐይዋ ትኩሳት ለመጠለል በሚያስችል ሁኔታ ዳስ በተጣለበት ግሩም ኮረብታ ላይ ነበር ስብሰባው የሚካሄደው። ቦታው ለስብሰባው ፍጹም ተስማሚ እንደሚመስል ለአልዳቦ ነገርኩት። ከፍ ብሎ የሚታየው የመሬቱ አቀማመጥ፣ በየዳርቻው ያሉ ዛፎች የሚፈጥሩት ጥላና በገላጣው ቦታ የተንጣለለው ዳስ በሣር ክዳን የተሸፈነ መሆኑ መሰባሰብ ለጀመሩት በሺዎች ለሚቆጠሩ ሰዎች ፍጹም ተስማሚ መስሎ ታየኝ። ኮንፍ ረንሱ በ15 ዓመት ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ የተካሄደ ልዩ ስብሰባ ነበር። የደርግ መንግሥት እንዲህ ዓይነቶቹ ስብሰባዎች እንዳይካሄዱ አግዶ ነበር። በመጨረሻው ኮንፍረንስ ላይ ሰብኬ ስለ ነበረ፣ አሁን እንድሰብክ ስጠራ እንደ ትልቅ ዕድል ነበር የቆጠርኩት። ባለፈው ጊዜ እዚህ ከተገናኘን ወዲህ ብዙ ነገሮች ተፈጽመዋል።

ነገር ግን ከመናገሪያው መድረክ ስቃረብ አንድ ስሕተት መኖሩን ተረዳሁ። መድረኩን የሠሩት በሚከተለው መንገድ ነበር። በመጀመሪያ ትልልቅ ግንደች አግድም አነባብረው ካጋደሙ በኋላ ከቋሚው ጋር በሚገባ አሰሩት። ቀጥሎ እስከ ግንደቹ ከፍታ ድረስ አፈር ጠቀጠቁበት። አፈሩን በሚገባ ከደለደሉ በኋላ የሳጠራ ምንጣፍ አነጠፉበት። እመሃሉ ላይ እስከ ወገብ የሚደርስ እንጨት ከተከሰ በኋላ አናቱ ላይ ለመጽሐፍ ቅዱስ ማሳረፊያ የሚሆን

ጣውላ መቱበት። ቦታው ግን ትክክል አልነበረም። መሐል ላይ ሳይሆን ከአንድ የተጣመመ ዛፍ ፊት ለፊት ነበር። ወደ ቀኝ ሃያ እርምጃ ያህል ወደ ዛፉ ጥላ ቢጠጋ ኖሮ በጣም ጥሩ ይሆን ነበር። መድረኩን ትክክለኛ ባልሆነ ስፍራ ማዘጋጀታቸውን ለአልዳቦ ነገርኩት።

አልዳቦ ሳቀ። ሌሎች የቤተ ክርስቲያን መሪዎችም ከእርሱ ጋር ተሳሳቁ። አዎ፣ «ያ ዛፍ ጥበቃው ነው። ታስታውሰዋለህ? አሰፋ ሊገድልህ የሞከረው እዚህ ጋ ነበር። እንደገና እዚህ ቆመህ እንድትሰብክ ስለ ጥበቃው ጌታን አብረን እንድናመሰግን እንፈልጋለን» አለኝ። በዚህ ጊዜ 24 በእድሜ የገፉ ሴቶች በስብሰባው ላይ የሚያቀርቡትን መዝሙር ለመለማመድ ተሰብስበው ቆሙ። እኔም ሁኔታውን አስታወስኩት።

በሚሲዮን ሥራ ላለፉት አሥራ አምስት ዓመታት በብዙ የዓለም ክፍሎች ተጓጉገናለሁ። ነገር ግን በዚያን ዕለት በጣማማው ዛፍ ሥር የተከናወነውን ሁሉ አስታውሳለሁ። አልዳቦ በቀጣናው ውስጥ ያሉትን መጋቢዎችና ሽማግሌዎች ለሦስት ቀናት ለሚካሄደው ስብሰባ ጠርቶ ነበር። ዓመታዊው የጀማ ስብሰባ የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብ ለማይችሉ ሰዎች ወሳኝ ጊዜ ነበር። ምክንያቱም በወቅቱ መጽሐፍ ቅዱስ በወላይታ ቋንቋ አልተተረጎመም ነበር። ይህ ግሩም የኅብረትና አሳብ የመለዋወጫ ጊዜ ነበር።



የደርግ መንግሥት ኢትዮጵያን ከተቆጣጠረ አንድ ዓመት ያህል አልፎታል። አጼ ኃይለ ሥላሴን ገድለው የራሳቸውን የባህል አብዮት ማካሄድ ጀምረው ነበር። የማርክሲዝምን ርእዮተ-ዓለም የተጋቱትን ካድሬዎች ከመዲናዋ ከአዲስ አበባ ወደ ገጠር ከተሞች አስማሩ። እነዚህ በትምህርታቸው ጉበኛነት፣ ሙስና፣ ኢፍትሐዊነትና መበላላጥ (እኩል ያለመሆን) ፍጻሜያቸው እንደ ደረሰ በማሰብ የተስፋ ስብከታቸውን ናኙ። መድኃኒት ነው የተባለውን ሶሻሊዝም የሚቃወሙትን ሰዎች ሁሉ ለማጥፋትም

ታጥቀው ተነሡ። ሀብታም በዝባዣችን፤ የመሬት ከበርቱዎችንና ነጋዴዎችን በመያዝና ሀብታቸውን ለሰፊው ሕዝብ በማካፈል ሁሉም ሰው በቂ መሬትና ምግብ እንዲኖረው እናደርጋለን ብለው አወጁ። ወጣት ማርክሲስት አብዮተኞች የአዲሱ መንግሥት አስተዳዳሪዎችና ተንከባካቢዎች ሆኑ።

በተራማጅ ጓዶች የሚመሩ ካድሬዎች ሥራቸውን የሚያደናቅፉ መስለው የታዩዋቸውን ሰዎች ሁሉ ከማሰር ወይም ከመግደል ወደ ጎሳ አይሉም። አሰሩ የሚባል አንድ እጅግ ክፉ አስተዳዳሪ ካድሬዎችን በመጠቀም በወላይታ ውስጥ ያላቸውን የሁምቦ ወረዳ ያተራምስ ነበር። «ጓድ» አሰሩ ሀብታሞችን፤ ምዕራባውያንንና ሃይማኖቶችን ሁሉ ለማጥፋት ዛታ። በቀይ ሽብር ወቅት በሺዎች የሚቆጠሩ ኢትዮጵያውያን ተገድለዋል። በመቶ ሺዎች የሚቆጠሩ ደግሞ ከትውልድ አገራቸው ተሰድደዋል። አገሪቱ ቀውጢ ሆና ነበር። አብዛኞቹ ምዕራባውያን ሚሲዮናውያን ጣቢያዎቻቸውን እንዲሰቅቱ ተገደዱ። የእነርሱ መኖር ኢትዮጵያውያን ክርስቲያኖች «የምዕራባውያን ኢምፔሪያሊስቶች ግብረ አበር ናቸው» ለተሰኘው ውንጀላቸው መነሻ ነበር።

ጥድፍያ በበዛበት አንድ ሳምንት ውስጥ ለወላይታና ለሌሎች አካባቢዎች መሪዎች ተከታታይ ትምህርት ሰጠሁ። በእያንዳንዱ አካባቢ የጠበቅኩት ጥቂት መቶዎችን ነበር። ነገር ግን እጅግ ብዙ ሰዎች በመሰባሰባቸው፤ ሰሚናሩ ወደ ኮንፍረንስነት ተቀየረ። ትምህርቱ የታቀደው መጋቢዎች፤ ሽማግሌዎችና ወንጌላውያን የደርግን የጨለማ ዘመናት ለመጋፈጥ እንዲችሉ ለማዘጋጀት ነበር። እግዚአብሔር በስደት፤ ተቃውሞ፤ መከራ፤ ሥቃይ፤ በሽታና እስራት ጊዜ ከሕዝቡ ጋር ለመሆን ታማኝ እንደ ሆነ በመግለጽ የቻይናን፤ የኮባን፤ የሩሲያን፤ የዩጋንዳን እና የኮንጎን አብያተ ክርስቲያናት ምሳሌዎች ነገርኩአቸው።



በመጨረሻው የኮንፍረንሱ ቀን እሑድ ከሰዓት በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ተሰብስበው ነበር። አልዳቦ ስብሰባውን ሲመራ፤

እኔ ደግሞ የመጨረሻውን መልእክቴን እያቀረብኩ መሐል ደርሼ ነበር። በመድረኩ ላይ ከጎሳዬ ተቀምጦ የነበረው አልዳቦ ከርቀት አባራ ሲነሣ ተመለከተና ከአጠገቡ ለተቀመጠው መጋቢ በአገጩ ጠቁሞ አሳየው። መጋቢው ደግሞ ለሌላ ሰው ተናገረ። መረጃው በዚህ ዓይነት ወደ ሕዝቡ በመሰራጨቱ ወዲያውኑ የሕዝቡ ስሜት ተሰረቀ። ሁሉም አባራ እያነሣ የሚመጣውን መኪና መመልከት ጀመረ። ከዚያም ሰዎች መነጋገርና ለመበታተን መዘጋጀት ጀመሩ። መኪናው እየቀረበ ሲመጣ ጠመንጃዎች በመኪናው መስኮት ወደ ውጭ ተወድረው አየን። መኪናው በኮንፍረንሱ ከሆነ ሰው መረጃ አግኝተው መምጣታቸው ነበር። ጓድ አሰሩ ከካድሬዎቹና ከጥቂት ወታደሮች ጋር እየመጣ ነበር።

አልዳቦ የሕዝቡን መቁነጥነጥ ካስተዋለ በጎሳ ዘልሱ በመነሣት ለሕዝቡ፤ «አትፍሩ። አትንቀሳቀሱ። ዝም ብላችሁ ቁጭ በል! ሁላችሁም ቁጭ ብላችሁ ጸልዩ። ጸልዩ! እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው። ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ስምህን አክብረው» ሲል ተናገረ። የሚገርመው ሕዝቡ እንደገና ተረጋግቶ በመቀመጥ መጸለይ ጀመረ። አንዲት ሴት ግን ዘልላ በመነሣት፤ «እንቶቹ!» ስትል ጮኸችና ቀሚሶቿን በእጇቿ ለብስባ በሕዝቡ መካከል እየሮጠች ወደ ተራራው ሄደች። ሌሎች ከ20 የሚበዙ ሴቶችም ተከትለዋለት በክረብታው ላይ ወዳለች ጎጆ አመሩ። ፈርተው መሸሻቸው መስሎች ነበር። ከሆነም፤ በርግጥ የፈሩት እነርሱ ብቻ አልነበሩም። ሴቶቹ ሁሉ ወደ ውስጥ ሲገቡ፤ መሪዋ የቀርከሃውን በር ዘጋች። ከዚያም በቆሸሸው ወለል ላይ በመንበርከክ በአባራው ውስጥ በግንባሯ ተደፋች። ሌሎችም ሴቶች አብረዋት ተንበረከኩና እያለቀሱ እግዚአብሔር ሕዝቡን እንዲታደግ መጸለይ ጀመሩ።

መኪናው ከስብሰባው ስፍራ አጠገብ አባራውን እንደ ደመና ካሳነ በጎሳ ሲቆም ወደ 20 የሚሆኑ ካድሬዎችና ወታደሮች ዘልለው ወረዱ። ብዙዎቹ ጠመንጃ ይዘዋል። አረንጓዴ ልብስና ቀይ መለዮ ያደረጉት ካድሬዎች ማንም ሰው እንዳይንቀሳቀስ ሕዝቡን ከብበው ቆሙ። ጓድ አሰሩን ከዚህ በፊት አይቼው አላውቅም

ነበር። ነገር ግን የጨካኝነት ዝናውን ሰምቼ ነበር። ለመጽሐፍ ቅዱስ ከፍተኛ ጥላቻ የነበረው ሲሆን፣ ከወላይታ ሁሉንም ሃይማኖት ለማስወገድ በመጣር ላይ ነበር። ሕዝቡን እየረጋገጠ ወደ መድረኩ መጣ። ሁለት ካድሬዎች ተከተሉት። መድረኩ ላይ ሲደርሱ አዛውንቶችን ከዚያው ላይ አስነሡ። አሰፋ እኔን ከመድረክ ገፍትሮ በአቅራቢያው ወደሚገኘው አነስተኛ ዛፍ ወሰደኝ።

አልዳቦ፣ «ይህን የማድረግ ሥልጣን የለህም፤ ቢለውም፤ አሰፋ፤ «እኔ ሥልጣን አለኝ። ባለሥልጣኑ እኔው ነኝ። የምፈልገውን ሁሉ ማድረግ እችላለሁ!» ሲል መለሰለት። ይህ ጥያቄ ስለ ተሰነዘረበት በጣም ተናደደ። ከመድረኩ ላይ ቆመና መጽሐፍ ቅዱሱን ወደ መሬት ወረወረ። አሰፋ «ኢትዮጵያ ትቅደም» የሚለውን የደርግ መፈክር እያሰማና ግራ እጁን ወደ ላይ እያነሣ ረዥም ንግግር አደረገ። አዲሱ የማርክሲስት ሌኒኒስት ርእዮተ ዓለም «ለእናንተ ድሆችና ለተረገጣችሁ» ሰዎች ስለሚያስገኝላቸው ጥቅሞች ዝርዝር መግለጫ ሰጠ። በአማርኛ ቋንቋ እየጮኸ ያለ አስተርጓሚ ሲናገር ሕዝቡ ምንም እንደማይሰማው የተነገዘበ አይመስልም። ለግማሽ ሰዓት ያህል ደርግን ሲያወድስና ኃይለ ሥላሴን፣ መንግሥታቸውን፣ ሀብታሞች ባላባቶችንና ምዕራባውያን ኢምፔሪ ያሊስቶችን ሲኮንን ቆየ።

ከዚያም አሰፋ ወደ ቤተ ክርስቲያን ፊቱን መለሰ። «ሃይማኖት መታት ነው። አምላካችሁ መታት ነው! ኢየሱሳችሁ መታት ነው! ከእንግዲህ ቤተ ክርስቲያን አያስፈልግም። ስብሰባ ማድረግ አይቻልም! መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብ አይቻልም! ምዕራባውያን ኢምፔሪ ያሊስቶች፣ ሚሲዮናውያን ሰላዮች ሁሉ አልቆላቸዋል! አሁን በማርክሲስት/ሌኒኒስት ዴሞክራሲ እኛ ነጻ ነን። ኢትዮጵያ ትቅደም!» አሰፋ የሚያደርገውን አሳጥቶት እንደ እብደት አሰኝቶት ነበር። ላብ ከፊቱ ይንጠፈጠፋል። ሲናገር አረፋ እየደፈቀ ነበር። ከአንገቱ ላይ ጅማቱ ተገትሮአል። የታመመ ይመስል ነበር። ስክሮ ይሆን? የአልኮል ሽታ አልሸተተኝም። አደንዛዥ ዕጽ ወስዶ ይሆን? በስሜት ራሱን ለቅቆ ሄዷል! ካድሬዎቹ፣ «ኢምፔሪያሊዝም ይውደም! ድል ለአብዮታችን! አሜሪካ ትውደም!» እያሉ ጮሁ።

አልዳቦ አሁንም «በሕግ አምላክ!» በማለት ለመቃወም ሞከረ። ነገር ግን ጓድ አሰፋ፣ «በሕግ አልክ?» እኔ ባለሥልጣን ነኝ። እኔ የደርግ ባለሥልጣን ነኝ። አንተንና ቤተ ክርስቲያንህን አጠፋለሁ! እኔ የደርግ ባለሥልጣን ነኝ። እንዚሁብሔር ሞቷል! ማርክሲዝም ሌኒኒዝም ለዘላለም ይኑር!» ሲል ጮኸ። አንዳንድ መጋቢዎችና ሽማግሌዎች ጣልቃ ለመግባት ሲሞክሩ፣ ካድሬዎቹ በጠመንጃ ሰደፍ ደብድበው ወደ ጓሳ መለሱአቸው። ሁኔታው አስቀያሚ ገጽታ እየያዘ ሄደ። አልዳቦ ክርስቲያኖቹ እንዲጸልዩ ጮክ ብሎ አሳሰባቸው። በሺዎች የሚቆጠሩ ራሶች ለጸሎት አቀረቀሩ። ለማየት የሚያስደንቅ ሁኔታ ነበር።

የካድሬ መሪው አሁንም ወደ እንጨቱ ገፍቶ አስጠጋኝ። «አሳይሃለሁ! አምላክህ ሞቷል» አሰኝ። አሰፋ አንድ ወታደር ጠራ። እኔም፣ «አንተ ያለህ የሰው ሥልጣን ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ የታላቁ አምላክ ልጅ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በሰማይና በምድር ሁሉም ሥልጣን ለእርሱ እንደ ተሰጠው ይናገራል» አልኩት። ይህን ማለት የበለጠ አበሳጨው። «እጅግ ተቆጥቶ ሊፈነዳ የደረሰ መሰለ። አልዳቦ በጓሳ እንደ ተናገረው፣ «ዓይኑ ፍም መሰለ።» ለኢትዮጵያውያን አንድ ሰው በጣም መናደዱ የሚገለጸው «ዓይኑ ፍም መሰለ» በማለት ነው።

ጓድ አሰፋ ወታደሩን «ተኩሰህ ግደለው!» ሲል አዘዘው። ወታደሩ ግራ ተጋባ፣ አመነታ። አሰፋ የወታደሩን ጠመንጃ አፈሙዝ ጎትቶ ወደ ደረቱ በማስጠጋት፣ «ተኩሰ! ግደል!» ሲል ጮኸ። በዚህ ጊዜ አንድ እንግዳ የሆነ ነገር ተከሰተ። ወታደሩ ቃታውን መሳብ አልቻለም! ይህን ለማድረግ ቢሞክርም፣ አልተሳካለትም። ጣቶቹ የደንዘዙ ይመስሉ ነበር። እንደገና ጣቱን ወደ ቃታው አስገባው። ሊሰበው ግን አልቻለም።

በብስጭት አሰፋ ጠመንጃውን ከወታደሩ ቀምቶ በጭንቅላቱ ላይ አነጣጠረ። ብዙ መጋቢዎች፣ ሽማግሌዎችና የተከበሩ የማኅበረሰቡ መሪዎች፣ «አቁም! አቁም! እርሱ ወዳጆችን ነው! እንግዳችን ነው!» እያሉ ጮኹ። ሕዝቡ ሁሉ በእግርቻቸው ተነሥተው ቆመው፣ «አቁም! እንግዳችንን አትንካው» እያሉ ጮሁ። እኔ ግን ከዛፋ

አጠገብ ሆኗ፤ «ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ኢየሱስ» ከማለት በቀር የምለው አልነበረኝም። በርቀት ስላሉት ልጆቼና ባለቤቴ ነበር የማስበው።

አሰፋ ጥርሱን እያፋጨና ከአፋ አረፋ እየደፈቀ ጠመንጃውን ከፊቴ ላይ ጥቂት ብቻ ፈቀቅ አደረገው። ቃታውን ለመሳብ አልቻለም። ጠመንጃው ጥይቱን ነክሶት ይሆን? አይመስለኝም። ጣቱ የሆነ ችግር ገጥሞታል። ጣቶቹን በማሻሻት እንደገና ሞክረ። አሁንም ሊሳካሉት አልቻለም።

ጓድ አሰፋ እጅግ ተበላጭቶ ጠመንጃውን መሬት ላይ በመወርወር በሕዝቡ መሐል አልፎ ወደ መኪናው አመራ። ሾፊሩን ገፍትሮ በማውረድ ራሱ መሪውን ያዘ። ሞተሩን በከፍተኛ ማጓፊት አስነሥቶ ጭስ እያበለቀ መጓዝ ጀመረ። አሰፋ በከፍተኛ ፍጥነት መጓዝ ሲጀምር አጃቢዎቹ ተሯራጠው መጥተው መኪናው ውስጥ ገቡ።

ሁላችንም በድንጋጤ ርደን መኪናው አስነሥቶት የሂደውን አባራ እየተመለከትን ቆምን። ከድንጋጤው መጀመሪያ የነቃው አልዳቦ ነበር። «ጌታ ይመስገን። ጌታ ኢየሱስ አመሰግንሃለሁ። አንተ ሥልጣን ሁሉ አለህ» አለ። ሰዎቹ እንደገና እንዲቀመጡ በማድረግ ከዘማሪዎቹ አንዱ የምሥጋና መዝሙር እንዲዘምር አደረገ።

በዚህ ጊዜ ከኮረብታው ላይ የነበረችው ጎጆ ተከፍታ 24 ሴቶች ወጡ። እነዚህ ሴቶች ጌታ ሕዝቡን ከሰይጣን ጥቃት እንዲታደግ ከቆሻሻው ላይ ተደፍተው፤ ተንበርክከው ሲጸልዩ የነበሩ የጸሎት ቡድን አባላት ናቸው። በጸሎታቸው እግዚአብሔር ዳንኤል በተጣለበት ጉድጓድ ውስጥ የነበሩትን አናብስት አፍ እንደ ዘጋና ዓሣ ነባሪው ዮናስን እንዲተፋው እንዳደረገ፤ ጴጥሮስ የታሰረበትን እስር ቤት ደጅ እንደ ከፈተና ዛሬም የሰይጣንን አገልጋዮች ሊያስቆም እንደሚችል በማመን እያወጁ ነበር የጸለዩት።

እግዚአብሔር የማይቻለውን ማድረግ ይችላል። እርሱ ሁሉን ቻይና ታማኝ ነው። ሴቶቹም ላደረገው ነገር አመለካኩት።

እግዚአብሔር እምነታቸውን አከበረ። ጸሎታቸውን መለሰ። እናም ሊመሰገን ይገባዋል። እጅግ ተደስተው ከኮረብታው ላይ ዘልለው ወረዱ። በጌታ ፊት ዘመሩ። አጨበጩ። አሸበሽቡ። ከዚህ በፊት እንዲህ ያለ ድርጊት አድርገው አያውቁም ነበር። ነገር ግን ባዩት ነገር እጅግ ከመደሰታቸው የተነሣ ጌታን ለማመስገን ፈለጉ። የ24ቱ ሴቶች ሁኔታ እስራኤላውያን ከግብጻውያን ጠላቶቻቸው ነፃ ወጥተው ቀይ ባሕርን ባቋረጡ ጊዜ የሙሴ እኅት ማርያም የዘመረችውን ዝማሬ አስታውሱኝ።

ለግማሽ ሰዓት ያህል በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ሲዘምሩና እግዚአብሔርን ሲያመሰግኑ ቆዩ ። እኔ ስብከቴን ለመጨረስ አልቻልኩም። ክርስቲያኖች እንዲጠናከሩ፤ በመከራ እንዲጸኑ፤ እንዲጸልዩና እርስ በርሳቸው እንዲረዳዱ አበረታታኳቸው። በቤቶቻቸው ወይም በስውር ቦታዎች በቡድን ቡድን ሆነው እንዲሰባሰቡ አሳሰብኳቸው። «ነቅታችሁ ጸልዩ፤» ስል ካሳሰብኳቸው በኋላ መሰናበት ጀመርኩ። እንደገና እስክንገናኝ ረዥም ጊዜ ያልፋል የሚል ግምት አድሮብኝ ነበር።

በዚህ ጊዜ ከሕዝቡ መሐል አንድ ሰው፤ «ጊዜው አልፎአል? በኢየሱስ ለማመን ጊዜው አልፎአል? እኔ ለማመን እፈልጋለሁ» ሲል ተጣራ። የወንጌላዊነት ልብ የነበረው አልዳቦ አጋጣሚውን በመጠቀም በክርስቶስ ለማመንና ከኃጢአታቸው ንስሐ ለመግባት የሚፈልጉ ሌሎች ሰዎች ይኖሩ እንደ ሆነ ጠየቀ። ስምንት ወይም ዘጠኝ ወጣቶች ተነሥተው በክርስቶስ አመኑ።

መጋቢዎች ለእነዚህ ወጣቶች ምክር እየሰጡ ሳለ፤ አልዳቦ ንግግር ማድረግ ጀመረ። ይህ የጨለማ ዘመን መሆኑን በመግለጽ መከራና ስደት እንደሚመጣ አስገንዘበ። የእግዚአብሔር ሕዝብ እርስ በርሳቸው እንዲዋደዱ፤ ከክርክርና ከኃጢአት እንዲጠበቁ አሳሰበ። አማኞች ኃጢአታቸውን ተናዝዘው በእርቅ እንዲመለሱ መከራቸው። የሚገርመው ከመቶ የሚበልጡ ሰዎች ለጥሪው ምላሽ ሰጡ። አልዳቦ የንስሐ ጸሎት አደረገላቸው። ሰዎቹ ከእግዚአብሔርና ከበደሏቸው ሰዎች ጋር የነበራቸው ችግር በመፈታቱ በደስታ አነሱ።

አልዳቦ

በቀብር ስፍራ ላይ የነበረ ሰው

«እኔ ከአንተ ጋር ነኝ። ማንም ክፉ ሊያደርግህ የሚነሣህ የለምና አትፍራ። ነገር ግን ተናገር ዝምም አትበል። በዚህ ከተማ ብዙ ሕዝብ አሉኝና አለው።»

የሐዋርያት ሥራ 18:9-10

«እኔም፣ የእግዚአብሔርን ስም አላነሳም፣ ከእንግዲህ ወዲህም በስሙ አልናገርም ብል በአጥንቶቼ ውስጥ እንደ ገባ እንደሚነድድ እሳት ያለ በልቤ ሆነብኝ። ይከመኝም። መሸከምም አልቻልሁም።»

ኤርምያስ 20:9

ከራሱ የወላይታ ማኅበረሰብ ውጭ አልዳቦ እንደ ኮሚዲያን ቢሠራ ጥሩ ገቢ እያገኘ ሊኖር ይችል ነበር። በሽማግሌዎች ስብሰባ ወይም በጉዞ ላይ ሁልጊዜም በሳቅ እንድንፈራፈር ያደርገን ነበር፤ ሰዎችን የሚያስቁ የተለያዩ ቀልዶችን፣ ተረቶችንና አባባሎችን አዘውትሮ ይናገራል።

ወንጌላዊ፣ መጋቢና በጋላም ከ60 የሚበዙ አብያተ ክርስቲያናት የሚገኙበት የቀጣና ኃላፊ ሆኖ በሚያገለግልበት ጊዜ ተጨዋችነቱን በመጠቀም ውጥረቶችንና ክርክሮችን ያረግብ ነበር። የአልዳቦ ታሪኮች ሁልጊዜም መልእክት ስለ ነበራቸው፣ የሰዎችን አስተሳሰብ በማንቃት የክርክርን እርባና እንዲያስተውሉ ያደርጓቸው ነበር። ሁልጊዜም «ዝሆኖች ሲጣሉ የሚጎደው ሣሩ ነው» የሚለውን አፍሪካዊ አባባል የሚጠቀም ሲሆን፣ «ክርስቲያኖች ሲጣሉ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ትጎዳለች» በማለት ያዛምዳል። ከፈ

ይህ በእንዲህ እያለ፣ የተበሳጨው አስተዳዳሪ ጓድ አሰፋ ልክ እንዳበደ ሰው መኪናውን እያሸከረከረ መጓዙን ቀጠለ። በቀጣዩ ቀን እንደ ሰማነው፣ ወታደሮች በዝግታ እንዲነጻ ቢለምኑትም አሻፈረኝ ማለቱን ሰማን። በፍጥነት ከመንጻቱ የተነሣ አሰፋ መኪናውን ለመቆጣጠር ባለመቻሉ ኩርባ ሲታጠፍ ከዛፍ ጋር ተላተመ። ጓድ አሰፋ ሕይወቱ አለፈ! ሌሎች ካድሬዎች በጽኑ ተጎድተው ተረፉ። በዚያን ዕለት ብዙዎች እግዚአብሔር ሕያውና በሰዎች ሕይወት ውስጥ የሚሠራ አምላክ መሆኑን ተገነዘቡ።

አሁን ከ15 ዓመታት በጎላ አልዳቦ መድረኩን በተሳሳተ ቦታ ላይ እንዳደረገ ነገርኩት። እርሱም በጣም ሳቀ። «ዛፋ ነውብ! አታስታውሰውም? አሰፋና ካድሬዎቹ ሊገድሉህ የነበረው እዚህ ዛፍ አጠገብ ነበር» አለኝ። አዎን፣ ያው ዛፍ ነው። ነገር ግን ከ15 ዓመታት በጎላ በጣም አድጎአል። አሁንም እንደ ተጣመመ እዚያው አለ! ይህ እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ መሆኑን፣ ጸሎትን እንደሚመልስና በጊዜው እንደሚሠራ የሚያስታውስ ነበር!

ረንጆች አባባል የሚወደው፤ «የሰጠታን ፈረስ አፋ ላይ አትመልከት» የሚለውን ነበር። አንድ ጊዜ፤ «ፈረሱ ከበረገገ በኋላ በሩን መዝጋት ዋጋ የለውም» ስል ሰምቶ፤ «ብልጥ ውሻ አህያ ከሄደ በኋላ ይጮሃል» ሲል መለሰልኝ። አብረን በምንጓዝበት ጊዜ አልዳቦ በብልጠታቸውና በድፍረታቸው ስለታወቁት የወላይታ ሌቦች ያሚውተኛል።

አልዳቦ ሌሎችን ማሳቅ ብቻ ሳይሆን፤ በራሱ ላይ የሚስቅና ስቆ የሚያሳስቅ በመሆኑ፤ ብዙ ሰዎች ይወዱታል። በአንድ ኮንፍረንስ ላይ ለሕዝቡ አንድ ታሪክ ተናገርኩ። «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እያንዳንዱ ደቀ መዝሙር ድንጋይ እንዲያመጣለት ጠየቀ። በዚህ ጊዜ ጌታን ይወድ የነበረው የሐንስ ትልቅ ድንጋይ በማንግቱ በጣም ከበደው። ስለዚህ ሌሎች እንዲረዱት መጠየቅ አስፈለገው። በጣም አነሣና ኪሱ ውስጥ ከትቶ መጣ። በኋላ ኢየሱስ ድንጋዮችን በመባረክ ወደ ምግብነት ለወጣቸው። በዚህ ጊዜ የሐንስ ብዙ ምግብ ሊኖረው ቻለ። ጴጥሮስ ግን በቂ አልነበረውም። ለእርሱ የነበራቸው ፍቅር ለመሸከም በፈቀዱት ድንጋይ ልክ ይታወቅ ነበር። የእኔ ጥያቄ እንግዲህ ለኢየሱስ ምን ያህል ድንጋይ ለመሸከም ፈቃደኞች ናችሁ? የሚል ነው።»

በዚህ ጊዜ አንድ መልእክተኛ ከሚሲዮን ጣቢያ ስለ መጣና በጥብቅ እንደምፈለግ ስለ ተናገረ፤ ስብሰባውን አቋርጬ ለመሄድ ተገደድኩ። በነጋታው ስመለስ አልዳቦ ማታ ቁጭ ብሎ አራቱንም ወንጌላት ሲያነብ እንዳደረገ ይህን ታሪክ ሊያገኝ እንዳልቻለ ነገረኝ። አልዳቦ ሥራ በዝቶበት ወዲያ ወዲህ ይል ስለ ነበረ፤ ታሪኩ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደማይገኝ ስናገር አልሰማም። አብረን ከተሳሳቅን በኋላ፤ አልዳቦ ይህንኑ አጋጣሚ ለሌሎችም ሰዎች እየተናገረ በራሱ ላይ ይስቅና ያስቅ ነበር።

አልዳቦ ስለ አዲሱ መንግሥት ከአዲስ አበባ አንድ አስቂኝ ቀልድ ቢሰማም የሚናገረው በጥንቃቄ ነበር። ለቤተሰብና ለቅርብ ወዳጆቹ ነበር የሚናገረው። ቀልዱ ይህ ነበር። መንግሥቱ ኃይለማርያም፤ አሊ ሙሳና አስፋ በሄሊኮፕተር ወደ ወላይታ በመሄድ ላይ ነበሩ።

መንግሥቱ ከኪሱ የ10 ብር ኖት አውጥቶ በመስኮት ወረወረና፤ «ዛሬ አንድ ድሀ ገበሬ አስደስታለሁ» አለ። አሊ ሙሳም በፊናው ከኪሱ ሁለት 5 ብር አወጣ። ብሩን በመስኮቱ ወደ መሬት ወረወረና፤ «እኔ ሁለት ድሆችን አስደስታለሁ» አለ። አስፋም አሥር ባለ አንድ ብር ኖቶችን አውጥቶ በመስኮት በኩል በተነሳ፤ «እኔ አሥር ገበሬዎችን አስደስታለሁ» አለ። በዚህ ጊዜ የሄሊኮፕተር አብራሪ፤ «ሦስታችሁም ራሳችሁን በመስኮቱ ብትወረውሩ፤ 30 ሚሊዮን ሕዝብ ታስደስታላችሁ» አለ።

በወላይታ «ሁሉም ሰው ወደ ገበያ ይሄዳል»፤ እንዲሁም «ሁሉም ሰው ወደ ቀብር ይሄዳል» የሚሉ አባባሎች እውነተኞች ናቸው። ማንም ሰው ከእነዚህ ቦታዎች ለመቅረት አያስብም። ሁለቱም አስፈላጊ ማግበራዊ አጋጣሚዎች ከመሆናቸውም በላይ፤ ጠቃሚ ጉዳዮች የሚከናወኑባቸው ጊዜያት ናቸው። ወንጌላውያንም ወንጌሉን ለመመስከር በእነዚህ አጋጣሚዎች ይጠቀማሉ። ብዙ አማኞች በእነዚህ ቦታዎች የወንጌል ምስክርነት መስማታቸውን ይመሰክራሉ። በደርግ የ17 ዓመታት አገዛዝ ግን ማንኛውም የሃይማኖት ትምህርት የተከለከለ ነበር። አብያተ ክርስቲያናት የተዘጉ ሲሆኑ፤ መጽሐፍ ቅዱሶች ተቃጥለዋል። ብዙ ክርስቲያን መሪዎችም ታስረዋል። የደርግ ካድሬዎች ቀይ ሽብር ያካሂዱ የነበረ ሲሆን፤ ይህ ደግሞ የወላይታን ሕዝብ ማግበራዊ ሕይወት ያናጋ ነበር። በገዢን ላይ በነበሩት ቤተሰቦች ላይ ተጨማሪ ችግሮች አመጣ። የሚወዱትን ክርስቲያን በትልቅ የቀብር ሥነ-ሥርዓት ለመሸኘት አለመቻል ሊታሰብ የሚችል ነገር አልነበረም። አማኑ የዘላለም ሕይወት ተስፋና እምነት እንደ ነበረው ለማወጅ አለመቻሉ ደግሞ ብዙዎችን የሚያሳዝን ነገር ነበር። ካድሬዎችና ሰላዮቻቸው በሁሉም ቦታዎች ተሰማርተው ነበር። ማንም ሰው ስለ እግዚአብሔር፤ መንግሥተ ሰማይ ወይም የዘላለም ሕይወት መናገሩን ይከታተላሉ። ስለዚህ ክርስቲያኖች ያለ ስብከትና መዝሙር ይፋዊ የቀብር ሥነ-ሥርዓቶችን ይፈጽሙና ካድሬዎችንና ሰላዮችን ጨምሮ ሕዝቡ ከተበተነ በኋላ፤ ክርስቲያኖቹ እንደገና ወደ ቀብር ስፍራ ተመልሰው የዘላለምን ተስፋና ሕይወት መልእክት ይሰማሉ።

የ90 ዓመት የእድሜ ባለጸጋ የሆኑት የአልዳቦ አባት ሲሞቱ በሺ ዎች የሚቆጠሩ ክርስቲያኖች ተሰበሰቡ። የአልዳቦ አባት በጣም የታወቁና የተከበሩ፤ በገብረተሰቡ ዘንድ ከፍተኛ ተወዳጅነት የነበራቸው ሰው ነበሩ። የማያምኑ ሰዎች፤ ጎረቤቶቻቸው ሁሉ ለቀብር መጡ። የደርግ የሥራ ኃላፊዎች፤ ካድሬዎች፤ ፖሊሶችና ነጋዴዎች ከከተሞች መጡ። አንዳንዶች እንደ ተናገሩት፤ ከ15 እስከ 20 ሺህ የሚደርሱ ሰዎች በፀሐይ ላይ ወይም ባገኙት ጥላ ሥር ሆነው የቀብር ሥነ-ሥርዓቱን ተከታትለዋል። በመቶዎች የሚቆሩ ጃንጥላዎች ተዘርግተው ቢያንስ አራት ሰዎች ከሥራቸው ተጠልለውባቸዋል።

አልዳቦ በአባቱ የቀብር ሥነ-ሥርዓት ላይ ወንጌል ለመስበክ ፈልጎ ነበር። ይህን ቢያደርግ ሊያስሩት የተዘጋጁ ብዙ ሰዎች እዚያው ነበሩ። ምን ማድረግ እንዳለበት ስላላወቀ የተወሰነ ጊዜ ሲጸልይ ቆየ። ክርስቲያኖችም እንዲጸልዩለት ጠየቀ። በጣም ብዙ ሰዎች ለለቅሶ ተሰባሰቡ። ሁሉም ሰው ከተቀመጠ በኋላ፤ አልዳቦ ተነሥቶ ስለ አባቱ መናገር ጀመረ። አባቱ ትጉሕ ሠራተኛ፤ ክህሎት የነበራቸው ገበሬ፤ አዳኝ፤ ነጋዴና ተዋጊ እንደ ነበሩ ገለጸ። ሁሉም ሰው በስምምነት ራሱን ነቀነቀ። «አባቴ ጥሩ ሰው ነበር? እውነት አባቴ ጥሩ ሰው ነበር?» ሕዝቡ፤ «አዎን፤ አባቴ ጥሩ ሰው ነበሩ?» ሲል መለሰ።

አልዳቦ በሕዝቡ ፊት ወዲያ ወዲህ ከተንቀሳቀሰ በኋላ፤ «እናንተ አባቴ ጥሩ ሰው ነበረ ትላላችሁ። አባቴን አታውቁትም! አባቴ ጥሩ ሰው አልነበረም። መጥፎ ሰው ነበር። ሰምታችሁኛል? አባቴ ጥሩ ሰው አልነበረም። መጥፎ ሰው ነበር!» ሕዝቡ እጅግ ደነገጠ። ቀና ቀና እያሉ አልዳቦን አዩት። ሰው በአባቱ የቀብር ሥነ-ሥርዓት ላይ እንዲህ ዓይነት ነገር መናገሩ አስደነገጣቸው። ይህ ለማሰብ የሚከብድ ነገር ነበር። ይህ ማንም የሚያደርገው ነገር አልነበረም። አልዳቦ ይህንን ሊናገር በመስማታቸው ሰዎቹ እጅግ አፈሩ!

ነገር ግን አልዳቦ ንግግሩን ቀጠለ። «አዎን፤ አባቴ ክፉ ሰው ነበር። ጨካኝ ሰው ነበር። ነፍሱ-ገዳይ ነበር! ይህን ታውቁ ነበር? ሌባ ነበር! አባቴ ሚስቱን እናቴን ይደበድባት ነበር። ከሌሎች ሴቶች

ጋር ይተኛ ነበር። በጣም መጥፎ ሰው ነበር! አባቴ ወደ ብላቴ ወንዝ በመሄድ የሲዳማ ሰዎችን ከገደለ በኋላ ከብቶቻቸውን ወስዶአል። ከዚያ በኋላ ሰክሮ ወደ ቤቱ በመመለስ ሚስቱን ደብድቧል፤ ልጆቹንም አስደንግጧቸዋል!» ሕዝቡ የሚሰማውን ለማመን ተቸገረ! አልዳቦ ወዲያና ወዲህ ማለቱን አቆመ። ሕዝቡ ቀጥሎ ምን እንደሚናገር ለመገመት አልቻሉም!

ሁሉም ትንፋሹን ውጦ ይሰማው ነበር። «በደብብ አፍሪካ የታመመ የሰው ልብ በማውጣት በአደጋ የሞተ ጤነኛ ሰው ልብ ስለሚያስገባ ሰው ሰምታችሁ ታውቃላችሁ? አዎ፤ ግለሰቡ ይህንን ብዙ ጊዜ አከናውኗል። ይህ አስገራሚ ነገር አይደለምን?»

«አሁን በአባቴ ሕይወት ውስጥ የተከሰተውንና ከዚህ በላይ አስደናቂ የሆነውን ነገር ልነገራችሁ እፈልጋለሁ። አባቴ አዲስ ልብ ከሰጠው አንድ ሰውዬ ጋር ተገናኝ» ሰዎች አፋቸውን ከፍተው አልዳቦን መመልከት ጀመሩ። አልዳቦ መልእክቱን ቀጠለ። «አዎን፤ አንድ ቀን አባቴ አዲስ ልብ አገኘ። ይህ ሥጋዊ ልብ ሳይሆን መንፈሳዊ ልብ ነበረና አባቴን ሙሉ በሙሉ ለወጠው። አዲስ ሰው ሆነ። ከአዲሱ ልቡ ጋር አባቴ አዲስ አእምሮና አዲስ ባሕርይ ተቀበለ። ለአባቴ አዲስ ሕይወትና አዲስ ልብ የሰጠውን ሰው ስም እንድናገር አይፈቀድልኝም። ነገር ግን ያ ሰው ለእናንተም ይህንን ሊያደርግላችሁ እንደሚችል ልነገራችሁ እፈልጋለሁ! አባቴ መጥፎ ሰው ነበር። (ሁላችንም ይህን ሰው አግኝተን አዲስ ልብ እስክንቀበል ድረስ መጥፎዎች ነን።) ሰውዬው አባቴን ጥሩና ደግ ሰው አደረገው። ከዚህ በኋላ አባቴ ከሰዎች በመውሰድ ፈንታ ይሰጣቸው ነበር። ሰዎችን ይረዳ ነበር። ሰዎችን ይወዳቸውና በጭምትነት ሥራውን በትጋት ያከናውን ጀመር። አባቴ መጥፎ ሰው ነበር። ነገር ግን ሰውዬው ልዩ ሰው አደረገው። አዲስ ፍጥ ረት ሆነ። ዛሬ ገዘን ገብቶኛል። አባቴ ከዚህ ዓለም ተለይቶአል። ነገር ግን ነፍሱ አዲስ ልብ ወደ ሰጠው ሰው ሄዳለች።»

አልዳቦ ንግግሩን ጨርሶ ሲቀመጥ ትልቅ ሞቅ ያለ ጭብጨባና ጨካኝነት ሆነ! የደርግ የሥራ ኃላፊዎችና ካድሬዎች አንዲት ቃል ሊተነፍሱ አልቻሉም። አልዳቦ የቀብር ሥነ-ሥርዓቱን እያስፈጸመ

ሳለ መኪኖቻቸው ውስጥ ገብተው እብስ አሉ። አዲስ ልብ በመስጠት ሰዎችን አዲስ ለሚያደርገው ሰው የምሥጋና መዝሙር ዘመረለት።

በዚያን ዕለት በብዙ የወላይታ ቤቶች ውስጥ ክርስቲያን ሴቶች በርከት ያለ ቡና አፍልተው፣ በቆሎ ቆልተው ስኳር ድንች ካዘጋጁ በኋላ ወንዶቹ ወደ ጎረቤቶቻቸው ቤቶች በመሄድ ማታ ከቤተ ሰባቸው ጋር አብረው እንዲመገቡ ጋበዙአቸው። አብረው በጨውና ቅቤ ያበደ ቡና እየጠጡ የሰዎችን ልብ ስሚለውጠውና አዲስ ሕይወት ስለሚያመጣው ሰውዬ በጉጉት ይነጋገሩ ነበር። በዚያን ምሽት ብዙ ሰዎች በክርስቶስ አመኑ። በቀጣዩ ጠዋት ወደ አልዳቦ ቤት ሄደው እነርሱም «ከሰውዬው አዲስ ልብ» ማግኘታቸውን ነገሩት። አልዳቦ ለቀጣይ ጥቂት ሳምንታት ለአዳዲስ አማኞቹ መሠረታዊ የክርስትና ትምህርት ሰጠ። እንደ ክርስቲያን እንዴት እንደሚኖሩና እንደሚጸልዩ አስተማራቸው። ከዚያም አንድ ቀን ሁሉንም ወደ ብላቴ ወንዝ በመውሰድ በሰውዬው ስም አጠመቃቸው!

ኢካሶ

የጸሎት ተጋዳይ

«በሰው ልማድ ምንም እንኳን የምንመለስ ብንሆን፤ እንደ ሰው ልማድ አንዋጋም፤ የጦር ዕቃችን ሥጋዊ አይደለምና፤ ምሽግን ለመስበር ግን በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ ነው።»

2ኛ ቆሮንቶስ 10:3-4

የኢካሶ የጸሎት ሕይወት ለሁላችንም በረከትና ፈታኝም ነበር። ብዙውን ጊዜ አካላዊ ድካም ያሳባቸው ሰዎች በተለየ መንገድ ወደ እግዚአብሔር ይጠጋሉ። ምናልባትም ጌታ ወደ እነዚህ ሰዎች በተለየ መንገድ ስለሚሳብ ይሆናል። ድካማችን ኃይሉ ሙሉ በሙሉ በሕይወታችን እንዲገለጥ ያደርጋልና። ኢካሶ በግል ጸሎት ብቻ ሳይሆን ከቤተሰብ፣ ከጓደኛ ጋርም ይጸልያል። በኅብረት ጸሎት፤ በማኅበረ ምእመናን ጸሎት ሁሉ ላይ ይሳተፋል። የሰው ቁጥር ይብዛም ይነስም ኢካሶ ለጸሎት ከፍተኛ ትኩረት ይሰጣል። ጸሎት እውነተኛው የወንጌል ስርጭት፤ የቤተ ክርስቲያን ተከላ፤ የደቀ መዝሙርነት፤ የቤተ ክርስቲያን እድገትና የቅድስና ሥራዎች እውነተኛ ተግባራት የሚከናወኑበት ስፍራ እንደ ሆነ ያምናል።

መጀመሪያ በደንብ ስናውቀው፤ ኢካሶ ከ16 የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ዋነኛ መሪዎች አንዱ ነበር። በምሥራቅ በኩል ያለው የፋንጎ አብያተ ክርስቲያናት ተወካይ ሆኖ ነበር የሚያገለግለው። ለብዙ ዓመታት ወደ ሩቅ ስፍራዎች መሄድ ከመጀመሩ በፊት በዚያ ቦታ ቤተ ክርስቲያን ተክሎ ያገለግል ነበር። በሲዳማና በካፋ ለሚገኙ አረማውያን፤ እንዲሁም በአርሲ ለሚኖሩ ሙስሊሞች ወንጌል ሰብኮአል። አርቶዶክስ ቂሶች፤ ሙስሊም ኢማሞችና አረማዊ ጦንቋዮች ሲሰብክ ተቃወሙት። በዚህ ጊዜ ኢካሶ ለወደ ወራት እስር ቤት ውስጥ ለማሳለፍ ተገደደ። ግርፋት መራዘ።

የተለያዩ በደሎች ቢደርሱበትም፤ አገልግሎቱን ቀጠለ። እውነተኛ የወንጌላዊነት ልብ ስለ ነበረው፤ በእስር ቤትም ሆነ ከዚያ ውጭ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ለመምራት ይፈልግ ነበር!

የፋንጎ አብያተ ክርስቲያናት መሪዎች ኢካሶ በወላይታ የቤተ ክርስቲያን መማክርት ላይ እነርሱን እንዲወክል መረጡት። እንደ ሌሎች ነገሮች ሁሉ፤ ኢካሶ በዚህም ጉዳይ ላይ ሙሉ ጉልበቱን አፈሰሰ። ብዙም ሳይቆይ የአዲስ አበባ ያምትሄድ ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ለመሆን ቻለ። ወጣት መጋቢያንን በማሠልጠን፤ ክርስቲያኖችን በመምከርና በማበረታታት፤ ችግር የደረሰባቸውን በመደገፍ፤ የታመሙትን በማጽናናትና በመጸለይ ተግባር ያገለግል ነበር። በፋንጎ ኮረብታዎች ኮንፍረንሶችን በማዘጋጀት ወደዚያ ሄጄ እንዳገለግል ጋበዘኝ። ለዚሁ ብሎ በቆላማው የፋንጎ ሽለቆ ክርስቲያኖችን በማስተባበር ላንድ ክሩዘር መኪናዬ የሚያልፍበትን መንገድ እንዲያዘጋጁልኝ አደረገ።

በዓመታዊ የሶዶ ኮንፍረንስ ላይ ወደ አሥር ሺህ የሚደርሱ ሰዎች ተሰበሰቡ። የክሰዓት በኋላው ፕሮግራም ሲጠናቀቅ፤ ወንጌላዊ ማሄ የጸሎት ጥያቄዎች እንዲያቀርብ እንዲፈቀድለት መሪዎቹን ጠየቀ። ማሄ ሦስት ሰዎችን ከሩቁ የበና ጎሳ ወደ ስብሰባው አምጥቶ ነበር። እነዚህ አዳዲስ ሰዎች ሌሎች ኢየሱስን የሚከተሉት ብዙ ሰዎች መኖራቸውን በመመልከታቸው እጅግ ደስ ተሰኝተው ነበር። ማሄ የበና አማኞችን ከማግበረ ምእመናን ጋር በማስተዋወቅ፤ ማግበረ ምእመናኑ በተለያዩ አዳዲስ አካባቢዎች ለሚከፈቱት አገልግሎቶች እንዲጸልዩ ጠየቀ። በሞቃታማ የአሞ ወንዝ ሽለቆ አካባቢ የክርስቶስን ወንጌል የሚሰብኩ ስድስት ወንጌላውያን ወዲያውኑ እንደሚያስፈልጉም ተናገረ። ሕዝቡ እግዚአብሔር በዚያን ዕለት ስድስት ሰዎችን እንዲጠራ ሊጸልዩ ይችሉ ነበር? ሁሉም ሰው ለመጸለይ ፈቃደኛ ነበር።

ማሄ ሲቀመጥ፤ ኢካሶ ዘልሎ ተነሣ። የስብሰባው መሪ እርሱ ነበር። እግዚአብሔር ስድስት አዳዲስ አማኞች ከማሄ ጋር ወደ አሞ ወንዝ ሽለቆ እንዲልክ በመጠየቅ የተሟሟቀ ጸሎት አደረገ። ጸሎቱን «አሜን» ብለን ስንጨርስ፤ ኢካሶ ሰዎች ወደ አገልግሎቱ

እንዲሄዱ ማደፋፈር ጀመረ። አምስት ሰዎች ወደፊት መጥተው ለመሄድ ፈቃደኛ መሆናቸውን ተናገሩ። ኢካሶ፤ «ለመሄድ የሚፈልግ አንድ ሰው ይኖራል?» ሲል ጠየቀ። ሁሉም ሰው ዝም አለ። ምንም ምላሽ አልተገኘም። ከዚያም ኢካሶ መናገር ጀመረ። «እንግዲያውስ እኔ እሄዳለሁ!» አለ። ከመድረኩ ወርዶ ከአምስቱ ሰዎች ጋር ቆመ!

በመድረኩ ላይ የነበሩት አንዳንድ መሪዎች በወላይታና በፋንጎ እንደሚፈልግ በመግለጽ ውሳኔውን ተቃወሙ። መሪነቱን ትቶ ችግሮች ወደ በዙበት ወደ አሞ ወንዝ ሽለቆ ሊሄድ ይችላል? ሌሎች መሪዎች ስለ ጉዳዩ ከተወያዩ በኋላ፤ «አዎ፤ ኢካሶ ሊሄድ ይችላል። በጌታና በሕዝቡ ፊት ለመሄድ ቃል ገብቷል። እንዲሄድ መፍቀድ አለብን። እግዚአብሔር ለፋንጎ ሌላ ሽማግሌ ያዘጋጃል። ከማሄ ጋር ለማገልገል ስትሄድ እንጸልይልሃለን» አሉ።

ማሄ ደስ አለው! ወጣቶችን ብቻ ነበር አገኛለሁ ብሎ የጠበቀው። እንደ ኢካሶ ልምድ ያለው ወንጌላዊ ማግኘቱ ትልቅ ነገር ነበር። ሽማግሌዎቹ ለስድስቱ ሰዎች ከጸለዩላቸው በኋላ ከማሄ ጋር አብረው ሄዱ። ኢካሶ በጸማይ፤ ኤርበሪና በና ጎሳዎች መሐል ለብዙ ዓመታት በመቆየት አብያተ ክርስቲያናትን ተከለ።

ከዚያም 17 የደርግ የጨለማ ዓመታት መጡ! ደርግ ባስከተለው ከፍተኛ ስደት የወላይታ አብያተ ክርስቲያናት በሙሉ ተዘጉ። በመቶዎች የሚቆጠሩ መሪዎች ታሰሩ። ለወንጌላውያን የሚደረገው ድጋፍ በመቋረጡ፤ ብዙዎች ከሩቅ የአገልግሎት ስፍራዎቻቸው ተነሡ። ኢካሶ ወደ ፋንጎ ተመለሰ። አማኞች እንዲጠናከሩና ሳይጣንን እንዲቃወሙ አበረታታቸው። ኢካሶ በአካባቢው የነበረው ቤተ ክርስቲያንም በመዘጋቱ አዝና ነበር። ቤተ ክርስቲያኑን በመክፈት ሰዎች እሑድ ጠዋት እንዲመጡ በመጥራት ወንጌል መስበክ ጀመረ።

ሰላዮች ሁኔታውን ለካድሬዎች አስታወቁ። ካድሬዎቹ ቤተ ክርስቲያኑን እንደገና ዘጉ። በቀጣዩ ሰንበት ኢካሶ ቤተ ክርስቲያኑን እንደገና ከፍቶ መስበክ ጀመረ! እንዲህ ዓይነቱን እርምጃ በወሰደ ቁጥር ዛቻ፤ እስራትና ግርፋት ይደርስበታል። ይሁን እንጂ፤ እርሱ

በተፈታ ቁጥር ቤተ ክርስቲያኑን እንደገና ከመክፈት አይመለስም። ሰላዮቹና ካድሬዎቹ ሰውዬው እብድ ሳይሆን አይቀርም ብለው አሰቡ! በመጨረሻም፤ ሰላዮቹ ለካድሬዎች እየተመለሱ ሪፖርት ማድረግ ሰለቻቸው፤ ወይም ደግሞ ካድሬዎቹ ይሆናሉ ረዥም መንገድ እስከ ፋንጎ ድረስ ተጉዘው ቤተ ክርስቲያኑን መዘጋት የደከማቸው። አብያተ ክርስቲያናት አብዛኞቹ ሕንጻዎቻቸው እንዲወድሙ ወይም ለሌሎች ተግባራት እንዲውሉ ተደረገ። ነገር ግን የኢካሶ ምሳሌነት ሌሎች አማኞች በቤታቸው ወይም በሜዳዎች ተሰባስበው እንዲጸልዩ ወይም ኅብረት እንዲያደርጉ አበረታታቸው።



ከቤቱ ብዙም በማይርቀው የፋንጎ ተራራ ላይ ኢካሶ በሽለቆው አካባቢ ላሉት መንደሮች ትይዩ የሆነ እና የተኮፈለ ተፈጥሮአዊ መድረክ አገኘ። ከዚሁ መድረክ የሚነገሩ መልእክቶች በጥላላ በመቶዎች ለሚቆጠሩ የመንደሩ ሰዎች ይደርሳሉ። እነርሱ ደግሞ ወደ ሩቅ መንደሮች ያስተላልፋሉ። ኢካሶ ይህንን መድረክ የወንጌሉን መልእክት ወይም ለክርስቲያኖች የማበረታቻ መልእክቶችን ለማስተላለፍ ይጠቀምበት ጀመር። በመንደሩ ውስጥ የነበረው ፖሊስ መጀመሪያ ኢካሶን እንደሚታዘንለት እብድ ነበር የቆጠረው። በኋላ ግን ዝም ሊያሰኙት የሚገባ ችግር ፈጣሪ አድርጎ ተመለከተው።

ኢካሶ ስለ ጉቦ፤ ሙስና ኢ-ፍትሐዊነት ሲሰብክ፤ ፖሊሶች ተቃውሞና ዛቻ መሰንዘር ጀመሩ። እንዲህ ዓይነት ተደጋጋሚ ተግባራትን ሲፈጽሙ ከቆዩ በኋላ፤ ፖሊሱ የኢካሶን ኃጢአት ለማጋለጥ በቁጣ ተነሣሣ። ከኢካሶ ጋር ለመፋለም መዘጋጀቱን ገለጸ። ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ስብከቱን ማቆም እንዳለበት ተነገረው። የኢካሶ ጎረቤቶች ፖሊሱ ጨካኝና ኃይለኛ ሰው መሆኑን በመግለጽ ስብከቱን እንዲያቆም ጠየቁት። ኢካሶ ወንጌሉን እንዲሰብክ የነገረውና ይህንን ግሩም መድረክ ያዘጋጀለት እግዚአብሔር ስለሆነ፤ ስብከቱን ከመቀጠል በስተቀር ሌላ አማራጭ እንደሌለው ገለጸ። እግዚአብሔር ከክፉ ሰዎች እንደሚጠብቀው

አመኑ። ግዙፉ ፖሊስ ሦስት ተባባሪዎቹን ይዞ ኢካሶን ለመግደል ወደ ኮረብታው መጣ። ከመድረኩ ላይ ደርሶ ኢካሶን ለመምታት ዱላውን እንዳንሣ ድንገት ራሱን ስቶ ወደቀ። በዚህ ጊዜ ተንከባልሎ ወደ ሜዳው ወረደ። ተባባሪዎቹ ሄደው ሲያነሡት ሞቶ ተገኘ! ከዚያ በኋላ ማንም ሰው ኢካሶን ለመንካት አልደፈረም!



በኢትዮጵያና በኤርትራ መካከል የተካሄደው ጦርነት በመቶ ሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎችን ሕይወት ቀጥፎአል። መንግሥት ብዙ ሰዎችን ያለ በቂ ሥልጠና ወደ ጦርነት ይልካቸው ነበር። ከሁለተኛ ደረጃ ት/ቤቶች፤ ከዩኒቨርስቲዎችና ከገበሬ ማኅበራት ብዙ ወጣቶች ወደ ጦርነቱ እንዲዘምቱ ተደረገ። የኢካሶ ልጅም በጦርነቱ ተገድሎአል። የማሄም ልጅ እንዲሁ። ከዚያ በኋላ የሳሙኤል ልጅ በሺዎች የሚቆጠሩ ሌሎች ወጣቶችም አልቀዋል። ወንጌላውያን ለክርስቲያናዊ አገልግሎት ብዙ ተስፋ የጣሉባቸውን ልጆቻቸውን በማጣታቸው በጣም አዘኑ። ኢካሶ፤ ሚስቱና ሌሎች ልጆቹ ለሞተው ልጅ አለቀሱ። ይህ ትርጉም የሌለው ጦርነት ማለቂያ ይኖረው ይሆን?

የጦር ካምፕ በፋንጎ ሽለቆ አካባቢ በሚገኘው የብላቴ ወንዝ አጠገብ ተገንብቶ ነበር። ኢካሶ የሚያብረቀቀውን ጣሪያ ከርቀት ተመለከተ። በማሠልጠኛው ካምፕ ውስጥ ብዙዎች እንደሚደበደቡና ለማምለጥ የሚሞክሩ ወጣቶችም በጥይት እንደሚገደሉ የሚገልጹ ወሬዎች ይዛመቱ ጀመር። የሰሜኑ ጦርነት ደግሞ ይበልጥ እያየለ ሄደ። ደርግ ተጨማሪ ሰዎችን ለጦርነት ማሰስ ጀመረ።

በየቀኑ የሚመለከተው የጦር ካምፕ የኢካሶን መንፈስ ረበሸው። ይህ ወጣቶችን የሚፈጅ ክፉ እንደ ሆነና መቃወም እንዳለበት አሰበ። ከሚስቱ ጋር ለብዙ ሰዓታት በዚህ ጉዳይ ላይ ጸለዩ። ከዚያም ወደ ሶዶ ሄዶ ሁለት ሰዎች አብረውት እንዲጸልዩ ወደ ፋንጎ አመጣቸው። ሰዎችን ሳይሆን የሚቆጣጠራቸውን መንፈሳዊ ኃይል ለመቃወም ነበር ይህንን ያደረገው። ኢካሶ በመከራ እሳት የተፈተኑትን ሁለት ሰዎች መረጠ። እነዚህ ሰዎች ለአምነታቸው

የታሰሩና እግዚአብሔር ለጸሎት ምላሽ እንደሚሰጥ የሚያውቁ ነበሩ። ዋጃ አሁን የዋላይታ አብያተ ክርስቲያናት መሪ ነበር። ማርኪና ደግሞ የወላይታ ወንጌላውያን አስተባባሪ ነበር። እነዚህ ዲያብሎስን በመቃወም ለሚካሄደው የጸሎት ውጊያ ምርጥ ሰዎች ነበሩ።

ኢካሶ ዋጃንና ማርኪናን ወደ መድረኩ በመውሰድ በርቀት ያለውን የሠራዊት ካምፕ አሳያቸው። «ጌታ ይህንን ካምፕ ዛሬውኑ እንዲያፈርሰው እንጸልይ!» አላቸው። ሦስቱ ሰዎች ራሳቸውን ለጦርነት አዘጋጁ። እግዚአብሔር በሽለቆው ያለውን ይህን መጥፎ ነገር በማስወገድ ታላቅ ስሙን እንዲያስከብር ጠየቁት። በአንድ ቀን ካምፑ እንዲፈርስ ጸለዩ! የማይቻለው ነገር እንዲደረግ በመጸለይ ጌታ ይህንን ሊያደርግ እንደሚችል አመኑ። ኢካሶ ክንዶቹን እንሥቶ አየሩን ወደፊት አየገፋ ጸለየ። ዋጃና ማርኪናም ይህንኑ በማድረግ እግዚአብሔር የሠራዊቱን ካምፕ በአንድ ቀን ውስጥ እንዲያስወግድ ጸለዩ። እግዚአብሔር የማይቻለውን ነገር እንደሚያደርግ በመተማመን ማታ በጨረቃ ብርሃን ወደ ኢካሶ ቤት ሄዱ። ካምፑ ለብዙ ዓመታት በዚያ ስፍራ ነበር። ሦስቱ ሰዎች ሊያደርጉ የሚችሉት ነገር ስላልነበረ በእምነት ጌታ ድል እንደ ሰጣቸው በማመን አብረው አመሰግኑት።

በነጋታው ጠዋት ኢካሶ ዋጃን፣ ማርኪናንና ቤተሰቡን ወደ መድረኩ መራቸው። ከዚያም ወደ ሽለቆው ተመለከቱ። ከፊታቸው አንድ አስገራሚ ነገር በመደረግ ላይ ነበር። ካምፑ ወድሞአል። ከተ ለያዩ አቅጣጫዎች በመቅለጥ ከፊታቸው እየተወገደ ነበር። እግዚአብሔርን ላደረገው ነገር እጅግ አመሰግኑት። ከዚያች መድረክ ላይ ሆነው የጌታን ክብር፣ ኃይልና ግርማ አወጁ።

በሰሜን ማዕበል መካከቱን የሚያውቁበት መንገድ አልነበራቸውም። የደርግ ሠራዊት በሽሽት ላይ ነበር። በጦርነቱ ተረትተው ወደ ደቡብ ሲጓዙ ወታደሮቹ የተቋቋማቸውን የደጀን ጦር ኃይል ወግተው ከሰበሩ በኋላ አብዛኛውን ከባድ መሣሪያዎቻቸውን እዚያው ጣሉ። በመጨረሻም፣ ደርግ ወታደሮቹ አዲስ አበባን እንዲከላከሉ አዞላቸው ነበር። በመሆኑም፣ ሌሊት ወታደሮቹ በፋንጎ የነበረውን ካምፕ ለቅቀው በጦር ሠራዊት መኪናች ወደ

አዲስ አበባ ገስገሱ። ገና ከማለዳው ሁሉም ለቅቀው ወጥተው ነበር። ይህ ዜና በፍጥነት በሕዝቡ ዘንድ ተሰራጨ።

የአካባቢው ሕዝብ ለብዙ ዓመታት ተበዝብዞ ነበር የኖረው። ከብቶቻቸው እየታረዱ ለወታደሮች ቀለብ ሆነዋል። በመሆኑም፣ ወታደራዊውን ካምፕ እጅግ ይጠሉት ነበር። ስለዚህ ሕዝቡ እንደ ንብ መንጋ ወደ ካምፑ በመሄድ አፈራረሱት። የጣሪያ ብረቶችን፣ የቦር እንጨቶችንና ሌሎችንም ነገሮች እየተሸከሙ ወደየቤታቸው ይሄዱ ጀመሩ። ሴቶች የማገዶ እንጨቶችን ከፍርስራሹ ሰብስበው ተመለሱ። በብላቱ ወንዝ አቅጣጫና በሌሎችም መንገዶች ከፍርስራሹ የተገኙ ነገሮች ተወስደው አለቁ። ወታደሮቹ ቸኩለው የጣሉአቸውን ጥይቶች፣ ልብሶችና የማብሰያ ዕቃዎች ልጆች ሰብስበው ወሰዱ። በጥቂት ጊዜ ውስጥ ሁሉም ነገር ተወስዶ አለቀ! የቀረ ነገር ቢኖር በአርማታ የታሰሩ አንዳንድ የብረት ምሰሶዎች ብቻ ነበሩ!

በሰሜን የደርግ ወታደሮች በመሸነፋቸው በሺዎች የሚቆጠሩ ወታደሮች ጠመንጃዎቻቸውን ይዘው ወደየአገራቸው ገቡ። ደርግ በመውደቁ ጦሩ እጅ ሰጠ። ብዙዎቹ ከድል ነሺዎቹ ብቀላ መሸሽ እንዳለባቸው አሰቡ። ኮሎኔል መንግሥቱ ኃይለ ማርያም፣ ቤተ ሰቡንና ከፍተኛ ደረጃ ላይ የነበሩትን ጄኔራሎችና 100 ሚሊዮን የአሜሪካ ዶላር በመያዝ ወዳጁ በነበረው በርብርት ሙጋቤ እገዛ ወደ ዚምባብዌ ሸሸ!

ወታደራዊ አገዛዝ አልፎ ነጻነት ሆነ። የተዘጉት አብያተ ክርስቲያናት ተከፈቱ። የፈራረሱት እንደገና ተሠሩ። በቤት ውስጥ አብያተ ክርስቲያናትና «በወጃጅነት የወንጌል ስርጭት» አማካኝነት በስደቱ ዘመን የክርስቲያኖች ቁጥር እጥፍ ሆነ።

አሁን ኢካሶ እንደገና ለአገልግሎት የሚወጣበት ጊዜ ደረሰ። ለብዙ ዓመታት ሲራሮና እጅ በሚባሉ የኦርሲ አካባቢዎች ለሙስሊሞች ወንጌልን ሰበከ። 80 ዓመት ሲሞላው የራሱና የሚስቱ ጤንነት ጡረታ እንዲወጡ ግድ አላቸው። «ጡረታ መውጣቱ» ለእነርሱ ወደ ሙሉ ጊዜ የጸሎትና የምሥጋና አገልግሎት እንዲገቡ አደረጋቸው። አሁንም ቢሆን ይህንኑ ተግተው በመሥራት ላይ ናቸው!

በቀለ

ወንበዴዎች እና በረከቶች

«ከሌሊት ግርማ፣ በቀን ከሚበርር ፍላጻ፣ በጨለማ ከሚሄድ ክፉ ነገር፣ ከአደጋና ከቀትር ጋኔን አትፈራም... በእኔ ተማምናክልና አስጥለዋለሁ፤ ስሜንም አውቆአልና እጋርደዋለሁ። ይጠራኛል እመልስለትማለሁ፤ በመከራውም ጊዜ ከእርሱ ጋራ እሆናለሁ፤ አድንዋለሁ፤ አከብረውማለሁ።»

መዝሙር 91:5-6፣ 14-15

2 ዜው አስፈሪና የባከነ ጊዜ ይመስል ነበር! የምናካሂዳቸው የግንባታ ሥራዎችም ስለ ነበሩን ሥራ በዝቶብን ነበር! ቦታው 2600 ሜትር ከፍ ብሎ በከረብታ ላይ ካለው የሚሊዮን ቤታችን ርቆ በአየር ማረፊያ አካባቢ የሚገኝ ሲሆን፣ ቀደም ሲል በአንዳንድ አጋጣሚዎች እንደተመለከትነው በጣም የሚያስመርር ቦታ ነበር። የአየር ማረፊያው ከሸለቆው ውስጥ 4000 ሜትሮች ዝቅ ብሎ የሚገኝ ነበር። የአሥራ ሰባት ኪሎ ሜትር ርቀትም ነበረው። በአዲስ አበባ የሚገኙ የሚሊዮን ኃላፊዎች አንድ ከውጭ አገር የመጣና በዕለቱ በኢትዮጵያ አየር መንገድ የሚበር ሰው እንዳገኝ ነግረውኝ ነበር። ለአንድ ሳምንት ያህል ለዚሁ ግለሰብ የተለያዩ የአገልግሎት ገጽታዎችን፣ የሕክምና፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት፣ የወንጌል ስርጭትና የቤተ ክርስቲያን ተከላ ሥራዎችን የማሳየት ኃላፊነት ተጥሎብኝ ነበር። የተለያዩ መንደሮችን ካስገበኝ ሁት በኋላ፣ ወደ አውሮፕላን ማረፊያው መልሼ በማምጣት ወደ አዲስ አበባ እንዲበር ማድረግ ያስፈልገኝ ነበር። አስተማማኝ የማይሆነው የአውሮፕላን ጉዞ ጉዳይ ብዙም የሚጥመኝ አልነበ

ረም። አውሮፕላኑ ሊመጣም ላይመጣም ይችላል!



ለሁለት ዓመታት በመጽሐፍ ቅዱስ ኮንፍረንሶች ላይ የሚያገለግሉትን ሰዎች ለማመላለስ ከራሴ ሁለት በቅሎዎች ሌላ ተጨማሪ በቅሎዎችን ተከራይቼ ነበር። ሁለቱንም ጊዜያት የአየር በረራው ያለ ምንም ማስጠንቀቂያ በመሰረዙ፣ ስምንቱንም የስብከት ጊዜያት ብቻዬን ለመሸፈን ተገድጄ ነበር። ለኮንፍረንሱ የመጡ በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች በተከሰተው ሁኔታ አዝነው ነበር። ነገር ግን ማንም የእኔን ያህል ያዘነ አልነበረም። የአራት ቀናት ስብሰባ ማዘጋጀት፣ ዳስ መጣል፣ ሰዎች የሚተኙበትን ሣርና የእንሰት ቅጠል ማዘጋጀት፣ ውኃ ከምንጭ ማስቀዳት፣ ከመጋቢዎች፣ ከሽማግሌዎችና ከወንጌላውያን ጋር መወያየት የእኔው ተግባር ነበር። ከዚያ በኋላ ነው እንግዲህ አብዛኛውን ስብከት ለማድረግ የተገደድኩት!

ደግነቱ፣ ሽማግሌዎቹ በፈቃደኝነት የሚሠሩና የማደራጀት ብቃት ያላቸው ነበሩ። እያሌ ወንጌላውያንም ብቁ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች ነበሩ። ሁሉም ሰው ለመርዳት ፈቃደኛ ነበር። ኮንፍረንሱ በጥሩ ሁኔታ ተከናወነ። ተጋባዥ ሰባኪዎች ባይኖሩም፣ እግዚአብሔር ስብሰባዎቹን ባረካቸው። ብዙ ሰዎች ክርስቶስን እንደግል አዳኛቸው አድርገው ሊቀበሉት መጡ። ጸብ ውስጥ የነበሩ ብዙ ክርስቲያኖች እርስ በርሳቸው ታረቁ። አንዳንድ ሰዎች ራሳቸውን ለወንጌላዊነት አገልግሎት ሰጡ። አማኞች ገንዘብ፣ ልብስ፣ እንስሳት፣ እህልና ቡና ሰጡ። ሌሎች በአካባቢያቸው የሚካሄደውን የወንጌል አገልግሎት ለመደገፍ ቃል ገቡ።

ቀኑ ጠዋት ነበር የተጀመረው! ዋናው ሠራተኞችን ቤተሰቡን ለመጎብኘት ርቆ ሄዶ ስለ ነበረ ከእኔ ጋር ሊሄድ የሚችለው አዲሱ ሠራተኞችን በቀለ ብቻ ነበር። ለሥራው ፈቃደኛ ቢሆንም፣ በቅሎ የመጫን ልምድ አልነበረውም። በቅሎዎቹ ደግሞ እንደተለመደው በጅ የሚሉ ዓይነት አልነበሩም። ከተራራው ወደ ቁልቁል የሚወስደውን መንገድ ይዘን ጎሳ ሲቀድ ጉዞ ጀመርን። ይህ ማለት

እንግዲህ ቁልቁለቱ ከፍተኛ ስለሆነ እስከ ሽለቆው ታችኛ ክፍል ድረስ በእግራችን መሄድ አለብን ማለት ነው። በበቅሎ ለመጓዝ የሚታሰብ አልነበረም። ከሽለቆው ዘንድ ከደረሰን በኋላ አውሮፕላኑ በዘጠኝ ሰዓት ከመምጣቱ በፊት ከአውሮፕላን ጣቢያው ለመድረስ እንችል ነበር።

መቸኮል አላስፈለገንም! ብዙውን ጊዜ አውሮፕላኑ በሰዓቱ አይደርስምና። አሁንም ከጥላ ሥር ሆነን አውሮፕላኑን መጠበቅ ጀመርን። ብንጠብቅ ብንጠብቅ ብቅ የሚል ነገር የለም። ሁኔታውን ለማወቅ ስልክ መደወል ወይም ሬዲዮ ማድረግም አልተቻለም። ልናደርግ የምንችው ነገር ቢኖር መጠበቅ ብቻ ነበር። በሞቃታማው ሽለቆ ውስጥ ሰዓቱ አልገፋ አለን። ስድስት ሰዓት ላይ ሁኔታው ግራ ተገባ። ስምንት ሰዓት ሲሆን፤ አውሮፕላኑ ቀርቶ ይሆን ወይ? ብለን ማሰብ ጀመርን። ነገር ግን አውሮፕላኑ በዕለቱ እንደማይመጣ ለማረጋገጥ እስከ 10:30 መጠበቅ ነበረብን።

10:30 ላይ በቅሎዎቻችንን ጭነን በፍጥነት ወደ ሽቅብ መውጣት ጀመርን። በቅሎዎቻችን በረዥሙ መንገድ መውሰዱ የግድ ነበረ። ይህ በበጋው ወራት መኪኖች የሚመላለሱበት መንገድ ነበር። በዓመቱ ውስጥ ለተወሰኑ የበጋ ወራት የጭነት መኪኖች ከከተማ ሽቀጣ ሽቀጦችን ይዘው ይመጡና ከአካባቢው ገበያ ቡናና ቅመማ ቅመሞችን ይዘው ይሄዱ ነበር። በቅሎዎቹ ሣር ሲግጡ ውለው ነበር። ከምንጩ ውኃ አጠጣናቸው። አዳዲስ ድንጋዮች የተሞሉበት ባትሪ ይዘዋ መምጣቱ ጠቀመኝ። መንገዱ የአራት ሰዓታት ጉዞ ስለሆነ፤ ቤት ከመድረሳችን በፊት እንደሚጨልም ግልጽ ነበር።

ለአንድ ሰዓት ያህል ዳገቱን ጥሩ አድርገን ተያያዝን። ነገር ግን በቀለ ሌላ በቅሎ እየሳበም ስለ ነበር፤ እንዲደርስብኝ ማበረታታት ነበረብኝ። ዳገቱ እየጨመረ ሲሄድ፤ ፍጥነታችንም እየቀነሰ ሄደ። በቀለ ከበቅሎው ጋር ወደ ኋላ እየቀረ በመምጣቱ ቆም እያልኩ ፍጥነት እንዲጨምር አበረታታሁት። ግማሽ መንገድ ላይ ሳለን ጨለመብን። ነገር ግን በቅሎዎቹ ምንም ሳይመስላቸው ጉዞአቸውን ቀጠሉ። መንገዱን ጥግ ይዘው መጓዛቸውን ቀጠሉ። ቢወድቁ

ከገደሉ መመለሻ አልነበራቸውም።

ብዙ የመኪና አደጋዎች የተከሰቱበትን ድንጋያማ ቦታ አለፍን። መጀመሪያ ወደ ቡልቂ ተራራ ስመጣ መኪናችን በዚህ ቦታ ላይ በመገልበጡ ብዙ ዕቃዎች ወደ ሽለቆው ገብተው ነበር። ከታች የሚሮዝዋለ መንደር ይገኛል። ሴቶች ቡናና እራት ለማዘጋጀት እሳት ያነድዱ ነበርና የጭሉ ሽታ ወደ አፍንጫችን ገባ።

በቀለ አሁን 300 ሜትር ያህል ወደ ኋላ ቀረ። ቆም ብዬ ፈጥኖ እንዲደርስብኝ ጠርቼው ልነግረው ስዘጋጅ የጩኸት ድምጽ አለማ። አራት ሰዎች ከኋላው ትላልቅ ዱላዎችን ይዘው ሲሮጡ ነበር። ሰዎቹ በቅሎዎቹን ለመስረቅ የፈለጉ ዘራፊዎች ነበሩ። በቅሎዎቹን ከበቀለ ለመንጠቅ ሲሞክሩ፤ በቅሎዎቹ ደንግጠው መዝለልና መራገጥ ጀመሩ። አንደኛው ሌባ በቀለን ከኋላው ሲመታው ከበቅሎው ላይ ወደቀ። በዚህ ጊዜ ነበር በቀለ የጮኸው። ለሕይወቱ ለግድ ነበር!

የበቀለን ጩኸት ሰምቼ ከበቅሎዬ ወረድኩ። ልጓሙን ከእንጨት ላይ አስራ ወደ በቀለ ሄድኩ። ሁለት ሌቦች የበቀለን ራስ በመምታት ዝም ሊያሰኙት ቢፈልጉም፤ በጨለማው ምክንያት በሚገባ ሊያዩት አልቻለም። በቀለ በመሬት ላይ ተንከባልሎ ለማምለጥ ሞከረ። «አድኑኝ! ድረሱልኝ! ሽፍቶች!» እያለ ይጮሃል። እኔ ስደርስ ሌሎች ሁለት ወንበዴዎች በቅሎዎችን ጎትተው ወደ ጫካ ለመግባት ይታገሉ ነበር።

ባትሪዬን ወደ ተለያዩ ቦታዎች በማብራት ድምጹን ከፍ አድርጌ መጮህ ጀመርኩ። ባሰማሁት ጩኸት በጣም ደነገጠ። በእነርሱ ላይ ታጥቄ የዘመትኩ ሳይመስላቸው አልቀረም። ዱላዎቻቸውን ትተው ፈረጠጡ! ሌሎችም በቅሎዎችን ትተው ሸሹ።

በዚህ ጊዜ ከታች ያለው መንደር ሕዝብ ጩኸት በመስማታቸው የተከሰተውን ነገር ለማጣራት ወጥተው ነበር። እኔም፤ «ሌቦች! ሽፍታ! ፖሊስ!» እያልኩ እጮህ ጀመር። በቅሎዎቹን ይዘዋ አንድ ላይ አሰርኩ። በቀለን ከወደቀበት አነሣሁት። ተመቶቶ እየደማ ነበር። ነገር ግን ከባድ ጉዳት አልደረሰበትም። ከበቅሎዬ ላይ ከተ

ቀመጥኩ በኋላ እስከ ቤት ድረስ በቀለን ፊት ፊት አስቀደምኩት።

በቀለ፣ «አዳንከኝ። ሕይወቴን አዳንክት። ሊገድሉኝ እኮ ነበር። አመለግናለሁ» እያለ ደጋግሞ ተናገረ። በተቻለኝ ፍጥነት በቅሎዎቼን እየነዳሁ እጓዝ ጀመር። ሌቦቼ ካገኙን እንደገና ችግር ሊፈጥሩብን ይችላሉ። ወደ ሚሲዮን ጣቢያው ስንደርስ፣ ባለቤቱ የበቀለን ቁስሎች በመስፋት አንዳንድ የሕመም ማስታገሻ ክኒኖችን ሰጠችውና አስተኛችው። በቀጣዩ ቀን ለበቀለ ከሥራ እረፍት ሰጠኝው። እርሱ ግን ለሌሎች ሠራተኞችና ወደ ክሊኒኩ ለሚመጡት ሰዎች ስለ ወንበዴዎቹ ሲናገር ነበር የዋለው!

ከዚህ አጋጣሚ በኋላ፣ በቀለ በግንባታው ሥራ ላይ ከእኔ ጋር በመቆየት ከደመወዙ የተወሰነውን ያጠራቅም ጀመር። ከዚያም በሸለቆው ውስጥ ወደሚገኘው አካባቢው በመሄድ ወላጆቹ የመረጡለትን ሚስት አገባ። በቀጣዩ ዓመት ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት በመግባት የእግዚአብሔርን ቃል አጠና። በመቀጠልም፣ ብዙም ሳይቆይ በኮንፍረንስ ላይ ራሱን ለወንጌላዊነት አገልግሎት ሰጠ። መሪዎች ራቅ ብሎ በሚገኘው የዛላ አካባቢ እንዲያገለግል ሾሙት። እርሱም ለቀጣይ አምስት ዓመታት የእግዚአብሔርን ቃል በውጤታማነት ሰበከ። ከዚህ ጊዜ ውስጥ የተወሰነውን ያሳለፈው ከሌሎች አዳዲስ አማኞች ጋር በመታሰር ነበር። ይህ የዛላ የመሬት ክበርና ያስነሣበት ከባድ ስደት ነበር። ከተቃውሞው ሁሉ ባሻገር አዳዲሶቹ ክርስቲያኖች በዛላ እያሌ የመንደር አብያተ ክርስቲያናትን ለመመሥረት ቻሉ።

መሪዎች በቀለን በጎፋ ቀጣና ውስጥ እንደገና መደቡት። በሚሮዝዋላ አካባቢ ባሉት መንደሮች ውስጥ የስብከት አገልግሎት መስጠት ጀመረ። ልምድ ያካበቱ ወንጌላውያን በባስኬቶ አካባቢ በመፈለጋቸው፣ በቀለ በዚሁ አካባቢ በመሄድ ከ20 ዓመታት በላይ አገለገለ። በባስኬቶ የተከሰተው ፈጣን እንቅስቃሴ 70 አብያተ ክርስቲያናትንና በሺዎች የሚቆጠሩ አማኞችን አፈራ። ይህ ሁሉ የሆነው ከስደቱና ከተቃውሞው ባሻገር ነበር።

የሚሮዝዋላ መንደር? የሕዝቡ ቁጥር በሦስት እጅ ሲያድግ፣

መንደሩም ራሱ አድጓል። በመጨረሻም የክርስቶስ ወንጌል ወደዚሁ አካባቢ ደረሰ። አንድ ወንጌላዊ በዚሁ መንደር ውስጥ በመቀመጥ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ስለ ስርየትና የኃጢአት ይቅርታ መናገር ጀመረ። ወንበዴዎቹን? በዚያን ሌሊት ካጋጠሙን ወንበዴዎች ቢያንስ አንደኛው በክርስቶስ ለማመን ችሏል። ኃጢአቱን በግልጽ በመናዘዝ ክርስቲያን እንደ ግል አዳኙ አድርጎ ተቀበለ። ይህንን የምናውቀው ግለሰብ በኋላ ከሚሮዝዋላ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች አንዱ ለመሆን በመቻሉ ነው። ዛሬ በዚህ የጸሎት ቤት ውስጥ እግዚአብሔርን የሚያመልኩና የሚጸልዩ 400 ያህል ሰዎች አሉ።

ድኅረ ታሪክ 2005

ወንጌላዊ በቀለ በባስኬቶ ሴሚናር ላይ ሊያየኝ መጥቶ ነበር። ይህ እጅግ ደስ የሚል ጊዜ ነበር። በቀለ ወንበዴዎቹ ሊገድሉት በነበረ ጊዜ ሕይወቴን እንዳዳንኩ ሲናገር፣ እኔ ደግሞ ይህ በወጣትነት ጊዜ የሠራሁት እብደት እንደ ሆነ ገልጽኩለት። በቀለ ለሁለት ቀናት ለመሪዎች በተዘጋጀው ስብሰባ ላይ ለመገኘት ነበር የመጣው። ጊዜው በፍጥነት ይሄዳል። በቡልቂ ከእኛ ጋር ስለሠራባቸው ጥቂት ጊዜያት ተነጋገርን። ሚስቱ አሥር ልጆችን የወለደች ስትሆን፣ ሁለቱ ገና በሕጻንነታቸው ነበር ያረፉት። ሁለት ሴት ልጆቹ ያገቡ ሲሆን፣ ሌሎች ግን አብረው ከቤተሰቡ ጋር ይኖራሉ። አሁን በሚመራው የባስኬቶ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቢያንስ 500 አባላት አሉ። ለጸጋውና በዓመታት ሁሉ ሰዎችን መጠበቅ ለሚችለው ኃይሉ እግዚአብሔር ይመስገን!

ቱሞሊ

ወንበዴው

«ወይስ ዓመፀኞች የእግዚአብሔርን መንገድ እንዳይወርሱ አታውቁም? አትሳቱ፤ ሴሰኞች ቢሆኑ ወይም ጣዖትን የሚያመልኩ ወይም አመንዝሮች ወይም ቀላጮች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠሩ ወይም ሌሶች ወይም ገንዘብን የሚመኙ ወይም ሰካሮች ወይም ተሳፋቢዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንገድ አይወርሱም። ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደ እነዚህ ነበራችሁ። ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በአምላካችንም መንፈስ ታጥባችኋል፤ ተቀድሳችኋል፤ ጸድቃችኋል።»

1ኛ ቆሮንቶስ 6:9-11

ቱሞሊ የእርሱ ጭፍሮች ወደ ሥራ እስኪሄዱ እየተጠባበቀ በጨለማ ውስጥ ጸጥ ብሎ ቆመ። በቤቱ ላይ በፍጥነት የሚያከናውኑት ተግባር በጣም ነበር ያስደመመው። የእንጨት መዝጊያውን በማሰር፤ ደረቅ ሣሮችን በበሩና በግድግዳው ዙሪያ በነደ በነደ የታሰረ ደረቅ ሣር እየከመሩ አስቀመጡ። እነሱ ሌሊት ስላለፈ፤ የመንደሩ ሕዝብ ተኝቶ ነበር። ቱሞሊ ወደፊት ፈንጠር አለና በማሰሮ ውስጥ ከሰል አቀጣጠለ። እሳቱም በደንብ መንደሩ ጀመረ። ከእርሱ ጋር የነበሩት ጭፍሮቹ በእሳት የተለኮሱ ችቦዎቻቸው። ከእርሱ ጋር የነበሩት ጭፍሮቹ በእሳት የተለኮሱ ችቦዎቻቸው። ከዚያም ከመንደሩ ፈጥነው ከወጡ በኋላ የእሳቱ ነበልባል ወደ ሰማይ ከፍ ብሎ ሲንገባገባ ቆመው ተመለከቱ። ቤተሰቡ እንደ ነቃ የሚዘገንን የእሪታ ድምፅ አስተጋባ። መላ መንደሩም ከእንቅልፉ ተቀስቀሰ። ሕዝቡ «እሳት፤ እሳት» እያሉ እየጮሁ ወደ ቤቱ ተሯሩጠው ደረሱ። የተደናበሩ ከብቶች ግርግማቸውን ሰባብ

ረው ለማምለጥ ሞከሩ። ነገር ግን ያሰቀ ሰዓት ነበር! ቤተሰቡ ጣራው አላያቸው ላይ ሲወድቅባቸው ላስተጋቡት የመጨረሻ ጩኸት ምላሽ ለመስጠትም ሆነ ለመርዳት መንደርተኞቹ ምንም ማድረግ አልቻሉም ነበር። ብዙም ሳይቆይ የመንደሩ ሰዎች ቱሞሊ ጥሎት የሄደውን የሽክላ ማሰሮ ያገኛሉ። ይህ ጥቃቱን ቱሞሊ እንደ ሰነዘረ የሚያሳይ ምልክት እንደ ሆነ ሁሉም ሰው አወቀ!

በጨለማው ውስጥ ፈጥነው ሲጓዙ ቱሞሊ፤ «ደደብ! ለ20 ብር ሲል ስንት ነገር አጣ! ቤተሰቡን፤ ቤቱንና እንስሶቹን! ጆል ሰው ነው! ቢያንስ ሌሎች ፈጠን ብለው ይከፍላሉ!» እያለ ያጉተ መትማል። ስምንቱ የውንብድና ቡድን አባላት በሳቅ ያጅቡታል። በፈጸሙት ግድያ ላይ ቅሬታ ካላቸው ዝም ከማለት በቀር ምርጫ የላቸውም። እንዲህ ዓይነቱን ሥራ ሲሠሩ ይህ የመጀመሪያ ጊዜ ያቸው አልነበረም። የመጨረሻቸውም አይሆንም።

ከአያሌ ወራት በፊት ቱሞሊ አሁን ያቃጠሉትን ቤት ባለቤት ጎብኝቶት ነበር። «ይህ ያንተ ቤት ነው?» ሲል በትሕትና ጠየቀው። ሰውዬው በአዎንታ ሲመልስበት ቱሞሊ፤ «አይደለም። ቤቱ አሁን የእኔ ንብረት ነው። ነገር ግን በ20 ብር ልትገዛው ትችላላህ» አለው። ነገር ግን የቤቱ ባለቤት በንዴት ጦፎ የተባለውን ገንዘብ ላለመክፈል ይወስናል። ቱሞሊ ፈገግ ብሎ ወደ ውጭ እያመራ፤ «ተመልሼ መጥቼ ቤቱን እወስዳለሁ» ይላል። እሁን እንግዲህ ተመልሶ መጥቶ ዛሬ ማታ ቤቱን መውሰዱ ነው ማለት ነው!

ከጥቂት ቀናት በኋላ፤ ነገሮች ሲረጋጉ፤ ወንበዴዎቹ ጭንብል ለብሰው በማለጻጻ ይመጣሉ፤ ፊታቸው ብቻ ለሰው ይታያል። በመንደሩ ውስጥ ካለው ከእያንዳንዱ ቤት ሃያ ሃያ ብር ይሰበስባሉ። ገንዘቡ ተዘጋጅቶ ካልቆያቸው ክብት ይዘው ይሄዳሉ። ከዚያ በኋላ ቱሞሊ የወንበዴዎችን ቡድን በአሞ ሽለቆ አጠገብ ወዳለው የመደበቂያ ስፍራ ወይም በተራራው ላይ ወዳለው ዋሻ እየመራ ይወስዳል።

ቱሞሊ በርካታ የወላይታ አካባቢዎችን ለብዙ ዓመታት ሲያሸብር ነበር የኖረው። አንዳንድ ሰዎች «ሰይጣን» ነው ሲሉ፤ ሌሎች ደግሞ «ነፍስ ገዳይ» እያሉ ይጠሩታል። «ቱሞሊ መጣብህ!»

እያሉ ልጆቻቸውን የሚያስፈራሩ ሰዎችም አልጠፉም። ባለሥልጣናት «ቁጥር አንድ ተፈላጊ ወንጀለኛ» ብለው ፈርጀውታል። በሕይወት እንዳለም ሆነ ሙት አካሉን» ላሳያቸው ሽልማት እንደሚሰጡ ቃል ገብተዋል። ፖሊስ ሊይዘው አልቻለም። የቴሞሊን ወንጀለኛነት የሚያረጋግጡ ከ30 የሚበዙ ግድያዎችና ከአሥራ ሁለት የሚበልጡ ቤት የማቃጠል ወንጀሎች ተመዝግበዋል። ችግሩ ሊይዙት አልቻሉም!

ባለቤቴና ጓደኛችን መሌሌ በሴቶች ኮንፍረንስ ላይ እንዲሰብኩ ከሰብሳባው ቦታ በመኪና አደረስኩአቸው። ኮንፍረንሱ የሚካሄደው በወላይታ ቀጣና ውስጥ ባለው የዳምታ ተራራ ላይ ነበር። በመቶዎች የሚቆጠሩ ሴቶች መዝሙር እየዘመሩ ወደ ኮንፍረንሱ መጡ። በጣም ደስተኞች ነበሩ! ለሴቶች ብቻ የተዘጋጀው አዲሱ ኮንፍረንስ በዓመቱ ውስጥ ከሚከናወኑት ዋና ዋና ነገሮች አንዱ ነበር። ለሦስት ቀናት ከሚደረገው ጉባኤ ብዙ እንደሚያተርፉ ሁሉም ጉጉት ነበራቸው። ብዙዎቹ ሴቶች ሕጻናትን አዝለውና ምግብ ተሽክመው ነበር የመጡት። ዕቃዎቻቸውን በአህያች ጭነው የመጡ ሰዎችም ነበሩ።

ሴቶቹ በቀን ሦስት ስብሰባዎችን ሲያካሂዱ፣ ወንጌላዊ አልዳቦና እኔ መሪዎችንና መጋቢዎችን ለጸሎትና ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ሰበሰብን። ማታ ማታ በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች (ወንዶች፣ ሴቶችና ልጆች) የመጽሐፍ ቅዱስ ሥዕሎችን ለማየት ይመጡ ነበር። ባለቤቴ ጥቂት አንሳላዎችን በመስፋት ለሥዕሎቹ ማሳያ በስክሪንነት ተጠቀመች። አንሳላውን በግንድና ሰዎቹ ለመጠለያነት ባዘጋጁት ዳስ መካከል ሰቀልነው። በዳሱ አጠገብ ወደ 30 የሚሆኑ አህያች ነበሩ። የመኪናችንን ባትሪና ፕሮጀክተር በመጠቀም በሁለቱም በኩል ያሉት ሰዎች ሥዕሎቹን እንዲመለከቱና መልእክቶችን እንዲያደምጡ አደረግን። መጀመሪያው ዶ/ር ፖል ዋይት ስለ አፍሪካ እንስሳት ያዘጋጀውን ታሪክ ስላይዶች ነበር ያሳየኋቸው። እኔ ታሪኩን በአማርኛ ስናገር፣ አልዳቦ ወደ ወላይትኛ ቋንቋ ተረጎመው። ከዚያም ለታሪኮቹ መንፈሳዊ ተዛምዶ መልእክት ሰጠን።

የኢየሱስ ክርስቶስን ሕይወት የሚመለከት ሥዕል ሳሳይ ሕዝቡ ትንፋሻቸውን ውጠው ትምህርቱን፣ ሕይወቱን፣ ሞቱንና ትንሣኤውን የሚመለከተውን ትምህርት ተከታተሉ። በፈጸማቸው ብዙ ተአምራት እጅግ ተደነቁ። ፍትሐዊነት የገንደለውን ፍርድ ሲሰጡት በመመልከት ደረቶቻቸውን ደቁ። በጭካኔ የተፈጸመበትን ሞት ሲያዩ አለቀሱ። ነገር ግን ከዚያ ሁሉ ሥቃይ በኋላ ከሞት ሲነሣ በደስታ አጨበጨቡ!

አንድ ምሽት ወደ ስድስት ሺህ ሕዝብ ተሰበሰበ። የእግዚአብሔርን ቃል ስንማርና ስንዘምር መሸ። ሲመሽ ፊልም ማሳየት ጀመርኩ። ከዚያም የተወሰኑ ወጣቶች መጥተው ከሕዝቡ ዳር ተቀመጡ። መዝሙር ሳይዘምሩ ፊታቸውንና ራሳቸውን በጨርቅ (በፎጣ) ሸፍነው ቁጭ አሉ። ዓይኖቻቸውን ብቻ አጭልቀው ሥዕሎቹን ይመለከታሉ። እነዚህ ሰዎች እነማን እንደ ሆኑ ያወቀ ወይም ልብ ያላቸው ሰው አልነበረም። ቢታወቁ ኖሮ ሁኔታው ፍጹም የተለየ ይሆን ነበር!

በዚያን ምሽት ቴሞሊና ባልደረቦቹ የአንድ ክርስቲያንን ቤት ለማቃጠል እየሄዱ ነበር። ከጥቂት ወራት በፊት የቤቱ አባወራ የተጠየቀውን ገንዘብ አልከፍልም ብሎ ነበር። አማች እግዚአብሔር እኔንና ቤተሰቤን ይጠብቃል የሚል ምላሽ ነበር የሰጠው። አሁን ቴሞሊ ጉልበቱን የሚያሳይበት አጋጣሚ ነበር። በጨለማው ውስጥ ሲጓዙ ከርቀት የመዝሙር ድምጽ ይሰማሉ። በጨለማው ውስጥ ይህ ሁሉ ሕዝብ ለምን እንደ ተሰበሰበ ይገርማቸዋል። እየቀረቡ ሲመጡ የፊልሙ ብርሃን ይታያቸዋል። የአፍሪካ እንስሳት ሥዕሎች በሚታዩበት ጊዜ ራሳቸውን ጋርደው በመምጣት ከሕዝቡ ዳር ተቀመጡ።

በዚያን ምሽት ለመጀመሪያ ጊዜ ቴሞሊና ባልደረቦቹ የክርስቶስን ወንጌል ሰሙ። ስለ እግዚአብሔር ቅድስናና ስለ ሰዎች ኃጢአተኝነት፣ እንዲሁም ንስሐ ገብተው በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን እንዳለባቸው ሰሙ። የእግዚአብሔርን የደንገነት ስጦታ በነጻ ሊቀበሉ እንደሚችሉ ተገነዘቡ። ወዲያውኑ ሁሉም ነገር ትርጉም ሰጣቸው። ይህ በጣም እውነት፣ በጣም የተለየና አስፈላጊ ነገር

ነበር። እጅግ ተደንቀው ሲያዳምጡ ቆዩ። የፈጸሙት ኃጢአት በጥልቀት ወቀሳቸው።

ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም መምጣቱን የሚያሳይ ሥዕል አሳየኋቸው። በምስሉ ውስጥ ኢየሱስ አህያ ላይ ተቀምጦ ሲታይ፤ እነዚያ 30 አህዮች መጮህ ጀመሩ፤ የጊዜ አጠቃቀማቸው ፍጹም ትክክል ነበር! ከሕዝቡ መካከል አንዱ «ለወንድማቸው ሰላምታ እየሰጡ ነው!» አለ። ሕዝቡ በሳት ፈነዳ! ነገሩ በጣም አስቂኝ ነበር። አህዮቹ መጮሃቸውን ሲያቆሙ፤ ሰዎቹም ጸጥ አሉ። የኢየሱስ ፍርድና የስቅላት ታሪክ ቀጠለ። ይህ ጌታ ለመዳናችን የከፈለውን ዋጋ የሚያሳይ ነበር። ሁሉም ሰው ጸጥ አለ። ይህ የኢየሱስን ቃል በመናገር ሰዎች በእርሱ እንዲያምኑ ለማነሣሣት የሚያስችል ግሩም ጊዜ ነበር!

ላላሙኑ ሰዎች የደንገነት ጥሪ ላደርግ ስል ጠላት ከተፍ አለ! በጢንዚዛ፤ በወጣ ትንኝ፤ በዝንብ ወይም በምን መልክ ይምጣ አላወቅኩትም። ነገር ግን ፕሮጀክተሩ ውስጥ ገብቶ የሚተላለፈውን መልእክት አወከ። በጋለው ሌንስ ላይ ሲቀመጥ ክብ መሽርከር ጀመረ። በስክሪኑ ላይ ትልቅ ጥቁር እንስሳ መስሎ ታየ። የሆነ ሰው፤ «አይጥ ነው!» ሲል ጮኹ። ሌላ ሰው ደግሞ፤ «ግደሏት! የጫካ አይጥ ናት!» አለ።

ፊት ከተቀመጡት ሰዎች አንዱ አዛውንት ትልቅ በትሩን እንደ ያዘ ተነሥቶ ቆመ። «እኔ እንደላታለሁ!» አለና ወደ ስክሪኑ ተጠጋ። በበትሩ እንስሳይቱ ያለችበት በመሰለው የእንስሳው ክፍል ላይ መታ። እርሱ በሚመታበት ሰአት ጥላው ወደ ታች ወረደ። ሰውዬው ተደጋጋሚ መከራዎችን ቢያደርግም፤ ተንቀሳቃሹን ነገር ሊመታው አልቻለም። አንድ ወጣት፤ «አንተ ጅል ሽማግሌ ልትመታው አልቻልክም!» ሲል ተናገረ። ሁሉም ሰው ሳቀ። ከየአቅጣጫው ሰዎች ምክር ይሰነዝሩለት ጀመር። «ምታት! ግደላት! እዛ ላይ! በእጆችህ ያዛት! እኔ ልሞክር!» ይሉ ጀመር። ሁሉም ነገር በጣም አስቂኝ ነበር! ሁላችንም በሳቅ አለቅን።

በኋላም አእምሮዬን በመግዛት የፕሮጀክተሩን ዓይን በእጆቼ ሸፈንኩ። የሚታየውን ምስል የያዘውን ፊልም ከፕሮጀክተሩ ውስጥ

አወጣሁ። ምስሎችን ለማሳየት መጣሩ ከንቱ ነበር። የሕዝቡ ጨካኝነት እንደ ገበያተኛ ነበር! በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች የሚያስሙት ጨካኝነት ጆሮ የሚያደነቁር ነበር! ፕሮጀክተሩ ውስጥ የነበረውን የምስል ማሳያ ካወጣሁ በኋላ፤ በውስጡ የተቀረቀረውን ነፍሳት እፍ በማለት ነፋሁበት። ከዚያም «ትልቅ እንስሳ» የመሰለው ነገር ከስክሪኑ ላይ ተወገደ። «እንስሳው» ጠፋና ብርሃኑ ብቻ ቀረ። ትልቅ ዕድል አመለጠን ብዬ አሰብኩ!

ነገር ግን ያመለጠን ነገር አልነበረም - እግዚአብሔርም በጨዋታ ውስጥ ነበር! አልዳቦና እኔ ከፊት ቆመን ሕዝቡ እንዲቀመጥ መጠየቅ ጀመርን። ሰዎቹ እንዲቀመጡ ለማድረግ አምስት ደቂቃ ያህል ፈጀብን። ነገር ግን ይህ መደረግ የሚገባው ነገር ነበር። አሁንም ስለ እግዚአብሔር ቅድስና፤ ስለ ጸጋውና ፍቅሩ፤ እንዲሁም ኃጢአትን ስለ መጥላቱ ተናገርን። ንስሐ ገብተው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ ሰዎች ይቅርታ እንደሚደርግላቸው ገለጽን። ኢሳይያስ 1፡18ን በመጥቀስ፤ «ኑና እንዋቀስ ይላል እግዚአብሔር ኃጢአታችሁ እንደ አለላ ብትሆን እንደ አመዳይ ትነጻለች፤ እንደ ደምም ብትቀላ እንደ ባዘቶ ትጠራለች» ስል አነበብኩ። «ምንም ዓይነት ኃጢአት ሠርታችሁ ቢሆን፤ እግዚአብሔር አዲስ ልብና አዲስ ሕይወት አሁኑኑ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ይሰጣችኋል!» አልኩ።

በዚህ ጊዜ ሰዎች ወደፊት ይመጡ ጀመር! መጀመሪያ አንድ ወንድ፤ ከዛ ሌላ ወንድ፤ ቀጥሎ ሦስት ሴቶች፤ አንድ ባልና ሚስት፤ የሆኑ ወጣቶች፤ አንድ ቤተሰብ፤ ሴት ልጆች፤ ከዚያም ሌሎች ሰዎች መጡ። ሁሉም ፊት መጥተው ቆሙ። ከ30 የሚበልጡ ሰዎች ነበሩ። በኢየሱስ ክርስቶስ ለማመን ነበር የመጡት። ሰይጣንን ክደው ኢየሱስን «በሁለት እጆቻቸው» ተቀበሉት። ሌሎችም ሰዎች ወደ አዳች እንዲመጡ ጋበዘን። ድንገት ከሕዝቡ መካከል፤ አምስት ሰዎች ተነሥተው ወደፊት መምጣት ጀመሩ። እነዚህ ቱሞሊና ከቡድኑ አባላት አራቱ ነበሩ! ሌሎች ወደ ጨለማው ውስጥ ገብተው ተሰውረዋል። ቱሞሊና ባልደረቦቹ ራሳቸውን የሸፈኑበትን ጨርቅ አነሡ። ሕዝቡ ትንፋሹን ዋጠ! «ቱሞሊ ነው። ቱሞሊ እና ነፍሱ-ገዳይ ባልደረቦቹ! እነርሱም

ለማመን ይፈልጋሉ!» የሚሉ ሹክሹክታዎች መስማት ጀመሩ።

አዎን፤ እነዚህ አምስት አስጨናቂ ሰዎች ወደ ብርሃኑ መጥተዋል። በሁሉም ሰው ፊት እነዚያ ነፍሰ-ገዳዮችና ዘራፊዎች ተንበርክከው እያለቀሱ ኃጢአታቸውን ተናዘዙ። አሮጌ ሕይወታቸውን ክደው እንደ ትንንሽ ልጆች በክርስቶስ አመኑ። ይህንን ያደረጉት ሊበቀሏቸው የሚፈልጉ ሰዎች ሊኖሩ በሚችሉበት ሕዝብ መሀል ነበር። አንዳንድ ዘመዶቻቸው የቱሞሊ ቡድን ጥቃት ካደረሰባቸው ሰዎች ውስጥ ሊገኙ ይችሉ ነበር። ክርስቲያኖቹ ግን በደስታ እንደ አዲስ አማኞች ተቀበሉአቸው። መጽሐፍ ቅዱስ «ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው። አሮጌው ነገር አልፎአልና። እነሆ፤ ሁሉም አዲስ ሆኖአል።» ስለሚል፤ ሁላችንም ከእነርሱ ጋር ደስ ተሰኝን። ይህ ለሌቶች ኮንፈረንስ ደስ የሚል ማጠቃለያ ነበር!

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ቱሞሊንና ባልደረቦቹን ወደ አንድ ክፍል ይዘው በመሄድ ምክርና መመሪያ ሰጧቸው። የሌሊቱን አብዛኛውን ጊዜ አብረዋቸው ሲገደደዩ ሲያወያዩአቸው አሳለፉ። በቀጣዩ ዕለት አልዳቦና ሌሎችም መሪዎች ቱሞሊንና ባልደረቦቹን ይዘው ወደ ፖሊስ ጣቢያ ሄዱ። እነ ቱሞሊ ጠመንጃዎቻቸውን ይዘው ስለ ነበረ የሄዱት በዚህ ጊዜ ውጥረት ነገሠ። ጠመንጃዎቻቸውን አንድ ሽጉጥና ሁለት የእጅ ስምዐቶቹ ባስቀመጡበት ሰዓት የፖሊስ ኃላፊው ከቢሮ ውጭ ነበር። ወጣት ኮንስታብሎቹ ስለ ደነገጡ ምን ማድረግ እንዳለባቸው አላወቁም። ቱሞሊ ኃጢአቱን ሁሉ ተናዘዘ። ኃጢአቶቹን ለእግዚአብሔርና ለሕዝቡ የተናዘዘ ሲሆን፤ አሁን ደግሞ ወንጀል መፈጸሙን ለባለሥልጣናት ገለጸ። ፖሊሶቹ ግራ ስለ ተጋቡ ለምን ይህንን እንደ ነገራቸው ጠየቁት።

ቱሞሊ፤ «ትናንት ማታ በኢየሱስ አመንኩ። አሁን እኔ አዲስ ሰው ነኝ። የድሮው ቱሞሊ አይደለሁም። አሁን አዲስ ሰው ነኝ። ከእግዚአብሔር ጋር ታርቁአለሁ።» አላቸው።

ወጣቶቹ ፖሊሶች ምን እንደሚያደርጉ አልገባቸውም። ወንበዴዎቹን የሚያስሩበት ቦታም አልነበራቸውም። ያለ አለቆቻቸው

ትእዛዝ ፖሊስ ጣቢያውን ጥለው ወደ ሌላ ቦታ ሊወስዷቸው አይችሉም። በመጨረሻም፤ «በሰላም ሂዱ። ስንፈልጋችሁ እንጠራችኋለን።» ብለው አሰናበቷቸው። ስለዚህ ቱሞሊና ባልደረቦቹ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች ተሰጡ!

ለውጡ ቱሞሊን ሙሉ በሙሉ ቀየረው። የእግዚአብሔርን ቃል ሊጠግብ አልቻለም። ሁልጊዜም ወደ ጸሎት ስብሰባዎች ይሄዳል። ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ለመሆን ወደ ሩቅ ስፍራዎች ይሄዳል። ተግባሩ በማረስ ብዙዎችን መርዳት ጀመረ። ሚስቱም በክርስቶስ ስታምን፤ ቱሞሊ ከእርሷ ጋር ተጠመቀ። በቤቱ አካባቢ የጸሎት ቤት በመሥራት መጋቢዎች ወዳጆቹንና ጎረቤቶቹን እንዲያስተምሩ አደረገ።

ከዚያ በኋላ ብዙም ሳይቆይ በመንግሥት ትምህርት ቤቶች አሰመረጋጋት ተፈጠረ። ይህም ወታደራዊ ጣልቃ-ገብነትንና ኃይለ ሥላሴን ከሥልጣን ላይ ያነሣውን የደርግ አብዮት አስከተለ። ብዙ ሰዎች ሱቆችን፤ የመንግሥት ሕንጻዎችን ማፈራረስና መዝረፍ ጀመሩ። ለተወሰነ ጊዜ ሥርዓት-አልበኝነት ሰፈነ። በዚህም ምክንያት የፖሊስ ጣቢያው ላይ ጥቃት በመፈጸሙ መዝገቦች፤ የጦር መሣሪያዎችና የተከማቹ መረጃዎች ሁሉ ወደሙ። አጋጣሚው ቱሞሊ ቁጥር አንድ ተፈላጊ ለሆነባቸው ክሶች ከተጠያቂነት አስቀረው።

በዳሞታ ኮረብታዎች ላይ የሚኖሩ ሰዎች ቱሞሊ «ሙሉ በሙሉ እንደ ተለወጠ» መሰከሩ። በርግጥም ከጨለማ ወደ ክርስቶስ ብርሃን ነበር የመጣው።

ከቱሞሊ ጋር እንደገና የተገናኘሁት ከ10 ዓመታት በኋላ ነበር። በመሆኑም ረስቼው ነበር። በጣም ተለውጦ ነበር። ፊቱ ወፍሮአል። መጀመሪያ ማታ በሌቶች ኮንፍረንስ ላይ ሳገኘው ፊቱ በኃጢአት ተበክሎ የተጨመታተረ ነበር። ያን ጊዜ የሞት ሽታ ነበረው። አሁን ግን ፊቱ በጣም ለስላሳ በመሆኑ፤ እጆቹን ዘርግቼ ዳሰስኩት። ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን። ቱሞሊ በትክክል ተለውጦ በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት ለመሆን ችሎአል!

ዋጋሶ

መንፈሳዊ ውጊያ

«የእምነትም ጸሎት ድውደን ያድናል ... የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች።»

ያዕቆብ 5:15-16

«የጦር ዕቃችን ሥጋዊ አይደለምና፤ ምሽግን ለመስበር ግን በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ ነው።»

2ኛ ቆሮንቶስ 10:4

ከዚህ በፊት እንዲህ ዓይነት የጨለማው ኃይል ጥቃት ተለምዶች አያውቅም ነበር። እናም ፈዝገፔ ቀረሁ። ልቤ ድው ድው ይላል። እጅግ ፈራሁ። ከዚያም የሆነ ጥላ ወደ ላይ ሲንቀሳቀስ አየሁ። ጥላው የአንድ ሰው ነበር። ከሃያ ሜትር በማይበልጥ ርቀት ላይ ቆሟል። ጦሩን ለመስበቅ ተዘጋጅቶ ቆሟል። ከኋላ በቅሎው ሲበረግግ ሰውዬው ጦሩን ወደ ላይ ከፍ አደረገው!



ያን ዕለት ቤት መሆን ፈልጌ ነበር። ሌሊቱን ሁሉ ሲዘንብ ስላደረፈ፣ ተራራማው መንገድ ጭቃና የሚያዳልጥ እንደሚሆን አውቄ ነበር። ከአሞ ወንዝ በታች ያለው ሽለቆ በጣም ቁልቁል ስለሆነ፣ በቅሎዎቹ በዚህ ዓይነቱ መንገድ ላይ የሚጠቅሙ አልነበሩም። ወንዙን ማቋረጥ አይቻልም ይሆናል። እናም ቤት መቀመጡ ይሻላል ብዬ አሰብኩ!

ጎሐ እንደ ቀደደ ነበር ለመውጣት የፈለግኩት። ነገር ግን ወንጌላዊ ሴታ እና ሦስት ሌሎች ክርስቲያኖች የደረሱት ከአንድ ሰዓት በኋላ ነበር። ሴታ፣ «መንገዱ አስቸጋሪ እንደሚሆን አይጠረጠርም። ነገር ግን እሄዳለሁ ስላልክ ዋጋሶ እየጠበቀን ነው። ይህ ጉብኝት በሽለቆው ያለውን የጨለማውን ኃይል እንዲገረስ ዋጋሶ ለብዙ ዓመታት ሲጸልይ ነበር። እናም መሄድ አለብን» አለ።

ወደ ባለቤቱ እየተመለከትኩ፣ «ለምን እዚህ ጉዳይ ውስጥ ገባሁ?» ስል አሰበኩ። እርሷም፣ «እንጸልይልሃለን» አለች ሳንዳችና ባትሪ የያዘውን ቦርሳ እያቀበለችና። ከአራቱ ባልደረቦቹ ጋር በቅሎዬ ላይ ተቀምጬ ጭቃውን እያንቦራጨቅኩ መንዝ ጀመርኩ።

አዛውንቱ ዋጋሶ በመንደሩ ውስጥ የወንጌል ስብከት እንዳደርግ ሲጋብዘኝ እምቢ ማለት አልቻልኩም ነበር። ለጌታ የነበረው ፍቅርና ክልብ የሆነ ተነሣሽነቱ ሁልጊዜም የሚያበረታታ ነበር። የተጋጋለ ጸሎቱ ደግሞ ብዙዎችን ያደፋፍራል። ዋጋሶ በአካባቢው በወንጌል መልእክት እምኖ ወደ ክርስቶስ የተመለሰ የመጀመሪያው ሰው ነበር። አሁን የአካባቢው ሕዝብ ወደ ክርስቶስ እንዲመለስ ይፈልጋል። ነገር ግን ጠንካራ ተቃውሞ አለበት። «ሽለቆው በኃጢአተኞች የተሞላ ነው!» ሲል ተናገረ።

ከዓመታት በፊት ነበር አንድ ከቦታ ቦታ የሚዘዋወር ሰባኪ ዋጋሶ ወደ ክርስቶስ እንዲመለስና ወደ ሰማያዊ አባቱ እንዲጸልይ ያስተማረው። ዋጋሶ ቤተሰቡና ጎረቤቶቹ መልካሙን የምስራች እንዲሰሙ ሰበሰባቸው። ብዙም ሳይቆይ በአነስተኛ የሣር ጎጆ ውስጥ አንድ አነስተኛ ቡድን ለጸሎትና ለጎብረት ይሰባሰብ ጀመር። ሰዎቹ ማንበብና መጻፍ አይችሉም ነበር። ነገር ግን አንድ ሰባኪ ወደዚያ መጥቶ በመደበኛነት የእግዚአብሔርን ቃልና ንባብ ያስተምራቸው ነበር።

ዋጋሶ ጥሩ አድርጎ ለማንበብ ባይችልም፣ ስለ ሁሉም ነገር ይጸልይ ነበር። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን በቃሉ ካጠና በኋላ ወዲያውኑ በሕይወቱ ይጠቀምባቸውና ለሌሎች ማካፈል ይጀምራል። ከሁሉም በላይ ይጸልይ ነበር። በተለይ በተለይ በተለይ

ራራው ላይ ስላለው ጠንቋይ ይጻልይ ነበር። ወዳጁ ስለሆነው ጠንቋይ ፈልጣም አዘወትሮ ይጻልይ ነበር። ዋጋሶ አዳዲስ አማኞች በዚያ አካባቢ እንዲመሰክሩ እየመራ ወሰዳቸው። ቀስ በቀስ የክርስቲያኖች ቁጥር እያደገ መጣ። ነገር ግን ወዲያውኑ ተቃውሞ ተነሣባቸው። ይህም ሆኖ፣ አማኞቹ እምነታቸውን ያካፍሉና ይጻልዩ ነበር። ዋጋሶ ባለማቋረጥ ስለ ፈልጣም መጸለዩን ቀጠለ።

ፈልጣም የሚኖረው በሽለቆው ውስጥ ካሉት መንደሮች ላይ በተከፈለው ኮረብታ ላይ ነበር። አብዛኛውን ጊዜውን የሚያሳልፈው በ«ሰይጣን ቤቱ» ውስጥ ሲሆን፣ በዚሁ ቤት ውስጥ ተቀምጦ ከቅጠላ ቅጠሎችና ከሥራ ሥሮች መድኃኒቶችን ይቀምማል። ሰዎችን ሁሉ የሚያሸብርባቸውንና ባሪያ የሚደርግባቸውን መርዞች ይሠራል። ሰዎች ፈልጣምን በጣም ስለሚፈሩት፣ የእህል፣ የቡናና የእንስሳት ስጦታዎችን ያመጡለት ነበር። እነዚህም ለመናፍስት የሚሠዉ ነበሩ። በሽታ፣ ድርቅ ወይም ጎርፍ በሚመጣበት ጊዜ ገጽሕ ሰዎችን ተወቃሽ ያደርጋቸዋል። ሰዎች የሚያመጡት ስጦታ ፈልጣምን በጣም ሀብታም አደረገው።

ከፈልጣም ቤት ውጭ፣ አንድ ትልቅ የቀርኮሃ ዛፍ አለ። ይህ ዛፍ የፈልጣምን ሰይጣናዊ ኃይል የሚያሳይ ነበር። ዝናው በብዙ ስፍራዎች ስለ ታወቀ ሰዎች፣ ከሩቅ ቦታዎች ድረስ መጥተው ክታቦችን፣ ጽሕፈቶችን፣ መርዞችንና የፈውስ ርዳታዎችን ከእርሱ ለማግኘት ይሞክሩ ነበር። ፈልጣም «የሰይጣን ኃይል» እንደ ሆነ በመግለጽ ስጦታዎችን ያመጡለት ነበር። ከሰይጣን ቤቱ አጠገብ ካለው የግራር ዛፍ በታች በተተከለ አነስተኛ የድንጋይ መሠዊያ ላይ የደም፣ የወተትና የእህል መሥዋዕቶች ይቀርቡለታል። ከዛፉ ቅርንጫፎች ላይ ጥጥ የተሰቀለ ሲሆን፣ ሴቶች በዛፉ ላይ ቅቤ ይቀባሉ።

ጥቂት ሰዎች የፈልጣምን ክፉ ኃይልና ተጽዕኖ ለመቋቋም ይችሉ ነበር። ለዚህ ነበር ዋጋሶን በጣም የሚጠላው!

ዋጋሶና ፈልጣም በጣም የሚዋደዱ አብሮ አደግ ጓደኛዎች

ነበሩ። ዋጋሶ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመከተል መወሰኑ ቢለያያቸውም፣ ዋጋሶ የልጅነት ጓደኛው እንዲለወጥ መጸለዩን አላቆመም ነበር። ፈልጣም ዋጋሶ እንደሚጻልይለት ሲሰማ፣ እጅግ ተቆጥቶ በአዲሱ እምነትና በተከታዮቹ ላይ ይዝት ጀመር። በኢየሱስ ተከታዮች ላይ የወሸት ወቀላዎችን መሰንዘርና መሪዎችን መደብደብ ተጀመረ። ዋጋሶ ለብዙ ወራት ክፉኛ ተደብድቦ እስር ቤት ገባ። ቀሪ ዘመኑን ሁሉ አብረውት የሚዘልቁትን ጠባላዎች ይዞ ወጣ። አማኞች ለኔታ ታማኝ ሆነው በመቆየት መሰባሰባቸውንና መጸለያቸውን ቀጠሉ።

«የጸሎት ቤታቸው» ሦስት ጊዜ ተቃጠለባቸው። ነገር ግን በተቃጠለ ቁጥር አማኞቹ ከዚያ የሚተልቅ ቤት ይሠሩ ነበር። የዋጋሶን ታናሽ ልጅ መርዝ አበሉት። ሌላው ልጅ የአባቱን ከብት እየጠበቀ በስውር ተገደለ። በቅሎውንም እግሩን ስለ ሰበሩበት ከአገልግሎት ውጭ ሆኖ ሞተ። በአጭር ጊዜ ውስጥ ከብቶቹ ብዙዎቹ ሞቱበት ወይም ጠፉ። ጠንቋዩ የዋጋሶን የበቆሎ ሰብል ከብቶች ነድቶ አስበላበት። ለዋጋሶ የጦር መሣሪያ ሳይታጠቅ ብቻ ውን መንዝ አደገኛ ነበር።

አንድ ማታ የዋጋሶ ቤት ላይ እሳት ተለከሰ። ቤተሰቡ ተነሥቶ ለመውጣት ሲሞክር በሩ ከውጭ በኩል እንደ ታሰረ አወቁ። በከብቶች ማደሪያ በኩል ባለው አነስተኛ ቀዳዳ በኩል ሾልከው ቢወጡም፣ ያላቸውን ንብረት በሙሉ አጡ። የዋጋሶ ቤተሰቦች ለበቀል ሲነሣሡ እርሱ ግን፣ «ይህ የኢየሱስ መንገድ አይደለም። የእርሱ መንገድ ፍቅርና ይቅርታ ነው። ያለኝን ሁሉ ለኔታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰጥቼዋለሁና እታመንበታለሁ፤» አላቸው። ዋጋሶ መጸለዩን ቀጠለ - በተለይም ለወዳጁ ለጠንቋዩ።

እየወደቅኩና እየተነሣሁ ሰሄድ ይህን ሁሉ አላውቅም ነበር። የማውቀው ነገር ቢኖር ያን ዕለት ነገሮች ሁሉ ከመስመር መውጣታቸውን ብቻ ነበር። ወንዙ ሞልቷል። ጭቃው ከቁጥጥር ውጭ ነበር። ደክሜና በጭቃ ተጨማልቁ ሳበቃ ምን እንደማደርግ አልገባኝም ነበር። ወደ ጌላ መመለሱ እንደሚሻል ግልጽ ነበር!

ጓደኞቹ ሁሉ ሲደርሱ፤ ምንም ዓይነት ተስፋ የመቁረጥ ምልክት እንደሌለባቸው ላይ ገረመኝ። እነርሱም ጭቃ በጭቃ ሆነዋል፤ ቆሳስለዋል። ነገር ግን ወደፊት ለመሄድ ጓጉተዋል! ሌታ፤ «ሰይጣን በጣም እየተዋጋን ነው። ስለዚህ ከፊታችን ለኢየሱስ ትልቅ ድል አለ ማለት ነው!» አለ። ክርስቶስ ሰይጣንንና የጨለማውን ኃይላት ሁሉ እንዲያሸንፍ በመጠየቅ አብረን ጸለይን። በሰላም ወንዙን እንድናቋርጥ ጌታ እንዲረዳንም ጸለይን!

በበቅሎዎች ላይ ተቀምጠን ጭቃማ ወደሆነው ወንዝ ገባን። በቅሎዎቹ እየዋኙ ከ100 ሜትሮች በላይ ወደ ታች ይዘውን ሄዱ። ውኃው ውስጥ ሳንሰምጥ በሰላም ለመሻገር መቻላችን አስገረመኝ። በደስታ እየተሳሳቅን ወጣን። በፍጥነት እየተጓዝንና ኮረብታዎችን እየወጣን ጉዞአችንን ቀጠልን። ዝናቡ አቁሞ ፀሐይ ወጣች። ከልብሰቻችንና ከኮርቻዎቻችን እንፋሎት ይነሣ ጀመር።

በቅሎዎችን ለማሳረፍና ትንሽ ምግብ ለመቀማመስ አረፍ አልን። ጭቃውና ሁለት በቅሎዎች መዳከማቸው ፍጥነታችንን እንድንቀንስ አደረጉን። በደረስንበት እውጭ ሜዳው ላይ ማደር ይኖርብን ይሆን የሚል አሳብ መጣብኝ። መሻሸቶ ስለ ነበረ፤ ጥላዎች በሽለቆው ዛፍ ዛፍ እያከሉ መታየት ጀምረዋል። ሌታ እና እኔ ቀድመን ብንሄድ ሌሎቹ ከደካካሙ በቅሎዎቻቸው ጋር ቀስ ብለው እንዲመጡ ብናደርግ ይሻላል ብለን አሰብን። ከዚያም ከዋጋሶ መንደር ክርስቲያኖችን ልክገላቸው አጅበው ይዘዋቸው እንዲመጡ ለማድረግ አሰብን። በመሆኑም ሦስቱን ሰዎች ጎላ ትተን መንዝ ጀመርን።

ረዥሙን ተራራ ስንያያዝ ሳለ፤ ሌታ እንዲህ ሲል ጮኸ። «ይህ የመጨረሻው ዳገት ነው። ይህን ዳገት ከወጣን በጎላ እስከ ዋጋሶ ቤት ድረስ ቁልቁለት ነው።» 12 ሰዓት ላይ መጨለም ጀመረ። ብዙ ጊዜ ብወድቅም ባትሪው አለመሰበሩ ደስ አሰኝኝ። ምን ያህል እንደሚቀረን ስጠይቀው፤ ሌታ እንዲህ አለ። «ብዙ ይቀረናል። ምናልባትም የአራት ሰዓት መንገድ።» ተስፋ እንደ መቁረጥ ስል፤ «እግዚአብሔር ኃይል እንዲሰጠን እንጸልይ» አለ። ጌታ ከአጠገባችን እንዳለ ሁሉ እናናግረው ጀመር።

ከአንድ ሰዓት በጎላ ከኮረብታው ጫፍ ላይ ደረሰን። ነገር ግን የሌታ በቅሎ ያነክስ ጀመር። ሌላ ምን ችግር ይፈጠር ይሆን? ብዬ አሰብኩ። ሌታም ራሱ ተስፋ የመቁረጥ ምልክት አሳየ። «ይህ በቅሎ ማረፍ ስላለበት፤ ሌሎች ወንድሞች እስኪመጡ ድረስ እዚሁ ሆኜ ልጠብቃቸው። የአንተ በቅሎ ጠንካራ ስለሆነ፤ ወደ ዋጋሶ መንደር መጓዝህን መቀጠል አለብህ።» አለ። አመነታሁ። ምን ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ነው ያለሁት! «ግን እኮ እኔ እዚህ እንግዳ ነኝ። መንገዱን ስለማላውቀው ልጠፋ እችላለሁ። ምናልባት ሁለታችንም እዚሁ ሆነን ብንጠብቅ ይሻላል።» አልኩት።

ሌታ ወደፊት እንድንጓዝ ገፋፋኝ። «ዋጋሶ እየጠበቀ ነው። ጠላት እንዲያሸንፍ ማድረግ የለብንም። ልትጠፋ አትችልም። ወደ ዋጋሶ መንደር የሚያደርስ አንድ መንገድ ብቻ ነው። በጫካው ውስጥ ቁልቁል የሚወስደውን መንገድ ይዘህ ሂድ። ከዋጋሶ ቤት በራፍ ትልቅ እሳት እየነደደ ይቆያል። አንተ ሂድ። እኔ ደግሞ በኢየሱስ ስም እጸልያሁ።» ሲል አነሣሣኝ።

እኔም ጉዞዬን ቀጠልኩ። መንገዱ የተሻለ ይመስል ስለ ነበረ፤ በቅሎዬን ከጎላዬ እየጎተትኩ በፍጥነት መንዝ ጀመርኩ። የጨረቃ ብርሃን በቀጭኑ በከፊል በርቷል። ትንሽ ራቅ ብሎ መንገዱ ለሁለት ተከፈለ። የትኛውን መንገድ ልከተል? ሌታ አንድ መንገድ ብቻ ነው ያለው ብሎኝ ነበር። «ጌታ ሆይ፤ ምራኝ» ብዬ ጸለይኩና በስተግራ ያለውን መንገድ ይገፍ ተጓዝኩ። ይሄ ዋንኛው መንገድ ይመስል ነበር። ከአንድ ሃምሳ ሜትር ጉዞ በጎላ ግን ወደ ጎላ ተመሰስኩ። መንገዱ ትክክል መሰሎ አልታየኝም ነበር።

አሁንም ጸለይኩና በስተቀኝ የነበረውን መንገድ ይገፍ እንዝ ጀመር። ጸጥታና ጨለማ ነግሠዋል። ከርቀት የሆነ ሰው ከቀርከሃ የተሠራ ዋሽንት ሲጫወት ይሰማል። ባትሪዬ እየደከመ ስለ ሄደ ጨረቃ፤ ደመናውን አቋርጣ ስትወጣ በማየቴ ደስ አለኝ። ጨረቃይቱ ተመልሳ ስትሰወር ጨለማው አየለ። ቦታው በጣም አስፈሪ ይመስላል! በቅሎው ሊከተለኝ አልፈለገም። ጨለማው ልክ እንደ ጥቁር ክፈፍ በላይ ላይ ተከፈለ። ድንቅ የሆነው የክርስቶስ ደም እንዲሸፍነኝ ጸልይኩ። በጨለማው ውስጥ ቆሜ ሳለሁ ግሩም

የሆነ ሰላም ውስጤን ሞላው። ጨረቃይቱ እንደገና እስክትወጣ በምጣባበቅበት ሰዓት ሁሉ ነገር ጸጥ ያለ ነበር። ጨረቃዋ ብልጭ ስትል ጦር የያዘ ሰው አየሁ። ከበስተ ጋላዬ በቅሎው አናፋ።

ሰውዬው፣ «ማን ነው?» አለና ጦሩን ከፍ አድርጎ ይዞ መጣ። በፍጥነት የተዳከመውን ባትሪ አብርቼ፣ «ሳሮ (ሰላም)። እኔ ነኝ» አልኩ። «እንግዳ ነኝ። መንገዱ ስለ ጠፋብኝ አባክህን እርዳኝ።» ስል ጠየቅኩ። ሰውዬው ጦሩን ዝቅ ሲያደርግ በማየቴ ደስ አለኝ።

ከዚያም በጫካ ውስጥ ወዳሉት ጎጆዎች ዞሮ ጮኹ። የተወሰኑ ድምፆች ከተሰሙ በኋላ ሰዎች ችቦዎችን ይዘው መውጣት ጀመሩ። ብዙም ሳይቆይ አካባቢው በብርሃን ተሞላ።

ጦር የያዘው ሰውዬ ጠንቋዩ ፈልጣሞ ነበር! እኔም፣ «የዮሐንስ አባት ነኝ። የመጣሁት ከዋካ ነው።» አልኩ። ፈልጣሞ ጦሩን ጣለና በማመንታት ራሱን ነቀነቀ። የጎሳው ባህል ለእንግዶች ተገቢው አክብሮትና ቸርነት እንዲደረግ ይጠይቃል። ሕዝቡ ዘና ብለው ቆሙ። የጠንቋዩን እጅ እንደ ያዘኩ፣ «ከጎደኞቹ ተለይቼ ነው የመጣሁት። ወደ ዋጋሶ መንደር እየሄድኩ ነኝ። አባካችሁ መንገዱን ታሳዩኛችሁ?» ስል ጠየቅኩ። ፈልጣሞ እጁን ከእኔ ለማስለቀቅ ሲሞክር ቢሰማኝም፣ እኔ ግን አጥብቄ ያዝኩት። ባህላቸው ጥያቄዬን እንዲያስተናግድ አስገደደው።

ችፍግ ካሉ ዛፎች መካከል ወጥተን በጠንቋዩ መሪነት ወደ ዋጋሶ ቤት እንጓዝ ጀመር። ከልጆቹ አንዱ በቅሎውን ሲመራ፣ ሁለት ልጆች ተጨማሪ ችቦዎች ይዘው መጡ። ቁልቁለቱን በፍጥነት እየተወረወርን ሄድን።

ከዋጋሶ መንደር ስንደርስ እኩለ ሌሊት ሆኖ ነበር። በእሳቱ ዙሪያ 50 የሚሆኑ ወንዶች፣ ሴቶችና ልጆች መዝሙር ይዘምራሉ። መዝሙሩ «በብርሃን ውስጥ እየተመላለሰን ነው» ይላል። የዝማሬው ማሚቶ በጨለማው ውስጥ ያስተጋባል። ከመንደሩ ጫፍ ላይ ስንደርስ ፈልጣሞ ቆመና ወደ ቤቱ ለመመለስ እንደሚፈልግ ተናገረ። ግዴታውን ተወጥቶአል! በፍጥነት እጆቹን ይገፍ፣ «የምንገርህ አንድ አስፈላጊ መልእክት አለኝ። እባክህ ናና

አድምጠኝ» አልኩት።

አብረን ወደ መንደሩና ወደ ብርሃኑ ስንጠጋ፣ ሰዎች ወደ እኔና ወደ ፈልጣሞ ቀና ቀና እያሉ ይመለከቱ ጀመር። አዛውንቱ ዋጋሶ አፋን ከፍቶ ቀረ። ፈልጣሞ ወደ መንደሩ ይመጣል የሚል ግምት አልነበረውም። «ሰሮ ሰሮ።» ስል ሰላምታ ማቅረብ ጀመርኩ። ለአፍታ ደንግጦ ከቆመ በኋላ ዋጋሶ፣ «ሰሮ ሰሮ» እያለ ዘለለ። «እንኳን ደህና መጣህ» ሲል ሰላምታ ሰጠኝ። ወዲያውኑ ሦስት በርጨማዎች አስመጣና ተቀመጥን። ወንዶች እግሮቻችንን ለማጠብ በፍጥነት ውኃ አመጡ። ሴቶች ቡና፣ ቆሎና አደንንጫ ንፍሮ ለማዘጋጀት ደፉ ቀና ማለት ጀመሩ። እየተጫወትን ምግቡን ስንጠባበቅ፣ የማር ብርዝ ተሰጠንና ገርገብ አደረገን።

ሰዎች ከአቅራቢያው መንደሮች መምጣት ጀመሩ። ፈልጣሞ የሚሆነውን ነገር ሁሉ በመመልከቱ በጣም ተገረመ። አጎዛ የለበሰው ፈልጣሞ ንጹሕና በደስታ በተሞላ ሰዎች አካባቢ በመሆኑ ቅሬታ ሳይገባው አልቀረም። ከአጠገቤ ቁጭ ብሎ በክርስቶስ የተሰጠው ሰዎች የሚናገሩአቸውን ምስክርነቶችና የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች ማዳመጥ ጀመረ። ፈልጣሞ ለምን ዋጋሶ ለእርሱ የወዳጅነት ስሜት እንዳሳያው ገርሞታል። በአዲሱ ሃይማኖቱ በጣም ደስ የተሰኘው ለምንድን ነው? ለምን ለእርሱ የጥላቻ ምልክት አሳሳየም?

ምግብና መዝሙር፣ ጨዋታና ታሪኮች፣ ምኑ ተነግሮ፣ ምኑ ተቆጥሮ! እጅግ ረዥም፣ ሰፊ፣ ጥልቅና ጠንካራ በመሆኑ ምክንያት ማንም ሰው ሊያልፍበት ስለማይችለው ስለ ታላቁ ግንብ ነገርኩት። የተለያዩ እንስሳት በዚህ ግንብ ለማለፍ ሲሞክሩ እንዳቃታቸው ገለጽኩለት። ከሰይጣን፣ ከአጋንንት ወይም ከሰዎች በላይ ኃይለኛ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም መጥቶ ሰዎችን ከእግዚአብሔር የለየውን ይህንን ግድግዳ እንዳፈረሰ አብራራሁለት። ሰዎች እንዴት ከእግዚአብሔርና ከእርስ በርሳቸው ጋር ሊታረቁ እንደሚችሉ ከመጽሐፍ ቅዱስ አነበብሁለት።

ፈልጣሞ ወደ ቤቱ ሳይመለስ እዚያው አደረ። በተጣዩም ቀን

አብሮን ዋለ። ስለ እግዚአብሔር ፍቅር፤ ስለ ክርስቶስ መሥዋዕትና ስርየትን ስለሚያስገኘው ደሙ ብዙ ጥያቄዎችን ጠየቀ። ሴታና ሌሎች ንደኞቻችን በነጋታው መጡ። ሴታ ራሱም ከጠንቋይ ቤተሰብ የመጣ ሰው በመሆኑ፤ ፈልጣም የሚጋፈጣቸውን የክፉ መናፍስት ፍርሃቶች ያውቅ ነበር። ዋጋሶ እግዚአብሔር እንዴት ሕይወቱን እንደ ለወጠና ሰላምን እንደ ሰጠው ለፈልጣም ገለጸለት። በቀጣይ ጥቂት ቀናት ስብሰባዎችን ስናካሂድ ብዙ እንቅልፍ አላገኘንም ነበር። ነገር ግን ዋጋሶ፤ ሴታ እና እኔ ስንጸልይ ነበር የቆየነው። በተለይም ለፈልጣም።

በቀጣዩ ቀን ፀሐይ ልትጠልቅ ስትል አዛውንቱ ጠንቋይ ፈልጣም እጆቼን ከፍ አድርጎ በማንሣት፤ «አሁን አምናለሁ። የእግዚአብሔርን ቃል አምናለሁ። ኢየሱስ ክርስቶስ ከሰይጣን በላይ ብርቱ ነው። የኢየሱስን መንገድ እከተላለሁ። እግዚአብሔር ኃጢአቶቼን ይቅር ይበል። ሰይጣንን እክፃለሁ። ኢየሱስን በሁለት እጆቼ እቀበላለሁ፤» አለ።

ዋጋሶ በደስታ ይዘል ጀመር። እየጮኸ ለጌታ ምስጋና ማቅረብ ጀመረ። እርሱና ፈልጣም ተቃቅፈው አለቀሱ። ጠንቋዩ ወንጌሉ ከለያቸው ጊዜ ጀምሮ ሲያስከትልበት ስለ ነበረው በደል ሁሉ ዋጋሶን ይቅርታ ጠየቀው። ዋጋሶም ከረዥም ጊዜ በፊት ይቅርታ እንዳደረገለትና በክርስቶስ እንዲያምን ሲጸልይለት እንደ ኖረ ገለጸለት።

በዚያን ምሽት በሽለቆው ውስጥ የተከሰተው ሁኔታ እንዴት አስደሳች ነበር! ለሰዓታት ዝማሬው፤ ሳቁ፤ ጸሎቱ ቀጠለ። ሰዎች የፈልጣምን ሁኔታ ለማየት በተከታታይ ይመጡ ነበር። ሴታ እና እኔ ለሚመጡት ሰዎች ሁሉ ወንጌሉን በማካፈል ሥራ በዛብን። በቀጣዩ ጥቂት ቀናት ብዙ ሰዎች በክርስቶስ አመኑ።

ወደ ዋካ የተመለስነው በቀስታ እየተጓዝን ነበር! አንድ ቀን ፈልጣም ቤት ውስጥ በማደር ወንጌሉን ለቤተሰቡና ለጎረቤቶቹ አካፈለን።

በዚያ ሽለቆ ውስጥ የነበሩት የመንፈሳዊ ጽልመት ኃይላት ተ

ሰባቡ። ብዙ ሰዎች ወደ ክርስቶስ በመምጣታቸው ብዙ «የጸሎት ቤቶች» ተሠሩ። በመቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ወደ ክርስቶስ በመምጣት በወንዙ ውስጥ ተጠመቁ። ዋጋሶ እና ሴታ ፈልጣምንና በአዳኙ ያመኑትን የቤተሰቡን አባላት አጠመቁ።

በሽለቆው ውስጥ ለነበሩት ነፍሳትና በተለይም ለጠንቋዩ ፈልጣም የጸለየውን የአዛውንቱን ዋጋሶ ጸሎት የመለሰው እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን!

ብርሃኑ

ልዩ ሕጻናት

«በምድረ በዳ በጥማት፤ የነፋስ ጨኸትም በሞላበት ውድማ አገኘው፤ ከበበው ተጠነቀቀለትም፤ እንደ ዓይን ብሉን ጠበቀው፡፡»

ዘጸግም 32:10

አሥር ወራት አካባቢ የሚሆናት ጥቁርና ብርሃን የሚረጨዋ ዓይኖች ያሏት ሕጻን በጣም ማረከች። በወንጌላዊ ብርሃኑ ታፋ ላይ ተቀምጣ፤ «አባዬ» እያለች ትጠራዋለች። ረዥሙ ወንጌላዊ ከእኔ ጋር መነጋገሩን አቋርጦ፤ ሙሉ ትኩረቱን ለሕጻኗ ሰጠ። ፈገግታዋ ሙሉ ፊቷን አፈካው። ብርሃኑ ለአፍታ ሲያናግራት ዓይኖቿ በሩ። የአባትና ልጅን ፎቶ እንዳገኘሁ ከሌሎች ልጆች ጋር ለመጫወት ሮጣ ወጣች።

ብርሃኑ በፍጥነት እየተጓዘ ሳለ፤ ድንገት ቆም አለ። የሕጻን ልጅ ለቅሶ የሰማ መስሎት ነበር። ነገር ግን ምንም ዓይነት ቤት በዚያ አካባቢ አልነበረም! ብርሃኑ ወደ ቤቱ በችኮላ እየሄደ ነበር! በዚህ አካባቢ፤ አምሸቶ መሄዱ አደገኛ ነበር። ነገር ግን የቆየባቸው ሰዎች ስላስመሹት ምንም አማራጭ አልነበረውም። ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች ሲናገር እና ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ሲያስረዳ በነበረበት ወቅት አንዳንድ አካውንቶች ከባባድ ጥያቄዎችን መጠየቅ ጀመሩ። «ማመን ማለት ምን ማለት ነው? ኃጢአታችን በሙሉ ይቅር ይባላል ነው የምትለው? አንድ ሰው በኢየሱስ መንገድ ላይ ሊጓዝ የሚችለው እንዴት ነው? ኢየሱስ ክርስቶስን ለመከተል ብንወስን

ምን ማድረግ ይጠበቅብናል?» የሚሉ ጥያቄዎችን ነበር ያነሡበት። ብርሃኑ ለእነዚህ ሰዎች ክርስቶስን የመከተል ዋጋ ምን እንደ ሆነ በማብራራት መቆየቱ ተገቢ እንደ ሆነ ያምን ነበር። ገና ለመጀመሪያ ጊዜ ከፍተኛ ፍላጎት ማሳየታቸው ነበር። ሰዎቹ ለጉዳዩ ትኩረት በመስጠት ለብዙ ቀናት እንደሚወያዩ ብርሃኑ ተገንዝቧል። ሌላ ጊዜ ም እንደገና እንደሚጎበኛቸውና ተጨማሪ ማብራሪያዎችን እንደሚሰጣቸው እርግጠኛ ነበር!

ጊዜው ስለ መሸ ብርሃኑ በፍጥነት ጉዞውን ቀጠለ። የባትራው ድንጋይ ቢደክምም፤ የጨረቃ ብርሃን ነበር። የመጽሐፍ ቅዱስ ማስቀመጫ ቦርሳውን ከትከሻው ላይ አስቀምጦ በትሩን እንደ ያዘ እግዚአብሔርን ስለ ጨረቃይቱ እያመለከተ ይጓዝ ጀመር። ከርቀት የጅብ ድምጽ ይሰማዋል።

ከዚያም ብርሃኑ እንደገና የልጅ ለቅሶ ሰማ። ለቅሶው የሚሰማው በጫካው ውስጥ ከቅርብ ስፍራ መሰለው። ብርሃኑ አመነታና እግዚአብሔር እንዲጠበቀው ጸለየ። ይህ ወጥመድ ሊሆን ይችል ነበር። ድምጹ ጸጥ ሊል አልቻለም። ስለዚህ ብርሃኑ ድምጹ ወደ መጣበት አቅጣጫ አመራ። በእሾሃማ ቁጥቋጦ ውስጥ እንዲት ሕጻን እርቃኗን ተኝታ አገኘ። የጥቂት ወራት እድሜ ብቻ ነበራት። ብርሃኑ ሕጻኗን ብድግ አድርጎ በልብሱ ሲጠቅልላት፤ ለምን «እንደ ተጣለች» ገባው- የመጀመሪያው ጥርሷ የወጣው ከታችኛው መሆኑ ቀርቶ ከላይኛው ድድ በመሆኑ ነበር! በአሞ ወንዝ ሽለቆ የሚኖሩ አረማውያን እንዲህ ዓይነት ልጅ በሚወለድበት ጊዜ፤ ሕጻኑ የተረገመ ስለ ሆነ መገደል አለበት ብለው ያምኑ ነበር። ገና ከማለፍው የጎሳው ሽማግሌዎች ሕጻኑን ከእናቱ እቅፍ ነጥቀው ወደ ጫካ ይወስዱታል። ሕጻኑ የጅብ፤ የአንበሳ ወይም የአሞራ መብል እንዲሆን ይወስናሉ፤ ይህ ካልሆነ፤ በጠቅላላው ጎሳ ላይ አደጋ እንደሚመጣ ያምናሉ።

ብርሃኑ ቤቱ ከመድረሱ በፊት ሕጻኗ በብርሃኑ እቅፍ ውስጥ ተደላድላ ተኝታ ነበር። ብርሃኑ፤ «እነሆ፤ መጥቻለሁ፤» አለ። የብርሃኑ ሚስት በሩ የታሰረበትን ገመድ እየፈታች፤ «ዛሬ በጣም አመሸህ፤» አለችው። ከዚያም ከከንዱ ላይ ያለውን ነገር ተ

መለከተች! ምንም ሳትናገር ሕጻኗን ወስዳ ጡት ካጠባቸች በኋላ ወደ እሳቱ ዳር ዜዳ ትመረምራት ጀመር። በሙቅ ውኃ ካጠባቸች በኋላ፣ ታጠባት ጀመር። ስድስቱ ልጆች ሰብሰብ ብለው አዲሷን ሕጻን ይመለከቱ ጀመር። ብርሃኑ በጫካ ውስጥ ተጥላ ማግኘቱን አጫወታቸው።

የብርሃኑ ሚስት ሕጻኗን ወደ ደረቷ አስጠግታ አትፋ። «ከዚህ አደጋ በመዳኗ ልዩ ልጅ ናትና ቱቱ (ብርቅዬ) ብለን እንጠራታለን። አሁን እንታችሁ ስለ ሆነች ተንከባከቧት፤» በማለት ለልጆቿ ነገረቻቸው። ልጆቹ በደስታ እየተሳሳቁ በጭብጨባ አሟሟቱ። ከአዲሷ እንታቸው አጠገብ ደነሱ። ከሌሎቹ በላይ ጠቀር የሚሉት ሁለቱ ሴት ልጆች ዓይኖቻቸው በደስታ ቦግ ብለው እንደ በሩ እርስ በርሳቸው ተቃቀሩ! እነርሱም በሕጻንነታቸው ከጥርሳቸው አበቃቀል የተነሣ ተጥለው ነበር። ብርሃኑና ሚስቱ ነበሩ ያዳኑአቸው። እነዚህ ሁለት ሴት ልጆች በትምህርታቸው በጣም ጎበዞች ነበሩ።

ማሄ እና እኔ በአባራማው መንገድ ላይ በመኪናችን ስንጓዝ ቆይተን ከአሞ ወንዝ በስተደቡብ ባለው የቱርሚ ከተማ ደረስን። ከወዲሁ አብረን በብዙ የጎሳ ቡድኖች ውስጥ የሚያገለግሉትን ወንጌላውያን ጎብኝተን ነበር። በመሆኑም፣ ሰውነታችን ከመጋሉም በላይ አባራ ሽፍኖን ስለ ነበረ በቱርሚ ከተማ ለአንድ ሁለት ቀን ለማረፍ ፈለግን። ከተማይቱ ወደ በና፣ ካሮ፣ ኤርበሪ፣ ጳማይ፣ ቡሚና ዳሰኝ ጎሳዎች የሚወስዱ መንገዶች የሚያልፉባት ከተማ ነበረች።

ቱርሚ የገበያ ከተማና የብዙ ወንጌላውያን ቤተሰቦች መኖሪያ ነበረች። የደቡብ ምዕራብ ቀጣና ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን መሪዎች በዚህች ከተማ ውስጥ ማዕከል በመመሥረታቸው ወንጌላውያን ለጸሎት፣ ለጎበረትና ለሥልጠና ይጠቀሙት ነበር። በማዕከሉ ውስጥ ወደ 50 የሚሆኑ የወንጌላውያን ልጆች እንክብካቤ ይደረግላቸው ነበር። እነዚህ ልጆች በከተማይቱ ውስጥ ባለው የመንግሥት ትምህርት ቤት ውስጥ ይማራሉ። ወንጌላውያን ለመጸለይ፣ በችግሮቻቸው ላይ ለመወያየት፣ የተለያዩ ነገሮችን

ለማሰባሰብና አጫጭር የሥልጠና ፕሮግራሞችን ለማካሄድ በየወሩ ይሰባሰቡ ነበር።

ብርሃኑ ወንጌላዊ ማሄን በሚገባ ያውቀዋል። ማሄ በጎፋ ሲሠራ ከነበረበት ጊዜ አንሥቶ ነበር የሚተዋወቁት። እግዚአብሔር ብርሃኑን ለወንጌላዊነት አገልግሎት ሲጠራው፣ በበና ሰዎች መካከል ለማገልገል ሚስቱን ከጎፋ ይዟት መጣ። ብርሃኑ እና ማሄ አብረው የወንጌል መልእክቶችን ወደ ሕዝቡ ይወስዱና ብዙ መንደሮችንም ይመሠርቱ ነበር። ከጥቂት አማኞች ጋር አነስተኛ «የጸሎት ቤት» በመክፈት ሲያስተምሩ ከቆዩ በኋላ፣ ሥራውን ለወንጌላውያን ትተው ወደ አዳዲስ አካባቢዎች ሄዱ። ከባድ የሚሠራ ሥራ ሲኖር፣ ማሄ ብርሃኑንና ባለቤቱን ነበር የሚልከው። ብርሃኑና ማሄ በአሞ ወንዝ ሸለቆ ከ21 ዓመታት በላይ ያገለገሉ ሲሆን፣ ምርጥ ጓደኞቻችን ነበሩ።

የላይ ጥርሳቸውን አስቀድመው የሚያወጡትን ልጆች ስለ መጣሉ አስከፊ ባህል ለብርሃኑ የነገረው ማሄ ነበር። ማሄ እንዲህ ዓይነት ልጆችን በመሰብሰብ ለሌሎች ወንጌላውያን ይሰጣቸውና ክርስቲያኖች እንደ ራሳቸው ልጆች እንዲያሳድጓቸው ያደርግ ነበር። ራሱም አንድ ሕጻን አግኝቶ በማሳደግ ደስታ ብሎ ሰየመው። ደስታ በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ውስጥ የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናት ወንጌላዊ ለመሆን ይዘጋጅ ጀመር። የክርስቶስን ወንጌል በሕጻንነቱ ለጣሉት የገዛ ወገኖቹ ለማድረስ ይፈልጋል። ማሄ ሌሎች አያሌ ሕጻናትን አግኝቶ ለሌስ ኣይ ኤም ሚሲዮኖች ሰጥቶአቸዋል። ሕጻኖቻቸው የተነጠቁባቸው እናቶች በምሥጢር ሁኔታውን ለሚሲዮኖች ይናገሩ ነበር። በዚህ ጊዜ ሚሲዮኖቹ ሌሊት ባትሪ ይዘው በመሄድ የተጣሉትን ሕጻናት ይዘው ይመጣሉ። እንዲህ ዓይነት ብዙ ልጆች በሌሎች ጎሳዎች ውስጥ ለሚገኙ መካን ወላጆች በማደግነት ይሰጣሉ።

በዓመታት ውስጥ ከእንዲህ ዓይነት ልጆች ብዙዎችን አግኝቶ ለሁ። ከእነዚህ ልጆች አንዳንዶቹ አድገው የተማሩና ጥሩ ሥራ ያላቸው ናቸው። አንዳንዶቹ ከራሳቸው ቤተሰቦች ጋር የተቀላቀሉ ሲሆን፣ አብዛኞቹ ገና በትምህርት ላይ ናቸው። በአሞ ወንዝ ሸለቆ

ብዙ ወንጌላውያን እንዲህ ዓይነት ልጆችን ክርስቲያኖች አድርገው ነበር የሚላድጓቸው። ብርሃኑ በአሁኑ ጊዜ በዚህ ዓይነት መንገድ የሚጣሉ ብዙ ልጆች እንደሌሉ ተናግሯል። ይህም የሆነው ብዙ ሰዎች ክርስቲያኖች በመሆናቸውና የላይ ጥርሳቸውን አስቀድመው የሚያወጡ ልጆች የተረገሙ እንዳይደሉ ስለ ታመነበት ነው!

እንደ ብርሃኑ እና ማሄ ያሉት ወንጌላውያን የክርስቶስን ወንጌል ሲመሰክሩና ለአማኞች የመጽሐፍ ቅዱስ አውነቶችን ሲያስተምሩ፤ አረማዊ ባህሎችን ያጋፍጡ ነበር። የላይ ጥርሳቸውን አስቀድመው የሚያወጡትን ሕጻናት «ከመጣል» የከፉ ሌሎችም ልማዶች ነበሩ። በአሞ ወንዝ ዳርቻ የሚገኙ አንዳንድ ጎሳዎች እንዲህ ዓይነቶቹን ሕጻናት ለአዞ ነበር የሚሰጡት። በሴቶች ላይ የሚፈጸሙ ሌሎችም ብዙ አስከፊ የጭካኔ ተግባራት አሉ። መዝሙረኛው እንዳለው፤ «ጨለማ የበዛባቸው ስፍራዎች በጭካኔ የተሞሉ ናቸው።»

ወንጌላውያን የሕዝቡን ባህል የመለወጥ ፍላጎት አልነበራቸውም። ይህን የሚያደርጉት መጥፎ ልማዶች ሲገጥሟቸው ብቻ ነው። ለረዥም ዓመታት የቆዩትን የክፉ መናፍስት፤ የአያት ቅድማያት መናፍስት፤ የጠንቋዮችንና በተለይም የሞትን ፍርሃት ይጋፈጡ ነበር። ወንጌላውያን ከክፉ ሰዎች እና ከጨለማው ኃይላት ከፍተኛ ተቃውሞ ይደርስባቸው ነበር። የመዳን፤ የነጻነትና የአዲስ ሕይወት መልእክቶችን በሚሰብኩበት ጊዜ ሕይወታቸው ሁልጊዜም በአደጋ ላይ ይሆን ነበር።

ብርሃኑ እንደሚያሳድጋት ትንሿ ቱቲ ሁሉ፤ ሌሎችም ክርስቲያኖች በፍቅር የሚያላድጓቸው ልጆች አሉ። እነዚህ ልጆች ዕድለኞች መሆናቸውን አንድ ቀን ያውቃሉ። ቀደም ባለት ትውልዶች ተጥለው ስለ ተገደሉት እጅግ በርካታ ልጆች ማሰቡ እጅግ አላዛኝ ነገር ነው።

ብርሃኑና ባለቤቱ ለብቻው በተገለለው አካባቢ የእግዚአብሔርን ወንጌል በመመስከርና ሌሎች «ውድ» ልጆችን በመታደግ መኖራቸውን ይቀጥላሉ።

ማቴዎስ

በማይመቹ መንገዶች ላይ

«ዕውሮችንም በማያውቁት መንገድ አመጣቸዋለሁ፤ በማያውቁትም ጎዳና እመራቸዋለሁ፤ በፈታቸውም ጨለማውን ብርሃን አደርጋለሁ፤ ጠማማውንም አቀናለሁ። ይህን አደርግላቸዋለሁ፤ አልተዋቸውምም።»

ኢሳይያስ 42:16

«እግዚአብሔር ከክፉ ሁሉ ይጠብቅሃል፤ ነፍስህንም ይጠብቃታል። ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም እግዚአብሔር መውጣትህንና መግባትህን ይጠብቃል።»

መዝሙረ ዳዊት 121:7-8

መደነቅ ባይኖርብንም፤ ባለማቋረጥ የሚያስገርሙ ሁኔታዎች ይገጥሙናል! የሚያስገርመን ነገር ቢኖር እግዚአብሔር በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ለጠፋት ሰዎች ወንጌሉን ለማድረስ የሚጠቀምበት መንገድ ነው። እግዚአብሔር ለአንድ ጎሳ ሕዝብ ሽክም ያለው ሚሲዮናዊ ወይም ወንጌላዊ በጸሎት እንዲተጋ ያደርጋል። በዚህ ጊዜ ግለሰቡ ለመንፈስ ቅዱስ ቅስቀሳ ምላሽ በመስጠት ወደ አገልግሎት ይሄዳል። በጎሳው ውስጥ ደግሞ የሆነ ሰው እንግዳ የሆነ ሕልም ወይም ራዕይ ያያል። አንዳንድ ጊዜ ሰዎችን የሚያስፈራ እንግዳ የሆነ ማዕበል ሊሆን ይችላል። ወይም ደግሞ አንድ ሰው በገበያ ቦታ የሆነ አንጓ ታሪክ ይሰማል። ወይም ደግሞ ወርቃማ መጽሐፍ ይዞ ስለሚመጣ እንግዳ የሚተነብየው ጠንቋይ ሊሆን ይችላል።

ከዚያም በጎሳው ቡድን ውስጥ የተወሰኑ ሰዎች ሕይወታቸውን መብሉ ከኖሩበት ጨለማና የሞት ፍርሃት የመውጣት ፍላጎት ያድርገባቸዋል። ወዲያውም ከፍተኛ የሰላም ፍላጎት በሰዎች ልብ ውስጥ ይፈጠርና ብዙዎች ስለዚሁ ጉዳይ መነጋገር ይጀምራሉ። ማንም የማይመልሳቸው ጥያቄዎች ይነሳሉ። ከክፉ መናፍስት እስራትና ከስግብግብ ጠንቋዮች ጫና የመገላገል ክፍተኛ ናፍቆት ይፈጠራል። እንደዚሁም በየአድባር ዛፋና በየመንገዱ የገዢ መቀበያዎች ከቁጣቸው የሚያስታግስ ግብር ካልተቀመጠላቸው ያጠቁናል ብለው ከሚያስቧቸውና በመንደሩ አካባቢ ይኖራሉ ተብለው ከሚታመኑ አያት ቅድማያት መናፍስት ነጻ የመውጣት ፍላጎት ይቀሰቀሳል። አንዳንዶች ደግሞ ሰላም፣ ነጻነትና ተስፋ ያለበት ስፍራ ይኖር ይሆን? የሚያስኝ «መንፈሳዊ የራስ ምታት» ያድርገባቸዋል።

መጽሐፍ ቅዱስ በሉቃስ ወንጌል ውስጥ እንደሚለው፣ «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ ሊሄድ ወዳላቸው ከተሞችና መንደሮች ሰባውን ሁለት ሁለት አድርጎ ላካቸው።»



ወንጌላዊ ማቴዎስ እግዚአብሔር በወላይታ ውስጥ የሚገኘውን ቀዬውን ትቶ በመንፈሳዊ ጨለማ ውስጥ ላሉት የጸራ ጎሳዎች ወንጌሉን እንዲያዳርስ በጠራው ጊዜ ከፍተኛ የአገልግሎት ልምድ ነበረው። የጸራ ሰዎች በአሞ ወንዝ አካባቢ ባሉት መንደሮች ውስጥ ተበታትነው ነበር የሚኖሩት። አንዳንዶቹ ደግሞ ዝናባማ በሆነው የኮንታ አካባቢ ይኖራሉ። ይህ አካባቢ ማቴዎስ ከሰዲዎች ጥቃት ያመለጠበት ነበር። ያ ጥቃት በሺዎች የሚቆጠሩ ወንዶችን፣ ሴቶችንና ልጆችን ለሞት ሲያጋልጥ በርካታ ከብቶች፣ እህልና የቤት ውስጥ ንብረቶች እንዲዘረፉ አድርጓል። ማቴዎስ ወደ ኦሞ ወንዝ ለሜናዊ አካባቢ እንደገና የመሄድ ፍላጎት አልነበረውም። ብዙ አስቃቂ ትውስታዎች በአእምሮው ውስጥ ነበሩ። ነገር ግን ሁሉንም ነገር ተቋቁሞ ወደዚያው አመራ።

በአውቶቡስ ተሳናሮ እስከ መጨረሻይቱ ከተማ ከመጣ በኋላ፣

መንገድ እየጠየቀ በእግሩ መንዝ ጀመረ። ረዥሙን ጉዞ በጫካ ውስጥ ካካሄደ በኋላ፣ አካባቢውን ባያውቅም፣ እየጠየቀ ከታላቁ የአሞ ወንዝ ደረሰ። እንዴት ወንዙን ሊያቋርጥ እንደሚችል ግራ ገባው። ከማቋረጫው ስፍራ ሲደርስ በጋ ስለ ነበርና ለብዙ ወራት ባለመዝነቡ ውኃው ጎደል ብሎ በማየቱ ደስ አለው። መሐል አካባቢ ውኃው እስከ ብብቱ ቢደርስም፣ አቋርጦ ተሻገረ።

ከወንዙ ቦታች በኩል ቢሆን ኖሮ፣ እንዲያሻግሩት ለከውጉ ጎሳዎች ገንዘብ መክፈል ያስፈልገው ነበር። እነዚሁ የክውጉ ጎሳ አባላት ብቻ ነበሩ ጀልባ የነበራቸው። ነገር ግን ማቴዎስ በጀልባዎቹ ላይ እምነት አልነበረውም። ሊታመኑ የሚችሉ ነገሮች አልመስልህ አሉት! የዝናብ ወቅት ቢሆን ኖሮ፣ በተነፋ ስልቻ አንድ ዋናተኛ እንዲያሻግረው ገንዘብ መክፈል ያስፈልገው ነበር። ይህ ደግሞ የበለጠ አደገኛ ነበር!

በወንዙ ዳር ጌታ እንዲጠብቀው ለመጠየቅ ማቴዎስ ተንበርክኮ ጸለየ። ከዚያም ከላይ የለበሰቸውን ልብሶች አውልቆ ከጫማው፣ ከመድኃኒቶቹና ከወረቀቶቹ ጋር አንድ ላይ አሰራቸው። በእነዚሁ ላይ ጥቀት ድንጋዮችን ጨመረ። ከብደቱ የተፈለገው ውኃው ገፍቶ እንዳይወስደው ለማገዝ ነበር። በአካባቢው የሚኖሩትን አዞዎች ለመከላከል ድንጋይ ወረወረ። ከዚያም በወንዙ ውስጥ መንዝ ጀመረ። በሌላኛው እጁ መጽሐፍ ቅዱስን በፕላስቲክ ቦርሳ ውስጥ አድርጎ ይዞአል።

በወንዙ ውስጥ እየተጓዘ ሳለ፣ ስድስት ሰዎች በተቃራኒ አቅጣጫ ወደ ወንዙ ዳርቻ ሲመጡ በመመልከቱ ተገረመ። የሰላምታ ቃላት ሲወረውሩ፣ እርሱም ምላሽ ሰጣቸው። ከዚያም ሁሉም ድንጋይ ይወረውሩበት ጀመር። ድንጋዩን የሚወረውሩት በእርሱ ላይ ሳይሆን፣ በእጠገቡ ባለው ውኃ ላይ ነበር። በፍጥነት እንዲሻገር በመንገር ይጫጫሁ ነበር። ወደ መሻገሪያው አካባቢ አንድ ትልቅ አዞ ሲመጣ አይተው ነበር ይህን ያደረጉት!

ማቴዎስ በሰላም ሊሻገር በመቻሉ ደስ እያለው ከጫፍ ላይ ደረሰ። ሰዎቹ እርስ በርሳቸው በደስታ እየተነጋገሩ ወደ ወንጌላዊው

መጽሐፍ ቅዱስ መጠቀም ጀመሩ። «ይህ እንድንጠብቀው የተነገረን ጥቁር መጽሐፍ ነው? አንተ ማን ነህ? ከወላይታ ነው የመጣኸው?» ሲሉ ጠየቁት።

ማቴዎስም፤ «አዎን፤ ከወላይታ ነው የመጣሁት። ስሜ ማቴዎስ ይባላል። ይህ መጽሐፍ እውነተኛው የእግዚአብሔር ቃል ነው። ይህ መጽሐፍ ወደ እግዚአብሔር ስለሚያደርሰን ብቸኛው መንገድ ይነግረናል። ነገር ግን ከወላይታ መምጣቴን እንዴት አወቃችሁ?» አላቸው። ከመንደራቸው እነርሱም ተልከው መምጣቸውን ነገሩት። ጥቁር መጽሐፍ ይዞ ከወላይታ የሚመጣ ሰው ለመቀበል ነበር የመጡት። መጽሐፉ አዲስ ሕይወት የሚሰጣቸው ነበር።

ጳራ በተባለው አካባቢያቸው 65 ጠንቋዮች ተሰባስበው ነበር። ከሰብሰባው በኋላ ጠንቋዮቹ አንድ ጥቁር መጽሐፍ የያዘ ሰው ከወላይታ እንደሚመጣ ተነበዩ። ለዚህ ነው እነዚህ ሰዎች ጥቁር መጽሐፍ የያዘ ሰው ፍለጋ የመጡት። ሰዎቹ እና ማቴዎስ ከአሞ ወንዝ ላይ የደረሱት እኩል ነበር። ይህም ሌላው «መስኮታዊ አጋጣሚ» ነበር። ማቴዎስ ልብሱን ለባብሶ ከሰዎቹ ጋር ወደ መንደራቸው አመራ። በመንደሩ ውስጥ የነበሩት ሰዎች እጅግ ደስ ብሏቸው ለማቴዎስ ደማቅ አቀባበል አደረጉለት።

የአካባቢው ሰዎች ለማቴዎስ የሣር ጎጆ ሠሩለት። የመጻገን መንገድ ሲያስተምራቸው በጉጉት ተቀበሉት። ማቴዎስ ጠዋት ጠዋት አትክልት ይተካክልና ከሰዓት በኋላና ማታ ወንጌሉን ይሰብካል። ሰዎቹ ከዚህ በፊት ስለ ክርስቶስ የሰሙት ነገር ስላልነበረ፤ ሁሉም ነገር ለእነርሱ አዲስ ነበረ። ሌሊት እሳት ዙሪያ ተቀምጠው ቀን ስለ ሰሟቸው ታሪኮች ይወያያሉ።

ማቴዎስ በአካባቢው ወዳሉት ሌሎች መንደሮች በመጓዝ ስለ አዳኙ ጌታ አስተማረ። ሁልጊዜም የክርስቶስን ፍቅር፤ የክርስቶስን የመስዋዕትነት ሞትና ትንሣኤ፤ እንዲሁም ለሚያምኑ ሁሉ ስለተሰጠው ነጻ የደጎንነት ስጦታ መጽሐፍ ቅዱሱን ከፍቶ እያነበበ ያስተምራቸዋል። የእግዚአብሔር መንፈስ ስላዘጋጃቸውና ለእግዚአብሔር ረሃብ ስለ ነበራቸው፤ ሰዎቹ መልእክቱን በጥንቃቄ

ይሰሙ ነበር። ይህ አዲስ መንገድ በጠቅላላው ሕይወታቸው ላይ ለውጥን ስለሚያመጣበትና በማንበረሰቡ ላይ ተጽዕኖ ስለሚያሳድርበት ሁኔታ ብዙ ጥያቄዎችን ጠየቁት። ይህንን የሰላም፣ የይቅርታና የአዲስ ሕይወት መልእክት ነበር የፈለጉት። ብዙ ሰዎች የሰይጣንን መንገድ ካደው በክርስቶስ አመኑ። ከዚያም «የጸሎት ቤት» ገንብተው እየተሰባሰቡ ማምለክ ጀመሩ።

በዚህ ጊዜ ማቴዎስ ሌሎች ወንጌላውያን መጥተው እንዲረዱት መጠየቅ ጀመረ። ብዙ ሰዎች ከሌሎች መንደሮች በመምጣታቸው፤ በእነርሱም አካባቢ አማኞች መገኘት ጀመሩ። በጳራ አካባቢ አምስት አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት ተመሥርተዋል። ማቴዎስ ብዙ ሰዎች በክርስቶስ ስለሚያምኑ፤ ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ይመሠረታሉ የሚል እምነት አለው። አምስት ጠንቋዮች የመጽሐፉን መልእክት አምነው ክርስቶስን እንደ አዳኛቸውና ጌታቸው አድርገው ተቀብለዋል። ከምትሃታዊ ክታቦች፤ መርዞችና ከመናፍስት አምልኮ ጋር የተያያዙ ቅራቅንቦዎችን ጨምሮ፤ የሰይጣን ቤቶቻቸውን አቃጠሉ። አንዳንድ ጠንቋዮች «ከእኛ ይልቅ ይበረታል» ካሉት የእግዚአብሔር መንፈስ ለመራቅ ወደ ሩቅ ቦታዎች ከበለሉ።

ከማቴዎስ ጋር ደስ ልንሰኝና እግዚአብሔርን ልናመሰግን ይገባል። ጌታ በቸር መንፈሱ አማካኝነት «ራሱ ሊሄድ ወዳለው ስፍራ» ከታዛዥ ባሪያው ፊት ሄደደለ።

ማቴዎስ

አማላጁ

«አንድ እግዚአብሔር አለና፤ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ አንድ አለ። እርሱም ሰው የሆነ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው።»

1ኛ ጢሞቴዎስ 2:5

«ነገር ግን የሆነው ሁሉ በክርስቶስ ክራሱ ጋር ካስታረቀን የማስታረቅም አገልግሎት ከሰጠን ከእግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ክራሱ ጋር ያስታረቀ ነበርና በደላቸውንም አይቆጥርባቸውም ነበር።»

2ኛ ቆሮንቶስ 5:18-19

ለማቴዎስ ሰውዬው ቸኩሎ ሊሆን ይችላል ስለው ሳቀ። የሆነ ሰው ቀደም ሲል ከኮንታ ወደ ጸራ በፈርቀዳቸው ተጉዞ ነበር። ይህ ሰው ወደ አንድ ተራራ ከሥር እስከ ጫፉ ድረስ ወደ ግራ ወደ ቀኝ ሳይታጠፍ ቀጥ ብሎ ፊት ለፊት መውጣቱ ይነገር ነበር። ወደ ዳገቱ የመውጣቱን ሂደት ቀላል የሚያደርግ ምንም ዓይነት መሣሪያ አልተጠቀመም። ሌሎች ሰዎችም እርሱን ተከትለው በመሄዳቸው መንገዱ እስካሁንም ድረስ የሰዎች መሄዳ ሆኖ ያገለግላል። ነገር ግን ዳገቱ እጅግ ፈጣንና ጠንካራ ለሆኑት ሰዎች ሳይቀር በጣም ፈታኝ ሆኖ ይኖራል። ብዙ ሰዎች በጫካው ውስጥ ይህንን መንገድ ይዘው አይሄዱም። ለሚሄዱበት ግን በጣም ከባድ መንገድ ነው።

በአካባቢው የሚኖሩ ሰዎች ይህን መንገድ በተለያዩ ስሞች ይጠሩታል። አንዳንዶች የጸራ ተራራ፣ ሌሎች የኮንታ ተራራ፣ የተ

ቀሩት ደግሞ የአሞ ተራራ ብለው ይጠሩታል። ብዙዎቹ ግን «ዳገቱ» ብለው ይጠሩታል። ስለ የትኛው ዳገት እንደሚናገሩ ሁሉም ሰው ይገባዋል። ብዙ ሰዎች ይህን ዳገት ስለሚፈሩ አይሞክሩትም። ከዚህ ይልቅ፣ ዙሪያ ጥምጥም እየተጓዙ ብዙ ሰዓታት ያጠፋሉ። ብዙዎች ይህ የጨለማና የክፉት ስፍራ፣ የሰይጣንና የክፉ መናፍስት መኖሪያ እንደ ሆነ ይናገራሉ።

ወንጌላዊ ማቴዎስ ሦስት ጊዜ ብቻ ወዲዚህ ዳገት እንደ ወጣና ይህም የሆነው ከብዙ ዓመታት በፊት እንደ ሆነ ነገረኝ። እኔ ወደዚህ ተራራ የወጣሁት አንድ ጊዜ ብቻ ነበር። ያም በቀ ነበር! አሁን ደግሞ ዳገቱ ከበፊቱ የበለጠ ቀጥ ያለ መስሎ ታየን!

ማቴዎስ ለመጨረሻ ጊዜ ወደዚህ ዳገት የወጣው ብቻውን ነበር። ይህ ደግሞ እምብዛም ለማድረግ የሚፈልገው ነገር አልነበረም። በዚህ ጭር ያለ ስፍራ ሁልጊዜም ከሰው ጋር አብሮ መጓዝ ይቻላል ነበር። የሚያዳልጡ ቦታዎች፣ እባቦች፣ ወንበዴዎች ወይም ሌሎች ችግሮች ሊያጋጥሙ ይችላሉ። በኮንታ የመጽሐፍ ቅዱስ ት/ቤት ከማቴዎስ ጋር አብሮ የተማረ አንድ የጸራ አገር ሰው ነበር። ከዚህ አካባቢ በቀዳሚነት በክርስቶስ ያመነውና ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ት/ቤት የገባው ይህ ወንድም ስለ ነበረ፣ ማቴዎስ እያቆጠቆጠ ያለችው የጸራ ቤተ ክርስቲያን መሪ እንደሚሆን ተሰፋ አድርጎ ነበር።

ማቴዎስ በኮንታ አካባቢ የሚያገለግሉትን ሌሎች ወንጌላውያን በመጎብኘት ጥቂት ቀናት አሳለፈ። ከቤተሰቦቻቸው ጋር አብሮ ከጸለየ በኋላ ማቴዎስ ወደ ጸራ መመለስ ጀመረ። ጊዜው እየመሸበት ስለ ሄደ በፍጥነት ዳገቱን መውጣት ጀመረ። ላሉን እያንጠራጠፈና ቁና ቁና እየተነፈሰ ገብውን ቀጠለ። ከተራራው ጫፍ ላይ ሲደርስ ከጉልበቱ አካባቢ የመደንዘዝ ስሜት ተሰማው። በዚህ ጊዜ ከዛፍ አጠገብ ቁጭ ብሎ ራሱን ለማስታመም ሞክረ።

ዓይኖቹን ከድኖ፣ እግዚአብሔር ብርታት እንዲሰጠው ጸለየ። ድምጹን ከፍ አድርጎ «አሜን» ካለ በኋላ እንደገና ለመጓዝ ተዘጋጀ። በዚህ ጊዜ የብረት ቁጭልጭልታ ድምጽ ከኋላው ተሰማው።

ደንግጦ ብድግ አለ። ጠመንጃ ያነገቱ አምስት ሰዎች አነጣጥ ረውበታል። ሽፍቶቹ ብቸኛው ተጓዥ ዳገቱን ሲወጣ አይተው አስኪደርስ ድረስ እየጠበቁት ነበር። ማቴዎስ እያረፈ ሳለ ጫካ ውስጥ ተደብቀው ቆይተው ነበር የከበቡት።

«ማን ነህ አንተ?» ሲል የሽፍቶቹ መሪ በማቴዎስ ላይ ጠመንጃውን ደግኖ ጠየቀው። «ከየት ነው የመጣሽው? የትስ እየሄድክ ነው? የተሸከምከው ምንድን ነው?»

ማቴዎስ በፍጥነት ምላሽ መስጠት ጀመረ፤ «ሰላም ለእናንተ ይሁን፤ ወዳጆቼ። ማቴዎስ እባለሁ። የመጣሁት ከኮንታ ሲሆን፤ የምሄደው ወደ ጸራ ነው። ይህ የምሸከመው የእግዚአብሔር ቃል ነው።» ሲል ስለ ራሱ ነገራቸው። ማቴዎስ መጽሐፍ ቅዱሱን ከፍ አድርጎ ለሰዎች ሁሉ የእግዚአብሔር ልጅ ስለሆነው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ለመናገር የተላከ የእግዚአብሔር መልአክተኛ መሆኑን ነገራቸው። ይህ የአዲስ ሕይወት፤ የሰላምና የደስታ መልአክት መሆኑንም አብራራላቸው። «እንደ ነገርኩአችሁ ስሜ ማቴዎስ ነው፤ የእናንተስ ስም ማን ነው? የምትኖሩትስ የት ነው?» ሲል ጠየቃቸው። በዚህ ጊዜ ጠመንጃዎች ሁሉ ወደ መሬት ዝቅ ብለው ነበር።

መሪው፤ «እኛ ማንም አይደለንም። እኛ የሞትን ሰዎች ነን። የምንኖረው በጫካ ውስጥ ነው። ማንም አይደለንም።» ሲል መለሰ። ማቴዎስም፤ «የለም እናንተ ሰዎች ናችሁ። ወጣቶችና ጠንካሮች ናችሁ። እግዚአብሔር ፈጥሮአችኋል፤ እርሱ ይወዳችኋል። አዲስ ሰው ሊያደርጋችሁ ይፈልጋል፤ የራሱ እንድትሆኑለት ይሻል። በኢየሱስ እመኑ። እርሱ ያድናችኋል። ኢየሱስ ይለውጣችኋል።» ሲል መለሰላቸው።

«አልገባህም። እኛ የተከነንን ሰዎች ነን። ሁሉም ሰው ይጠላናል። ቤተሰቦቻችን፤ ባለ ሥልጣናት፤ ሁሉም ሰው ይጠላናል። ፖሊስ ሁልጊዜም እንዳይነን ነው። ሊገድሉን ይፈልጋሉ። እኛ ማንም አይደለንም።» ሲል አንድ ወጣት መለሰ።

ከዓመታት በፊት የተወለዱበትና የሚኖሩበት ድህነት እነዚህን

ወጣቶች አስመረራቸው። ሙሰኛ ባለሥልጣናት ጉቦ ይጠይቃሉ። ስግብግብ የመሬት ባላባቶች የመሬት ኪራዩን ከጊዜ ወደ ጊዜ መጨመራቸውን ቀጠሉ። የቤተሰቦቻቸውን ልመና አሻፈረን ብለው በሥርዓቱ ላይ ማመፅ ጀመሩ። ራሳቸውን ለወንጀልኝነት አዘጋጁ። ቤቶቻቸውንና ቤተሰቦቻቸውን በመተው የተወሰኑ ጠመንጃዎችን ይዘው መንገደኞችንና የነጋዴዎች በቅሎዎች ላይ የሚጫኑትን ዕቃዎች መዝረፍ ጀመሩ። በጥልቅ ዋሻዎች ውስጥ መሸገው የሚላኩባቸውን ፖሊሶች መስወር ሥራቸው አደረጉ። አምስቱ ሰዎች ኃይለኞች ሆኑ። የሚመሩት ሕይወት ቢመራቸውም፤ ለመለወጥ የሚችሉበት መንገድ አልታያቸውም። አሁን ግን የመንግሥት ባለ ሥልጣናት «በጥብቅ የሚፈለጉ» መሆናቸውን የሚገልጽ ማስታወቂያ ስላወጡ፤ ተመልሰው ወደ ኅብረተሰቡ ለመቀላቀል አይችሉም ነበር። እነዚህን ዐመፀኞች ይዞ ላቀረበ መንግሥት ከፍተኛ ወርታ እንዳዘጋጀ ተገልጿል።

ድንገት አንድ አሳብ ወደ ማቴዎስ አእምሮ መጣ። «አይዞአችሁ፤ ተስፋ አላችሁ። መጀመሪያ በክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር እንዳስታርቃችሁ ትፈቅዱልኛላችሁ? ከዚያ በኋላ ከቤተሰቦቻችሁና ከመንግሥት ጋር ላስታርቃችሁ እሞክራለሁ።» አለ። አሁን ግን ጊዜው ስለ መሸ ማቴዎስ በጫካው ውስጥ ከሽፍቶቹ ጋር አደረ። በአሳቱ ዳር ከእነርሱ ጋር ቁጭ ብሎ፤ ስለ ክርስቶስ ወንጌል፤ ስለ መዳን መንገድ፤ እንዲሁም የፍትሕ፤ የፍቅር፤ የይቅርታና የሰላም አምላክ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ስለ መታረቅ ሲነግራቸው አደረ። ሌሊቱን እያንዳንዱን የወንበዴ ቡድን አባል ወደ ክርስቶስ መራ። ሰይጣንንና የኃጢአት መንገዶቻቸውን መካድ ያስፈልጋቸው ነበር። ማቴዎስ አብሯቸው በመጸለይ እንዴት መጸለይ እንዳለባቸው አስተማራቸው።

በቀጣዩ ቀን ማቴዎስ መሪውንና ወጣቱን የሽፍቶች ቡድን አባል ይዞ ሄደ። እነዚህ ሁለቱ ሰዎች ወንድማማቾች ነበሩ። ማቴዎስን እየመሩ ከመንደራቸው በመድረስ ከርቀት የአባታቸውን ቤት ጠቁመው አሳዩት።

ወንድማማቾች ከመንደሩ ወጣ ባለ ቦታ ተደብቀው ሳሉ፤ ማቴዎስ ወደ አባታቸው ቤት በመሄድ ወደ ውጭ ይዞአቸው ወጣ፤ የሆነውንም ነገር ሁሉ አጫውታቸው። ፍርሃት የተጫናቸው አባት ሚስታቸውንና ሌሎች የቤተሰቡን አባላት ጠሩ። ለአንድ ሰዓት ያህል ከተወያዩ በኋላ፤ የመንደሩን ሽማግሌዎችና የመንደሩን ነዋሪዎች ሁሉ በመጥራት የዚህ ሁኔታ አስከትሎት ምን ሊሆን እንደሚችል መነጋገር ጀመሩ። ማቴዎስ ለወጣቶቹ አማላጅ በመሆን የተለያዩ አሳቦችን ሲሰነዝር ከቆየ በኋላ፤ የሰዎቹ አስተሳሰብ ቀስ በቀስ ከጥላቻና ቁጣ ወደ መቀበልና ደስታ ሲቀየር ለመታዘብ ቻለ። ለብዙ ዓመታት ወላጆች ልጆቻቸውን ሲናፍቁ ከቆየ በኋላ፤ እንደገና እናያቸዋለን የሚል ተስፋ እንኳን አልነበራቸውም። አንዳንድ ሰዎች የፖሊስና የባለ ሥልጣናት ምላሽ ምን ሊሆን እንደሚችል ያስቡ ጀመር።

በመጨረሻም፤ የመንደሩ ሰዎች እርቅ ለማድረግ ተስማሙ። ወጣቶቹ በማንም ላይ የማድያ ተግባር አለመፈጸማቸውም ተገለጸ። ለተፈጸመው ጥፋት ካሳ በመክፈል በመንደሩ ውስጥ እርቅ ማውረዱ አስፈላጊ እንደ ሆነ ከስምምነት ላይ ተደረሰ። ሽማግሌዎቹ በመንግሥት በኩል ችግሮችን ሊያስተካክሉ የሚችሉ ወዳጆችም ነበሯቸው። ማቴዎስ ወጣቶቹን ወደ መንደሩ አመጣቸው። መሣሪያዎቻቸውን ለሽማግሌዎቹ ካስረከቡ በኋላ፤ በወላጆቻቸውና በመንደሩ መሪዎች ፊት በመውደቅ ይቅርታ ጠየቁ።

በኢትዮጵያውያን የይቅርታ ደንብ እርቅ ተደረገ፤ ሰላምም ወረደ። ሰዎች ደስታቸውን በእንባ ገለጹ። ደስታው ሌሊቱን ሁሉ ቀጠለ። ማቴዎስ ኢየሱስ ክርስቶስ ለኃጢአታችንና ለዐመፃችን ሁሉ ውድ ደሙን በማፍሰስ የፈጸመውን ታላቅ እርቅ አንሥቶ ገለጸ አደረገ።

በቀጣይ ሳምንታት ውስጥ ማቴዎስ በሌሎች የጸራ መንደሮች ለሁለት ቤተሰቦች ወንጌሉን ሲመሰክር ቆየ። የእግዚአብሔርን የጸጋ ወንጌል ሲያካፍልና ብቸኛውና እውነተኛው አማላጅ የሆነው ክርስቶስ ጻድቅ በሆነው እግዚአብሔርና ኃጢአተኛ በሆነው የሰው ልጅ መካከል እርቅን እንደ ፈጠረ ሲያሳይ ሥራ በዝቶበት ሰነበተ።

በዚህ ሂደት ውስጥ ብዙ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ የመምራት ዕድል አገኘ።

በመቀጠልም፤ ማቴዎስ ከሦስቱ መንደር ሰዎች ሽማግሌዎችንና የወጣቶቹን አባቶች አንድ ላይ ሰበሰቡ። ለሁለት ቀናት በተራሮች ላይ በመንዝ የመንግሥት ባለሥልጣናት ወዳሰባት ከተማ ደረሰ። ለሦስት ቀናት ከመንግሥት ባለ ሥልጣናትና ከፖሊስ ጋር ድርድር ተካሂዶ ከስምምነት ላይ ተደረሰ። የመንደሩ ሽማግሌዎች ወደ ፊት ወጣቶቹ ምንም ዓይነት ችግር እንደማይፈጥሩ በመግለጽ ዋስትና ሰጡ። አራቱ አባቶች ለልጆቻቸው ዋስትና ፈረሙ። ፖሊስ ይፋዊ ሪፖርት በመጻፉ፤ «ይፈለጋለሁ» የሚለው ማስታወቂያ ተነሣ። የቡድኑ አባላት በደስታ ተመለሱ።

አምስቱ ወጣቶች ብዙ እንጨቶችንና ጣውላዎችን ይዘው ወደ መንደሩ መጡ። ከማቴዎስና ከአዳዲስ አማኞች ጋር በመሆን ትልቅ «የጸሎት ቤት» ሠርተው እግዚአብሔርን ማምለክና ቃሉን ማስተማር ጀመሩ። ማቴዎስ በየሳምንቱ ለአያሌ ቀናት ያስተምራል። የቀድሞዎቹ ወንበዴዎች በሁለተኛው መንደር ውስጥም የቤተ ክርስቲያን ሥራ ማገዛቸውን ቀጠሉ።

እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ይህ ታሪክ መጨረሻ የለውም። ይህ ወደ ዘላለም የሚቀጥል ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አሁንም ዐመፀኞችን በደሙ ከአባቱ ጋር ያስታርቃል። ቀንደኛ ጠላቶችንም እርስ በርሳቸው ያስታርቃል። ይህ ሁሉ የሆነው በመስቀል ላይ በፈጸመው የማስታረቅ አገልግሎት ነው። ስሙ ይክበር! ለእኛ የማስታረቅን አገልግሎት ሰጥቶናልና- ልናሳፍረው አይገባም!

ዮሐንስ

ለኢየሱስ መዘመር

«እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ ስለ ተጻፈ የጠራችሁ ቅዱስ ስለ ሆነ እናንተም በነጋሪነት ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ።»

1ኛ ጴጥሮስ 1:15-16

«እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ... ናችሁ።»

1ኛ ጴጥሮስ 2:9

በዮሐንስ ፊት ላይ ያለውን ድንጋጤ፣ ኃፍረትና ፍርሃት ስመለከት ምን እንደ ተሰማው ገባች። በወጣትነቴ አዲስ ክርስቲያን ሳለሁ ተመሳሳይ ሁኔታ ገጥሞኝ ነበር። ከእንድ መንገድ ጥግ የክርስቶስን የምስራች በዝማሬ ለማካፈል ከሌሎች ወጣቶች በስተጀርባ በቆምሁ ጊዜ ፈርቼ ነበር። የቡድኑ መሪ የሆነችው ሴት ወደ ክርስቶስ የመራችኝ እርሷ ነበረች። ስለ ታማኝነቷ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ። አንቲ ኔል የተባለችው ይህች ሴት እኛን ወጣቶችን በሜዳ ላይ ወደሚነሄዱ ስብሰባዎች ይዛን ሄደች። ከዚያም አንድ ቀን ድንገት፣ «ወደ ፊት ናና እንዴት ክርስቶስ እንዳዳነህ ንገረን?» አለችኝ። እንደ ምንም ብዬ ጥቂት የምስክርነት ቃላት ተነፈስኩ። ይህ በሕይወት ዘመኔ ሁሉ የክርስቶስን ወንጌል ለመስብከ የወሰድኩት የመጀመሪያው እርምጃ ነበር።

ዮሐንስ በሶዶ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ውስጥ የሚማር ወጣት ነበር። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ግሩም ዘማሪና ትልቅ ምስክርነት ያለው ሰው መሆኑን ነግረውኝ ነበር። የአፋ ቀጠና መሪዎች በዓመታዊው ኮንፍረንስ ላይ ስብከት እንዳቀርብና «ዘማሪውን»

ይዘው እንድመጣ ጠየቁኝ። ዮሐንስ ጌታን ለማገልገል ባለው ጉጉት በመደነቅ ከእኔ ጋር መጥቶ በኮንፍረንሱ ላይ እንዲዘምር ጠየቅኩት።

ዮሐንስ በመዝሙሩ ጥንታዊ የወላይታ የትረካ ዘዴን በመጠቀም ነበር የሚዘምረው። እርሱ ሲዘምር ሕዝቡ አዝማቹን ይደግምለታል። ተደጋጋሚው የሕዝብ ምላሽ፣ «ኢየሱስን እከተላለሁ!» ወይም «ኢየሱስ ጌታ ነው!» ወይም «ከኃጢአት ሊያድን የሚችለው ኢየሱስ ብቻ ነው!» ወይም «ጌታ ሁልጊዜም ከእኛ ጋር ነው!» የሚል ወይም ሌላ ተስማሚ ምላሽ ሲሆን ይችላል። እያንዳንዱ ስታንዛ የእግዚአብሔርን ጸጋ፣ ኃይልና ቤዛነት የሚገልጽ ታሪክ ነው። ሰዎቹ ዝማሬውን በመውደዳቸው፣ ድምጻቸውን ከፍ አድርገው በርቀት ላይ ባሉ መንደሮች እስኪያስተጋባ ይዘምሩ ጀመር።

በኮንፍረንሱ የመጨረሻ ቀን ስብከቱንና የነፍሳት ጥሪዬን ካጠናቀቅኩ በኋላ፣ ዮሐንስ ሲዘምር ተነሥቶ ቆመ። በአምልኮና በምስጋና ሲመራቸው፣ ሕዝቡ እጅግ ተባረኩ። ዮሐንስ ስለ እግዚአብሔር ፍቅርና ጸጋ ሲዘምር፣ ፊቱ ያበራል፤ የሕዝቡም ፊት እንዲሁ። ስለ ክርስቶስ መከራና በመስቀል ላይ ስለ መሞቱ ሲዘምር፣ ዮሐንስ ያለቅሳል፤ ሕዝቡም አብረውት ያነባሉ። በሰይጣን፣ በሞትና በኃጢአት ላይ ድል መንግቱን አስመልክቶ ሲዘምር ደግሞ፣ ምእመናኑ ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ለእግዚአብሔር ምስጋና ያቀርባሉ።

በድንገት፣ «ኢየሱስ እንዴት እንዳዳነው ዮሐንስ ምስክርነቱን እንዲነገራችሁ ትፈልጋላችሁ?» ስል ሕዝቡን ጠየቅኩ። ሕዝቡ የአዎንታዊ ምላሽ ሲሰጡ፣ ዮሐንስን ወደ መድረኩ ገፋ አደረግኩና፣ «ጌታ ይባርክህ። እኔ እጽልይልሃለሁ።» አልኩት።

ዮሐንስ ፊቱ ላይ ላብ እየወረደበት፣ እንደ ማመንታት አለ። ጉልበቶቹ ይብረከረኩ ጀመር! «ከምስባኩ» በኋላ ስለ ቆመ ሕዝቡ ምን ያህል እንደ ፈራና ጉልበቶቹ ምን ያህል እንደሚብረከረኩ አለማየታቸው ደስ አሰኝኝ! ዮሐንስ በሰፊው ከተነፈሰ በኋላ፣

ከዝማሬ ድምጽ ጋር ሲነጻጸር እጅግ ዝቅተኛ በሆነ ድምጽ መናገር ጀመረ። የሐንስ ስለ አረማዊ ቤተሰቡ፣ ሰይጣንንና የአያት ቅድማያትን መናፍስት ስለ መፍራታቸው ሲናገር፣ ሕዝቡ በጸጥታ አዳመጡ። እነዚህ የአያት ቅድማያት መናፍስት በመንደሩ አቅራቢያ በዛፎች ወይም በድንጋዮች ውስጥ እንደሚኖሩ፣ የቡና፣ የአህል ወይም የቅቤ ግብር ሊሰጣቸው እንደሚገባና በሽታ በሚመጣበት ጊዜ ደግሞ የዶሮ ወይም የበግ ደም መሥዋዕት ሊቀርብላቸው ይገባል ተብሎ እንደሚታመን ተናገረ። የሐንስ ብዙ ጊዜ የአረማዊ የጎዘን እንጉርጉርና የሙሾ፣ የቀብር ሥነ ሥርዓቶችንና እንዲሁም ይህን ተከትለው የሚመጡትን የመጠጥና ፀያፍ የጭፈራ ሥርዓቶችን እንደ መራ ገለጸ። ስለ ዘላለማዊ ሕይወት ሊነግሩት ለሚሞክሩ ሰዎች ጊዜ እንዳልነበረውና የአማኞቹ መሰባሰቢያ ከመንደሩ የግማሽ ሰዓት ያህል ጉዞ እንደሚወስድ አስረዳ። በዚህ ሕይወት እንዳለ አንድ ቀን በቀብር ሥነ ሥርዓት ላይ ስለ ክርስቶስ ሊመሰክር ከመጣ መጋቢ ጋር መገናኘቱን ገለጸ። የሐንስ በልቅ አኗኗሩና በሙሽራው በብርሃነሽ በጣም ደስተኛ ስለ ነበረ፣ ሌላ ነገር ያስፈልገኛል ብሎ አላሰበም።

አንድ ቀን የሐንስ በጠና ታመመ። የታመመበት በሽታ በአካባቢው ብዙ ሰዎችን ገድሎ ነበር። በትኩሳት እየተሠቃየ ለሳምንታት ተኝቶ ከረመ። መብላትና መጠጣት ስላልቻለ፣ ሰውነቱ እየተዳከመ መጥቶ ራሱን ከሚስትበት ደረጃ ላይ ደረሰ። አባቱ የልጃቸውን መሞት እንዲመለከቱ ተጠርተው መጡ። ብርሃነሽ በጣም ፈራች። ምን እንደምታደርግ አላወቀችም። ዘመድ አዝማድ የቀብር ሥነ ሥርዓቱን ለማስፈጸም ደፋ ቀና ይል ጀመር። የሐንስ እየቃዠ ነበር። ጦር ይዞ ፈረስ ላይ በመቀመጥ አሳማዎችን ወይም ድኩሳዎችን በቅዠቱ ውስጥ እንዴት እንዳሳደደና እንዳደነ አስታወሰ። እንደገና እንዴት አረማዊ ዳንሶችን እንዳየ የሞት ፍርሃት እንደ ተሰማው፣ የወደፊቱ ሕይወት ከንቱነትና ጨለማው እንዴት ተስፋ እንዳስቀረጠው አስረዳ። ሰውነቱ እየተዳከመና ወደ ሞት እየቀረበ ሲሄድ አስፈሪ ሕልሞች፣ ሥቃይ፣ ከባድ የራስ ምታትና ላብ አጥለቀለቀው። ብርሃነሽ ስታለቅስ ሰማት።

ድምጹ ጎላ እያለ ሄደ። «እንደምሞትና ወደ ጨለማው እንደምሄድ ታወቀኝ። ለዚህ ደግሞ አልተዘጋጀሁም ነበር። ለዘላለሙ ጠፍቻለሁ ብዬ አሰብኩ። አባቴ ከተኛሁበት ሰሌን አጠገብ ቆሞ ከባለቤቴ ጋር ያለቅስ ነበር። እንግዳ አሳቦች መጡብኝ። ድንገት በራእይ ሁለት ሰዎች ሲመጡ አየሁ። ከንዶቹን ይዘው በአየር ላይ ይዘውኝ የሚሄዱ ይመስለኛል። ከዚያም አንድ ረዥምና አንጸባራቂ የሆነ ሰውዬ መጥቶ እነዚህን ሰዎች አስቆማቸው። 'ወዴት እየሄድክ ነው?' ሲል ጠየቀኝ። እኔም 'እኔ እንጃ - ጨለማ ነው' ብዬ መለስኩለት። እርሱም፣ 'የት እንደምትሄድ አታውቅም? በኢየሱስ ካለመንክ፣ በጨለማ ውስጥ ትጠፋለህ?' አለኝ። 'ኢየሱስን ለመቀበልና እርሱን ለማልገል ትፈልጋለህ?' አለኝ ። 'አዎን፣ አምነዋለሁ - በፍጹም ወደ ኋላ አልመለስም፣' አልኩት። ከዚያም አንጸባራቂው ሰውዬ ሰዎቹ እንዲመልሱኝ ነገራቸው።»

«ስነቃ አባቴና ባለቤቴ በአረማዊ ሥርዓት እያለቀሱ ነበሩ። እኔም፣ 'ለምንድን ነው የምታለቅሱት?' ብዬ ጠየቅኩአቸው። መናገር በመቻሉ እጅግ ተደነቁ። አባቴ፣ 'ስለ ሞትክ ነው' አለኝ። እኔ ግን፣ 'እኔ ሕያው ነኝ! ገና ወደፊትም እኖራለሁ። አሁን አዲስ ሰው ነኝ። የኢየሱስን ተከታዮችና አስተማሪያቸውን ጥሩልኝ፣ ክርስቲያን መሆን እፈልጋለሁ' አልኩአቸው። ከዚያም የቤተ ክርስቲያን መጋቢ ከሌሎች አማኞች ጋር መጥቶ ጸለየልኝ። ሰይጣንንና አሮጌ ሕይወቴን በሙሉ በመካድ የእግዚአብሔር ልጅ ሆንኩ። እርሱም ይቅርታ አድርጎልኝ ስላዳነኝ በአጭር ጊዜ ውስጥ ጤናዬ ተመለሰ። ዳግም ጠንካራ ሰው ሆንኩ። «በጸሎት ቤት ከአማኞች» ጋር አብሬ ጸለይኩ። ሚስቴም አመነች። አብረን ተጠመቅን። ማንበብ ተምረን የእግዚአብሔርን ቃል በየቀኑ ማንበብ ጀመርን። ወደ ሶዶ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ገብቼ ስለ ክርስቶስና ስለ እግዚአብሔር ጸጋ ተጨማሪ ነገሮችን በማወቁ ተባርኬአለሁ። ጌታን ላደረገልኝ ምሕረት አመሰግንዋለሁ፣ ላገለገለውም እፈልጋለሁ። አባካችሁ ጸልዩልኝ፤» ሲል ተናገረ።

የሐንስ ይህን ተናግሮ ከአጠገቡ ተቀመጠ። ጉልበቶቹ አሁንም እየተንቀጠቀጡ ናቸው። ላብ ሽሚዙን አርጥቦታል። ትከሻውን በማቀፍ እንደገና፣ «ጌታ ይባርክህ፤» አልኩት። ሕዝቡም ሊጸልዩለት የሚፈልጉ መሆናቸውን ተናገሩ።

ከዚህ አስፈሪ አጋጣሚ በኋላ፣ የሐንስ ከእኔ ጋር ወደ ተለያዩ ልዩ ስብሰባዎች፣ ኮንፍረንሶችና የጥምቀት አገልግሎቶች ተገዝቷል። የወላይታ ሰዎች መዝሙሩን ይወዱ ነበር። ነገር ግን በስብከት እንዲያገለግልም ጥሪዎች ይቀርቡለት ነበር። ብዙም ሳይቆይ፣ እግዚአብሔር ለየሐንስ የወንጌላዊነት ስጦታ እንደ ሰጠውና ብዙዎችን ወደ ክርስቶስ የሚመራ ሰው መሆኑ ግልጽ ሆነ። በተጨማሪም፣ የሐንስ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮችን ሰዎች ሊያስታውሱ በሚችሉበት መንገድ የመናገር ክፍተት ብቃት ነበረው። የተማሩ ወጣት አማኞች ለራሳቸውና ለማያነብቡ ቤተሰቦቻቸው በየቀኑ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲያነብቡ ያበረታታቸዋል። የሐንስ በወላይታና በሌሎችም አካባቢዎች በሚዘጋጁ ኮንፍረንሶችና ስብሰባዎች ላይ እንዲሰበክ ጥሪ ይቀርብለት ነበር።

በተለይ ወጣቶች ለስብከቱ አዎንታዊ ምላሽ በመስጠታቸው የሐንስ በሶዶ ለተማሪዎች ሳምንታዊ ስብሰባ አዘጋጀ። በመቶዎች የሚቆጠሩ ተማሪዎች በዚህ ስብሰባ ላይ መሳተፍ በመጀመራቸው፣ ብዙም ሳይቆይ ብዙዎች በእያሱስ ክርስቶስ አመኑ። የወጣት ክርስቲያኖች የመዘምራን ጓድ ተመሠረተ። ይህም ለወጣቶቹ ስብሰባ መጠናከር የበኩሉን አስተዋጽኦ አደረገ። የሐንስ በጸሎትና የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት በማዘጋጀት ብዙ ሰዓታትን ያጠፋል።

የሐንስ በጊዜው ባያውቅም፣ እነዚህ የወጣቶች ስብሰባዎች ከፊት ለፊታቸው ላንዣቡ አደጋዎችና ችግሮች እያዘጋጁቸው ነበር። ይህም በኮሚዩኒስቱ የደርግ መንግሥት ሊወርድባቸው ሲያስገመግም የነበረ ስደትና መከራ ነው። የሐንስ ወጣት ክርስቲያኖችን ይዞ በሌሎች የወላይታ አካባቢዎች ባካሄደው አገልግሎት አማካኝነት ብዙዎች ወደ ክርስቶስ መጡ። የኮሚኒስት ካድሬዎች ለጠቅላላው ማኅበረሰብ የማርክሲስት/ሌኒኒስት ርእዮተ-ዓለም ማጋት ሊጀምሩ፣ ወጣቶች ከመጋቢዎችና ሽማግሌዎች ጋር

በመሆን የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃወሙትን ትምህርት ለመቀበል የማይፈልጉ መሆናቸውን አሳይተዋል። ሁሉም አብያተ ክርስቲያናት ሲዘጉ፣ መጽሐፍ ቅዱሶች ሲወረሱና ክርስቲያናዊ ስብሰባዎች ሲከለከሉ፣ የሐንስና ወጣቶቹ ከሌሎች መጋቢዎችና የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ጋር ለብዙ ወራት ታሰሩ።

የሐንስና አዛውንቱ ዋንዳሮ (በወላይታ መጀመሪያ ካመኑትና ከተጠቀመቁት ሰዎች አንዱ) በሶዶ ከተማ ለክርስቲያን ተጋቢዎች የጋብቻ ሥነ ሥርዓት እንዲያዘጋጁ ተጠየቁ። የሐንስ ሥርዓቱን እንዲያስፈጽምና ዋንዳሮ «ምክር» እንዲሰጡና ለአዲሶቹ ተጋቢዎች እንዲጸልዩ ነበር የተፈለገው። የታጠቁ የደርግ ካድሬዎች ሥነ ሥርዓቱ እየተፈጸመ ሳለ ደርሰው የሐንስን፣ ዋንዳሮን እና አዲስ ተጋቢዎቹን አሰሩ። ጠቅላላዎቹ የሰርግ እድምተኞች ታሰሩ። በዚህ ምክንያት የሰርጉ ሥነ ሥርዓት በእስር ቤት ውስጥ ተጠናቀቀ!

የሐንስ ከእስራቱ ሲፈታ፣ ክርስቲያኖቹን በቤታቸውና በምሥጢራዊ ቦታዎች እንዲጸልዩ ለማበረታታት ወደ ብዙ ስፍራዎች ተጓዘ። በተመሳሳይ ጊዜ፣ ትምህርቱን ይከታተል ስለ ነበረ፣ በዚህ ምክንያት ወደ አዲስ አበባ ሄደ። ይህ ደግሞ ተጨማሪ የማስተማር የመስበክ ዕድሎችን ፈጠረለት። የሐንስ በደብረ ረ ዘይት የአዲስ ቤተ ክርስቲያን መሪ እንዲሆን ምሪት ተሰጠው። በዚህ ጊዜ በአትራቢያው በነበረው የአየር ኃይል ውስጥ የነበሩትን ብዙ የተማሩ ሰዎችና ባለ ሥልጣናት ወደ ክርስቶስ ለመመለስ ችለዋል።

ከ17 ዓመታት ጨቋኝ አገዛዝ በኋላ በ1983 ዓ.ም ደርግ ሲወደቅ፣ የሐንስ እነርሱን ወክሎ በመላው ኢትዮጵያ የወንጌል ስርጭትና የማስተማር አገልግሎት እንዲያካሂድ በአዲስ አበባ የሚገኙ የቃለ ሕይወት አብያተ ክርስቲያናት መሪዎች ጠየቁት። የሐንስ በማስተማር፣ በመስበክ፣ ለቤተሰቡ እንክብካቤ በማድረግ፣ የማምከር አገልግሎት በማበርከትና በመጸለይ አሥር ፍሬያማ ዓመታትን አሳለፈ። ጊዜው ለአካላዊ፣ ለሐሊናዊ፣ ስሜታዊና ለመንፈሳዊ ሕይወቱ ቀላል ባይሆንም፣ የሐንስ ጌታ ታማኝና

ብርቱ መሆኑን ለማረጋገጥ ችሎአል። ብዙውን ጊዜ በወላይታና በአካባቢው በሚገኙ ስፍራዎች በሚዘጋጁ ኮንፈረንሶች ላይ እንዲሰብክ ይጋጣሳል።

ብዙውን ጊዜ ወደ ወላይታ የሚመለሰው ከብዙ ወራት በኋላ ቢሆንም፤ የሐንስ በዚያ በቁጥር እየጨመሩ ለሚሄዱ አብያተ ክርስቲያናት ጭንቀቱ እየጨመረ ይሄድ ጀመር። አዲስ ነጻነት፣ ጥሩ መከርና የተሻለ ኢኮኖሚ በመገኘቱ፤ ሰዎች ገንዘብ ማግኘትና ንብረት ማፍራት ጀመሩ። ሰዎች ለራሳቸውና ለቤተ ክርስቲያን ትልልቅ ሕንጻዎችን ማነጽ ጀመሩ። በዚህ ጊዜ ወደ ሩቅ ስፍራዎች ለሚሄዱ ወንጌላውያን የሚደረገው ድጋፍ እየቀነሰ መጣ። አንዳንድ ወንጌላውያን ወደ ቤታቸው እንዲመለሱ ከአገልግሎት ስፍራቸው ተጠሩ። በዚህ ሁኔታ አንዳንድ አማኞች ቅር በመሰኘታቸው፤ በተመረጡት መሪዎች ለመተማመን አልቻሉም። ብዙዎች ለቁሳዊ ነገሮች፤ ለመዝናኛና ለትምህርት ክፍተቶች ትኩረት በመስጠታቸው፤ «የመጀመሪያ ፍቅራቸው» የቀነሰ ይመስላል። ለተጨማሪ ትምህርት ወደ ከተሞች ሄደው በዓለማዊ ፍላጎቶችና በስፖርት ፕሮግራሞች ተጠምደው ከእግዚአብሔር በመራቃቸው ልጆቻቸውን እንዳጡ ብዙ ወላጆች ይናገራሉ።

የሐንስ ጥሩ ቤት መሥራት፤ ሀብትም ሆነ ጥሩ ትምህርት ክፋት እንደሌለው ያውቃል። ራሱም ቢሆን እነዚህ ነገሮች አሉት። ልጆቹም እንዲያገኙ ይፈልጋል። ችግሩ ትክክለኛውን ቅደም ተከተል አለመጠበቅ ነው። ችግሩ እግዚአብሔርን ከሁሉም ነገር ለማስቀደም አለመቻል ነበር። ችግሩ የእግዚአብሔርን ቃል፣ ጸሎትና ክርስቲያናዊ ኅብረት ያለማድረግ ጉዳይ ነበር። እነዚህ ደግሞ ለሕይወት መቀዝቀዝ፣ ለጥርጣሬ፣ ለስህተትና ለኃጢአት በር ከፈቱ። በመሆኑም፤ የሐንስ በመልእክቶቹ ውስጥ ለእነዚህ ነገሮች ትኩረት ይሰጥ ስለ ነበረ፤ ብዙ ሰዎች ንስሐ በመግባት ተመልሰው በቅንነትና በልግስና ለጌታ አምልኮና አገልግሎት ምላሽ ሰጡ።

ነገር ግን የሥልጣን፣ የመሪነትና የኃይል ፍላጎት የነበራቸው ሌሎች ሰዎች ነበሩ። እነዚህ ሰዎች መንፈሳዊና የተመረጡ መሪዎችን በማማት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድነት እንዳይኖርና

አለመግባባት እንዲፈጠር ጥረት አደረጉ። አለመግባባቱ የተለያዩ የእምነት ቡድኖችን ይፈጥርና ሐሰተኛ አስተማሪዎችን ያስከትል ጀመር። እነዚህ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ራሳቸውን «ነቢያት» ብለው በመሰየም ከአዲስ አበባ ተነሥተው በመላው ኢትዮጵያ ባሉ አብያተ ክርስቲያናት ተሰማሩ። ይህም ብጥብጡን ቋፍ አደረሰው። መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት የሌላቸው «የኢየሱስ ብቻ» ወይም ራሳቸውን «ሐዋርያት» ብለው የሚጠሩት እና «የብልጽግና ወንጌል» ሰባኪዎች በሕልሞችና በራእዮች ላይ ትኩረት አደረጉ። እነዚህ ሕልሞችና ራእዮች ከመጽሐፍ ቅዱሳዊ ልኬት የወጡና የተጣመሙ ነበሩ። ብዙዎቹ መጋቢዎችና ሽማግሌዎች ከመሠረታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ እውቀት ያለፈ ነገር ስላልነበራቸው፤ ሐሰተኛ አስተማሪዎቹ የሚያቀርቧቸውን የውሸት ተስፋዎች ለይተው ሊያወጡ ባለመቻላቸው፤ ስሕተት መሰራጨቱን የሐንስ ተገንዘበ። የሐንስ ትልቁ ነገር ለመሪዎች የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶችን ማስተማርና የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን እንዲያጠኑ ማድረግ እንደ ሆነ ተገንዘበ። በተለይ አንዳንድ ሰዎች በዓለማዊ መንገድ ሥልጣን ማግኘታቸውንና ሌሎች መንፈሳዊ መሪዎች ግን ወደ ዳር መገፋታቸውን ስለ ተመሰከተ፤ በተለይ በወላይታ ጉዳይ ገዘን ገባው።

ልጆቹም በወላኝ የትምህርት ደረጃ ላይ የነበሩና፤ አገር አቀፍ አገልግሎት የነበረው የሐንስ በመሪነቱ እንደሚቀጥል ብዙዎች የሚጠብቁት ጉዳይ ነበር። ነገር ግን የሐንስ ወደ ወላይታ ተመልሼ ቃሉን እንዳስተምር እግዚአብሔር ነግሮኛል ሲል ብዙዎች ተደነቁ። ብዙዎች አሳቡን እንዲቀይር ቢገፋፉትም፤ የሐንስ በራሱና በቤተ ሰቡ ላይ ከሚደርሰው ጉዳት ሁሉ ባሻገር የእግዚአብሔርን ምሪት ለመከተል መረጠ። አሁን አዲሱ ትውልድ እግዚአብሔርን በማስቀደም አገልግሎቱን እንዲያከናውን ጥሪ በማድረግ ላይ ነው። ጌታ በሚመራቸው ቦታ ሁሉ ጥንታዊውን የእግዚአብሔርን ፍቅር ታሪክ እንዲናገሩ ያበረታታቸዋል።

እግዚአብሔር የበጎች ጠባቂ የነበረውን የእሴይን ልጅ በመምረጥ «እንደ ልቡ የሆነ ሰው» አደረገው፤ እርሱም የእስራኤል ባለ

ጥሎ መዜማ፣ ባለ ቅኔ እና ታላቁ ንጉሥ ዳዊት ለመሆን በቅቷል።

ክርስቶስ ቁጡውን ዓሣ አጥማጅ ስምኦንን እንዲከተለው ጠራ። ከዚያም ችኩልነቱን፣ ትምክህቱንና ፍርሃቱን በማስወገድ በመንፈስ ቅዱስ ሞልቶ የንስሐና የደኅንነት ሰባኪ አደረገው።

ኢየሱስ የያዕቆብን ወንድም ወደ ራሱ የበለጠ በማስጠጋት እርሱም የወንጌል፣ የሦስት መልእክቶችና የራእይ ጸሐፊ «የፍቅር ሐዋርያው» ዮሐንስ ለመሆን በቅቶአል።

ክርስቶስ ቀናተኛ ፈሪሳዊ የነበረውን ሳውልን፣ «እኔ የምታሳድደኝ ኢየሱስ ነኝ።» በሚል ሰማያዊ ምላሹ በመንገድ ላይ ተገናኘው። በሕጎችና በግብዝ ሰው ሠራሽ የጽድቅ ትእዛዛት ነፍሱን ከጨለመበት ሃይማኖት አላቅቆ፣ ሐዋርያው ጳውሎስ አድርጎ ለወጠው። ይህ ሐዋርያ ከእስያ እስከ አውሮፓ ወንጌልን የሰበከ ሲሆን፣ የተለወጠ ሕይወት ምን እንደሚመስል የሚያሳዩትን ጥልቅ የአስተምህሮ መልእክቶች ሰጥቶናል።

በተመሳሳይ ሁኔታ፣ ጌታ ከጥቅም ላይ ያልዋሉ ብዙ የተፈጥሮ ስጦታዎች የነበሩትን፣ በአረማዊ ቤተሰቦቹ ፍርሃትና ጨለማ የታሰረውንና ባየው ራእይ የተጨነቀውን የገጠር ልጅ ወስዶ ልቡን ለእምነት፣ ለጸሎት፣ ለፍቅር፣ ለአምልኮና ለቅዱሳን መጻሕፍት ከፈተ። ለወጣቱ ዮሐንስ (ግሩም የእግዚአብሔር ስጦታ) የሚል ስያሜ በመስጠት፣ በሺዎች የሚቆጠሩ ኢትዮጵያውያንን ወደ ክርስቶስ የሚመልስና ለአዲሱ ትውልድ «እኔ ቅዱስ እንደ ሆንኩ እናንተም ቅዱሳን ሁኑ።» የሚለውን የጌታ ትእዛዝ ለማስተማር ተጠቅሞበታል።

ሁለት ሚስቶች

የሴት ጀግኖችን ሰላም በሉልኝ

«በክንክራህን ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የምትሆን እገታችን ፈቤንን አደራ ብዮችኋለሁ። ለቅዱሳን እንደሚገባ በጌታ ተቀበሉአት። እርስዎ ለብዙዎች ለእኔም ለራሴ ደጋፊ ነበረችና፣ ከእናንተም በምትፈልገው በማናቸውም ነገር እርዱአት። በክርስቶስ ኢየሱስ አብረውኝ ለሚሠሩ ለጽርስቅላና ለአቂላ ሰላምታ አቅርቡልኝ... በጌታ ሆነው ለሚደክሙ ለፕሮፌሰሮችና ለጢሮፊሞሳ ሰላምታ አቅርቡልኝ። በጌታ እጅግ ለደከመች ለተወደደች ለጠርሲዳ ሰላምታ አቅርቡልኝ።»

ሮሜ 16:1-3፣ 12-13

«ሚስቶች ሆይ፣ ከውጭ የሆነ ሽልማት አይሁንላችሁ። ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የከበረ የዋህና ዝግተኛ መንፈስ ያለውን የማይጠፋውን ልብስ ለብሶ የተሰወረ የልብ ሰው ይሁንላችሁ።»

1ኛ ጴጥሮስ 3:4

በአሞ ወንዝ ሸለቆ ጌታን ያገለገሉ ከ200 በላይ ወንጌላውያንን ስም አውቃለሁ፣ የሚስቶቻቸውን ስም ለማስታወስ ስምክር ግን፣ ከሰባት በላይ ለመሄድ አልቻልኩም። ይህ የሆነበት ምክንያት በአሞ ሸለቆ ባሉት ብዙ ጎሳዎች ዘንድ የሰውን ሚስት ስም መጠየቅ ተገቢ ባለመሆኑ ነው። የታላቅ ልጃቸውን ስም ካወቅኩ፣ «የእገሌ እናት» ወይም «እሜቱ» ብዬ አጣራለሁ። ይህ ትሕትና የተሞላበትና አክብሮት ያለው አጠራር እንደ ሆነ ይታመናል። ነገር

ግን ብዙውን ጊዜ «አጎቴ» ብዬ እጠራቸዋለሁ። ምክንያቱም በክርስቶስ እጎቶቼ ስለ ሆኑና አውነተኛ የእምነት ጀግኖች መሆናቸውን ስለማምን ነው። አሁን የምጽፈው የእነዚህ ሁሉ ወኪል ሊሆኑ ስለሚችሉ ሁለት እጎቶች ነው።

ሕጻን ልጅ የምታጠባው በላይነት ለመንገድ ጥቂት ልብሶችንና ምግብ አዘጋጆች። ቤተሰቦቿን፣ ዓገዳቸውን ጎረቤቶቿን ተሳታፊነት ዕቃዎቿን ከጀርባዋ ላይ አዘለች። ልጇን ከዕቃዋ ላይ አደረገችና ማንቆርቆሪያ፣ የማብለያ ድስትና የውኃ ኮጳ ያዘችና ባሏ ወንጌላዊ ማሄን ተከትላ ወደ ጫካው ዘለቀች። ማሄ በተሸከመው ዕቃ ውስጥ ጥቂት ጨውና ቅመማ ቅመም መኖሩን አረጋገጠች። ጨው በገበያ ቦታ በምግብ ሊለወጥ የሚችል ሁልጊዜም ተፈላጊ ነገር ነበር።

ይህ በበላይነት ሕይወት ውስጥ ትልቅ ለውጥ ነበር። የምታውቃቸውን ሰዎች፣ ቦታዎችና በሕይወት ዘመኗ ሁሉ የምታውቃቸውን ነገሮች ትታ ወደማታውቀው አገር ልትሄድ ነበር። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች እንደሚጸልፉላቸውና ከሚቀጥለው መክር በኋላ የተወሰነ ገንዘብ ወይም እህል እንደሚልኩላቸው ቃል ገብላቸው። አንዳንድ ወዳጆቻቸው ለአንድ ወይም ለሁለት ወር የሚበቃቸውን ያህል ገንዘብ ሰጡአቸው። በዚያን ጊዜ የወር ደመወዝ አልነበረም። እግዚአብሔር የሚያስፈልጋቸውን እንደሚያሟላላቸው በመተማመን ነበር የሚሄዱት። በአዲሱ ማኅበረሰብ ውስጥ ተግተው በመሥራት ራሳቸውን ለመገንባትና ሰዎችን ለክርስቶስ ለመማረክ ተስፋ አደረጉ። ለበላይነትና ማሄ ገንዘብና ሀብት ወሳኝ ጉዳዮች አልነበሩም—ሀብታም የመሆን አሳብ ፈጽሞ አልነበራቸውም!

በሞቃታማው ሸለቆ ውስጥ በኮረብታዎች መካከል አቀበት አየወጡ፣ ቁልቁለት እየወረዱ ረገጥኞች ሰንበሉ ለእምስት ቀናት ተጓዙ። በጥልቅ ወንዞች ውስጥ ሲያቋርጡ፣ በቁጥኛማ ኮረብታዎች ሲወጡና ሲወርዱ፣ በተወሰኑ ሰዓቶች ሕጻኗን ለመመገብ አረፍ ሲሉ፣ መንገዱ አላልቅ አላቸው። አንበሶች፣ ነብሮች፣ ጅቦችና መርዘኛ እባቦች ባሉበት መንገድ ላይ መጓዝ ቆራጥነትን የሚጠይቅ ተግባር ነበር። በመንገደኞች፣ በተ

ለይም እንደ እነርሱ ጥቂት በሆኑቱና ባልታጠቁ፣ ላይ ጥቃት የሚሰነዝሩ ሽፍቶችም ነበሩ። በላይነት የተለየ ከባድ ቋንቋና ልማድ ባላቸው ሌሎች ጎሳዎች መካከል ለመኖር የባሏን ያህል ጥንካሬ ያስፈልጋት ነበር። ለኢየሱስ ስትል መከራውን፣ መነጠሉን፣ ብቸኝነቱንና ራስ ምታቱን ተቋቁማ ትኖራለች።

ማሄ በባጋ መንደር መሬት ሲከራይ፣ በላይነት አብራው ነበር ቤት የመሥራቱን ተግባር ያከናወነችው። ረገጥኞች ዛፎችን በማጨድ ለቤቱ ክፍንነት ታቀብላለች። አብረው የአትክልት ስፍራ ቆፈሩ። ይህ ከባድ ሥራ ቢሆንም፣ በሕይወት ለመኖር የግድ ያስፈልጋቸው ነበር።

በላይነት ከምንጭ ውኃ ስትቀዳ ካገኘቻቸው ሴቶች ጋር ወዳጅነት መሠረተች። ከእነርሱ ጋር ወደ ገበያም ሆነ ወደ እንጨት ሰበራ አብራ ትሄዳለች። ሥራውን ለማከናወን ደፋ ቀና ስትል ስለ ተለየችው አካባቢ ማሰብ ብትረሳም፣ ማታ ማታ ይህ አሳብ ይመጣታል። ከጥቂት ወራት በኋላ ግን ያለችበት አካባቢ ቤቷ ሆነ።

እንግዳ ተቀባይነት ልክ እንደ መጣችበት አካባቢ በዚህም ስፍራ ወሳኝ ነበር። በላይነት በትልቅ ጀቦና ቡና አፍልታ ጎረቤቶቿን ትጋብዛለች። ከአዳዲስ ዓገዳቸው ጋር ቡና አብረው ሲጠጡ፣ በላይነትና ማሄ ስለ ኢየሱስ ያወራሉ። ኢየሱስ እንዴት ሕይወታቸውን እንደ ለወጠ፣ ፍርሃታቸውን እንዳስወገደ እና ሰላምና ተስፋ እንደ ሰጣቸው ይነጋገራሉ። ዋንኛው ምግባቸው የሆነውን ስኳር ድንችና ቆሎ ከጎረቤቶቻቸው ጋር አብረው ይመገባሉ። ማሄ የጎረቤት ቤት አብሮ በመሥራት፣ ትልቅ እንጨት ለመቁረጥ ከሚሰባሰቡ ሰዎች ጋር በመተባበር፣ ወይም እርሻ ላይ በመሳተፍ በቀላሉ ወዳጆችን ማፍራት ሲችል፣ በላይነት በገበያ እህል የመነገድ ወይም ለልብስ የሚሆን ጥጥ የመፍተል ሥራዎችን ታከናውናለች።

በላይነት የንባብ ትምህርት በመጀመር የአካባቢውን ልጆች ታስተምራለች። እርሷ ወይም ማሄ ወባ ወይም ትኩሳት ሲታመሙ

ከአካባቢው መድኃኒት ስለማያገኙ፤ ከቡልቂ ከተማ ከሚመጡ ነጋዴዎች መድኃኒት ለማግኘት ይዋክራሉ። አንዳንድ ጊዜ የሚያገኙት መድኃኒት ጥሩ ሆኖ ይገኝና ይጠቅማቸዋል። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ የማይረባ መድኃኒት ይገኛቸዋል። ዓመታት ሲያልፉና በላይነሽ ሌሎች ልጆችን ስታረግዝ፤ የሚያዋልዱ ሐኪሞች ወይም አዋላጆች አልነበሯትም። ነገር ግን የጎረቤት ሌቶች የሚችሉትን ያህል ጥረት በማድረግ ይረዷታል። ከሐጃን ልጆቻቸው አንዱ ስትሞት በላይነሽ ንዝናን ለመቋቋም ተቸገረች። በአካባቢያቸው እንዳሉት አረማውያን ጸጉራቸውን ሳይላጩና እየሙሁ ሳያለቅሱ ከሰማዩ አባታቸው ስላገኙት ፍቅርና መጽናናት ሲናገሩ፤ የአካባቢው ሕዝብ ስለ «አዲሱ ትምህርት» የበለጠ መጓጓት ጀመረ። በመሆኑም፤ ስለ «ኢየሱስ መንገድ» ጥያቄዎችን መጠየቅ ጀመሩ።

በመሆኑም፤ አንዳንድ ሰዎች የቀድሞ መንገዶቻቸውን በመተውና ሰይጣንን በመካድ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው አድርገው ተቀበሉ። ከማሄና ከበላይነሽ ጋር በመተባበር «የጸሎት ቤት» ሠሩ። ቤቱ ተሠርቶ ሲጠናቀቅ፤ በላይነሽ በወለሉና በግድግዳው ላይ እበት ለቀሰቀች። ይህንንም ያደረገችው ከአባራና ከቱንጫ ለመከላከል እንዲቻል ነበር።

ብዙም ሳይቆይ ተቃውሞ በመነሣቱ ማሄ ታሰረ። በላይነሽ ለማሄና አብረውት ለታሠሩት አዳዲስ አማኞች የሁለት ሰዓት መንገድ እየተጓዘች ምግብ ትወስድ ጀመር። ይህ በተደጋጋሚ የሚከሰት ነገር በመሆኑ፤ ልጆችን መንከባከብና ፈሪ አማኞችን ማበረታታት ለበላይነሽ ቀላል አልሆነም። አሳዳጆቻቸው በእርሷና በልጆቹ ላይ ጥቃት ለመስጠር ቢዝቱም፤ በላይነሽ እግዚአብሔር እንዲጠብቃቸውና የሚያስፈልጋቸውንም እንዲያሟላላቸው አጥብቃ ትጸልይ ነበር። እነዚህ ባለ ሥልጣናትን ወደ ፈለጉት አቅጣጫ ለመንገዳት የሚችሉ ሰዎች የሚያስከትሉት ጥቃት ቀላል አልነበረም።

የአንዳንድ ወንጌላውያን ሚስቶች ተደበደቡ፤ አንደኛዋ ተገደለች። በላይነሽ አማኝ ሌቶችን «ቡና» ጋበዘችና የጌታን ተስፋ ቃሎች አካፈለቻቸው፤ አብረውም ጸለዩ። በዚህ ወቅት «የጸሎት ቤ

ቱም» ተቃጠለ።» ነገር ግን ከወራት በኋላ ማሄና ሌሎችም አማኞች ሲፈቱ፤ ሌላ ትልቅ የጸሎት ቤት እንዲሠራ እግዚአብሔር እንደ ፈለገ በማመን ለመሥራት ወሰኑ። እናም የጸሎት ቤቱን ሠሩ! ብዙ ሰዎች በክርስቶስ ሲያምኑ፤ ሲጠመቁና የቤተ ክርስቲያን አባል ሲሆኑ፤ ጌታ ለእምነታቸው ብድራትን እንደ ከፈለ ገባቸው።

ማሄ ወደ ሌሎች አካባቢዎችና በመጨረሻም ወደ አሞ ወንዝ ሽለቆ በመሄድ የበና ጎሳን ሲያገለግል፤ በላይነሽ ፍጹም የተለየውን አካባቢ፤ ጭካኔ የተሞላባቸውን ልማዶችና በየቀኑ የሚከሰተውን አደጋ በቆራጥነት ተጋፈጠች። ከልጆቻቸው አንዳንዶቹ ትምህርታቸውን እንዲቀጥሉ በወላይታ ተቀመጡ። የማሄ እኅት የሆነችው መስቀሌ ከምታሳድጋቸው ሌሎች ወላጅ-አልባ ልጆች ጋር ጨምራ ትንከባከባቸው ጀመር። የበና ተዋጊዎች ሁለት የሥራ አጋሮቻቸውን ሲገድሉ ማሄ ለጥቂት አመለጠ።

በመጨረሻም፤ ፈታኙ ሙቀትና የማያቋርጠው ወባ የበላይነሽን ጤንነት በማቃወሱ ከልጆች ጋር ወደ ወላይታ ለመመለስ ተገደደች። ታዳጊ ወጣቶቹ ወደ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ገቡ። መጀመሪያ ወደ ጎፋ አዝላ የመጣቸው የመጀመሪያ ልጇ ማቴዎስ ለውትድርና ተመለመለ። ወደ ሰሜን ለጦርነት ተልኮ እዚያው ተገደለ። ይህ መራራ አጋጣሚ ለበላይነሽ በጣም ከባድ በመሆኑ፤ ከጎ ዘኗ ለመጽናናት ረዥም ጊዜ ፈጀባት። ይህም ሆኖ ለራሷ በንዝን ተጠቅታ ሳለ፤ በተመሳሳይ ችግር ውስጥ ያሉትን ሌሎች እናቶች ታጽናና ነበር።

ማሄ የኤስ ኣይ ኤም ሚሲዮኖች ከወጡ በኋላ ሳይቀር አሞ ወንዝ ሽለቆ ውስጥ ብቻውን ሲያገለግል ቆየ። ደርግ የሚሲዮን ጣቢያዎችን ሲቆጣጠር፤ ወንጌላውያን ምንም ዓይነት የሕክምና፤ የትራንስፖርት ወይም የድጎማ ድጋፍ ሊያገኙ አልቻሉም። ማሄ የሚያስፈልጉትን ነገሮች ለማግኘት ወደ ወላይታ እየተመላለሰ አያሌ ቀናት ሲያሳልፍ፤ በላይነሽ የወላይታ አማኞች ወንጌላውያንን መደገፋቸውን እንዲቀጥሉና መጸለያቸውን እንዳያቋርጡ ታቦ ረታታቸዋልች። እነዚያ ዓመታት ለማሄና ለበላይነሽ ከባድ ጊዜያት ነበሩ።

በላይነሽ አሁንም ማሄን ትደግፈዋለች፤ ታበረታታዋለች። አሁን ወደ ቦረና ጎሳ በመሄድ አያሌ አብያተ ክርስቲያናትን መሥርቶ ለሌሎች ወንጌላውያን አስረክቦአል። ሆኖም ግን፣ ጤናውና ብርታቱ እየተዳከመ በመምጣቱ የቦረና አገልግሎቱ እየቀነሰ መጣ። አገልግሎቱን ይዞ እንዲቀጥል ያስቻለው የበላይነሽ ጸሎት መሆኑን ማሄ ይናገራል። በላይነሽና ማሄ ከ60 ሰሚበዙ ዓመታት አብረው ሲጓዙ ኖረዋል። የልጅ ልጅ ልጆቻቸውን የማየት ደስታ ተቀዳጅተዋል። በላይነሽ፣ እውነተኛ የእምነት ጀግና በመሆኗ ልትመሰገን ይገባል!



በላይነሽ መጀመሪያ ጎፋ ውስጥ ወንጌል ለመስበክ ከማሄ ጋር ከቁጫ ከሄደች ከ45 ዓመታት በኋላ ሌላ ሴት በዛላ ተመሳሳይ ውሳኔ አድርጋ ነበር። ርብቃ ወንጌላዊ አቤልን ስታገባ፣ አቤል ልክ እንደ አባቱ እንደ ገንዳሎ ወንጌላዊ ሆኖ የማገልገል ፍላጎት ነበረው። ከጎፋ የመጀመሪያ ወንጌላውያን አንዱ የነበረው ገንዳሎ በላይነሽንና ማሄን ያውቃቸው ነበር። ልክ እንደ እነርሱ ለወንጌሉ መከራን፣ ስደትንና እስራትን ታግሦአል። ርብቃና አቤል ገንዳሎ የትልቅ ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሆነው በሚያገለግሉበት በዛላ ነበር ያደጉት። ለሥልጠና ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ለመግባት በፈለገ ጊዜ አሳቡ መልካም እንደ ሆነ በመግለጽ አበረታታቸው። የጎፋ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ወደ ሐመር ጎሳ ሲልካቸው፣ ከአቤል ጋር አብራ ለመሄድ ፈቃደኛ ነበረች። በዚያ አካባቢ ከማሄ ጋር አብሮ ከሚያገለግለው ከወንጌላዊ ብርሃኑ ጋር አብረው ሲሠሩ ቆዩ።

በእነዚያ ሁሉ ዓመታት ርብቃ ከበላይነሽ ቀለል ያለ መንገድ ነበራት። ርብቃና አቤል ለአንድ ቀን በእግራቸው ከተጓዙ በኋላ በአውቶቡስ የመሄድ፣ ከዚያ በኋላ ለሦስት ቀናት በጭነት መኪና የመንገድ፣ በመጨረሻም ወደ አነስተኛይቱ የሐመር መንደር ሾንክ በእግር መዝለቅ ብቻ ነበር የሚጠበቅባቸው። ማሄና ብርሃኑ በሾንክ የመጀመሪያ ግንኙነቶችን ካደረጉ በኋላ፣ መሬት በመግዛት «ጸሎት ቤት» ሠሩ። ርብቃና አቤል ሁለት ትናንሽ ልጆቻቸውን ይዘው

ሄዱ። ወንጌላዊ ሰማያትም ከባለቤቱ ጋር አብሯቸው ያገለግላ ጀመር። አብረውም ግሩም የጎብረት ጊዜ አሳለፉ። በዚህ እጅግ በተነጠለ ስፍራ ለሁለቱ ወጣት ባልና ሚስቶች እርስ በርሳቸው መረዳዳት አስፈላጊ ነበር።

ከአንድ ዓመት በኋላ ርብቃ ሦስተኛ ልጃቸውን በሾንክ ወለደች። ጌታን ለዚህ ስጦታውና በዚያ አካባቢ የመማር ጉጉት ለነበራቸው ልጆች ጌታን አመሰገኑ። አንዳንድ ወጣቶችና አዋቂዎች ለዚህ «አዲስ ትምህርት» ፍላጎት በማሳየት ላይ ነበሩ። ርብቃ ከራሷ ትንንሽ ልጆች ጋር የመንደሩን ልጆች ማስተማር ያስደስታት ነበር። የልጆቹ እናቶች የወዳጅነት ስሜት እንዳላቸው ብትረዳም፣ መሣሪያ የሚይዙ፣ ሰውነታቸውን ቀለም የሚቀቡና በመንደሩ ውስጥ የሚመላለሱ ተዋጊ ባሎቻቸው ያስፈሯታል።

ለጥቂት ወራት የጦርነትና የግድያ ወሬዎች ይዛመቱ ነበር። የፖሊስ ጣቢያው ሩቅ በመሆኑ ርብቃ እግዚአብሔር እንዲጠብቃቸውና ጥበብን እንዲሰጣቸው ጸለየች። በአሞ ወንዝ ሽለቆ ውስጥ ባሉት የሌላ አካባቢ ሰዎች ሁሉ ላይ ዛቻ ሲለንዘር ሰሙ። ነገር ግን ምንም ዓይነት ችግር ሳይፈጠር ሥራው ቀጠለ። ወንዶች ወንጌሉን በመስበክና የሐመር ቋንቋ በመማር፣ ሌቶች ደግሞ ቡናና ቆሎ እያዘጋጁ የወዳጅነት የወንጌል ስርጭት ማካሄዳቸውን ቀጠሉ።

አቤል የሚያስፈልጓቸውን ነገሮች ለማምጣትና በወርሐዊ የወንጌላውያን ስብሰባ ላይ ለመሳተፍ በቱርሚ ወዳለው የቤተ ክርስቲያን ማዕከል ይሄዳል። ብዙውን ጊዜ ወደ ቱርሚ የሚሄዱት ሁለቱም ወንጌላውያን ቢሆኑም፣ በአካባቢው ካለው አንዳንድ ውጥረትና ከሚነዙት ወሬዎች የተነሣ አቤል ወደ ቱርሚ እንዲሄድና ሰማያት እዚያው ቀርቶ ቤተሰቦቻቸውን እንዲጠብቅ ተወሰነ። አቤል ለአያሌ ቀናት ከቤቱ ውጭ ስለሚቆይ፣ ርብቃ እርሱ እስኪመለስ የምትጠቀምበትን የማገዶ እንጨት ይሰበስባታል። አንድ ቀን ምሽቱ ሲቃረብ የመጨረሻውን የማገዶ እንጨት ለማምጣት ወደ ጫካ ሄደ።

አቤል ከቤቱ 100 ሜትር ርቆ በመቆም እየጠለቀች ባለችው ፀሐይ ደምቆ ያማረውን የአሞ ሽለቆ ከድንጋይ ላይ ሆኖ ይመለከት ጀመር። ርብቃ አቤል ለሆነ ሰው ሰላምታ ሲሰጥ ሰማችው። ወዲያው ደግሞ የጥይት ድምጽ ሰማች። በመቀጠል ደግሞ የአንድ የሐመር ሰው ጨኸት ሰማች። ሰማያት መሣሪያ ይዞ መጣ። ርብቃም ሮጣ ወጣች። በደም የተበከለ ጨቤ፣ በመሬት ላይ የሚንፎለፎል ደምና የተተለተለ የአቤል ሰውነት በድንጋይ ላይ ወድቆ አየ። የሐመሩ ተዋጊ ጠመንጃውንና ቢላዋውን ይዞ ይሸሽ ነበር።

አቤል ሊረዳቸው ከመጣው ሕዝብ በአንዱ ተገደለ። አቤል ሌላው ሰማፆት በመሆኑ ለወንጌሉ ነፍሳቸውን የሰጡትን ወንጌላውያን ቁጥር ጨመረ። ጎረቤቶቿ እየሮጡ ሲመጡ ርብቃ እጅግ ደነገጠች። ጦረኞቹ በሙሉ ፖሊስን ፈርተው ከአካባቢው ተሰወሩ። በአዛውንቶች እገዛ የአቤል አስከሬን ወደ ቤት መጣ። የሚያለቅሱ ልጆች ወደ ሰማያት ቤት ተወሰዱ። ርብቃ በድንጋጤ ርዳ፣ ከባላ አስከሬን አጠገብ ተቀመጠች።

ሰማያትም ራሱ በጣም ደንግጦ ነበር። ይሁንና እንደ ምንም ብሎ በአቅራቢያው ወዳለው ወንጌላዊ እየሮጠ ሄደ። አብረው አልዱባ ወዳለው የኤስ ኣይ ኤም ጣቢያ ሄዱ። አንድ ሚሲዮናዊ ወደ ሌላ የሚሲዮን ጣቢያ ፊድዮ መልክት በማስተላለፍ ጸሎት እንዲደረግ አሳሰበ። ከዚያም 30 ኪሎ ሜትር መኪና እየነዳ ወደ ፖሊስ ጣቢያ ሄደ። ከታጠቁ ወታደሮች ጋር በመመለስ ሰማያት በጫካ ውስጥ እየመራ ወደ ሾንክ አመጣቸው።

ርብቃ ለሰዓታት በድንጋጤ ፈዝዛ ቆየች፣ ልቧ ቆስሏል፣ እየሆነ ያለው ነገር ሊገባት ስላልቻለ ልቧን በእግዚአብሔር ፊት አፈሰሰች። የአቤል አስከሬን ታጥቦና ተገንዞ በቃሬዛ ላይ ተቀመጠ። ርብቃ ከተቀመጠችበት አልተንቀሳቀሰችም። መኪኖች በጫካ ውስጥ አልፈው ደረሱ። ፖሊሶች ብዙ ጥያቄዎችን ቢያቀርቡላትም፣ ምንም ምላሽ ለመስጠት አልቻለችም። ሚሲዮናዊው ሊያጽናናት ሞክረ። በመጨረሻም ርብቃና ልጆቿቸው ተወሰዱ፣ ሰማያትና ቤተሰቡም እንዲሁ። ፖሊስ ለአዛውንቶቹ ማንም ሰው ወደ ቤቶቹ መጠጋት እንደሌ

ለበት አስታወቀ። አዛውንቶቹም ቤቶቹን እንደሚጠብቁ ተናገሩ። ፖሊስ የአቤልን ገዳይ ለማግኘት ቢያድንም፣ ሰውየው እስኪገኝ ድረስ ሳምንታትን ፈጀ።

ድንጋጤ ያራዳቸው ወንጌላውያን አቤልን አማኞች በሚቀበሩባት በአልዱባ የመቃብር ስፍራ ቀበሩት። ርብቃ በጎዝን እንደ ቆዘመች ከልጆቿ ጋር እንደ ቆመች ቀረች። ሌሎች ወንጌላውያንና ሚስቶቻቸው ርብቃን ለማጽናናትና ከመቃብሩ በሻገር ስላለው ተስፋ የሚናገረውን ወንጌል ለማካፈል ተሰባሰቡ። በአሞ ወንዝ ሽለቆ ወንጌሉን ለመስበክ እንደገና ራሳቸውን ለእግዚአብሔር አሳልፈው ሰጡ።

መልእክተኞች የአቤልን ሞት መርዶ በዛላ ለሚገኙት አባቱ አደረሱ። አባቱ ከስፍራው ሲደርሱ፣ የአቤልን መቃብር በመጎብኘት የተቀመጡለትን አበቦች ተመለከቱ። በእንጨት መስቀል ላይ የተጻፈውን የልጃቸውን ስም በማንበብ አለቀሱ። ከዚያም ጸለዩ። አባቱ ርብቃንና ሦስት ልጆቿን በመያዝ ወደ ዛላ ተመለሱ። ለርብቃ እንክብካቤ ማድረግ አሁን የእርሳቸው ኃላፊነት ነበር።

ወደ ሳውላ በምንዝበት ጊዜ ጊዜው መጨለም ጀምሮ ነበር። እኔና ማሄ በባስኬቶና ማሎ ለመጋቢዎችና ሽማግሌዎች መጽሐፍ ቅዱስ በማስተማር ላይ ነበርን። በዚህ ጊዜ በበና፣ ሐመር፣ ጸማይና ቦዲ የሚገኙትን ወንጌላውያን በመጎብኘትና በማበረታታት ላይ ነበርን። በሳውላ የቤተ ክርስቲያን ቢሮ መሪዎች የሞቀ አቀባበል በማድረግ ምግብና የመኝታ ስፍራ አዘጋጁልን። እራት እየበላን ሳለን መሪዎቹ አንዳንድ ክርስቲያኖችን ቢሰበሰቡ ስብከት ማቅረብ እችል እንደ ሆነ ጠየቁን። እኔም በአሳቡ ተስማማሁ። በዚህ ጊዜ ነበር ስለ አቤል አሳዛኝን ዜና የነገሩን። ማሄና እኔ ደንግጠን እርስ በርሳችን ተያያን። በቀጣዩ ሳምንት ወደ ሾንክ ለመሄድ ዐቅደን ነበር!

በሦስት ሰዓት ትልቁ የሳውላ ቤተ ክርስቲያን በሕዝብ ተሞላ። አዳራሹ ስለ ሞላ በመቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ከውጭ ቆመው ይከታተሉ ነበር። ስለ እግዚአብሔር ጸጋ፣ በጎንትና ፍቅር ሳስተምር፣ ከአንድ ሺህ የሚበዙ ሰዎች በጽሞና ተከታተሉ። ሰዎች

ለመልእክቱ ግሩም ምላሽ እንደ ሰጡ ባስታውሰም፤ አሁን ስለ መልእክቱ፤ ስለ አምልኮው ወይም ስለ ዝማሬው የማስታውሰው ነገር የለኝም። በግልጽ የማስታውሰው ነገር ቢኖር፤ ከመጨረሻው መዝሙር በኋላ የተከሰተውን ነገር ነው! የአቤል አባት ገንዳሎ ተነሥተው በመቆም ጸሎት እንዲደረግ ጠየቁ። በዚያን ዕለት ከልጃቸው ለቅሶ መመለሳቸው ነበር። አቤል እንዴት ለክርስቶስ እንደ ሞተ በግልጽ አብራሩ። ፖሊስ የልጃቸውን ገዳይ እንዲያገኝ፤ ሰውዬው ከኃጢአቱ ንስሐ ገብቶ በኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያምን እንድንጸልይ ጠየቁን። ገንዳሎ ልጃቸው ሞቶ ላለ እንዲህ ያለ ጥንካሬ በማሳየታቸው እግዚአብሔር እንዴት ጸጋውን እንዳበዛላቸው በመገንዘብ ተገረምኩ። ሁላችንም በዚህ ጉዳይ ላይ እንደምንጸልይ ለገንዳሎ ገለጽንላቸው።

ከዚያ በኋላ ርብቃም ተነሥታ የጸሎት ድጋፍ እንዲደረግላት ጠየቀች። የአሥር ወራት ታማሚ ልጇን ከክንዶቿ ላይ ታቅፋ ነበር። ሌሎች ሁለት ልጆች ቀሚሷን ይዘው ቆሙ። ርብቃ ሦስት የጸሎት ጥያቄዎች እንዳሏት ተናገረች። 1) እግዚአብሔር ልጆቿን ለጌታ ለማሳደግ የሚያስችል ብርታትና ጸጋ እንዲሰጣት፤ 2) የአቤል ገዳይ ተይዞ እንዲታሰርና የክርስቶስን ወንጌል ሰምቶ ወደ ደኅንነት እንዲመጣ፤ እና 3) እግዚአብሔር በሾንኮ የአቤልን ቦታ የሚተካ ወንጌላዊ እንዲጠራ።

ርብቃ ንግግሯን እንደ ጨረሰች፤ ታማሚው ልጇ በመድረኩ ላይ በእርሷና በሁሉም ቦታ ላይ ትውክቱን ለቀቀ። ሰዎች ሽታውን በመሸሽ ፈንጠር ፈንጠር አሉ። ርብቃ በዝግታ በርከክ ብላ በነጠላዋ ትውክቱን ትጠርግ ጀመር። ሌሎች ሴቶችም ፈጥነው ረጁት። ርብቃንና ልጆቿን ይዘው ከቤተ ክርስቲያን ጓሮ ወዳለችው አነስተኛ ጎጆ ቤት ወሰዷቸው። ከጸሎት በኋላ ሕዝቡ ጨለማውን እያቋረጠ ወደ የቤቱ አመራ። በዚያን ሌሊት ሰዎች የእኔን ስብከት ሊረሱ ቢችሉም፤ የርብቃን የጸሎት ጥያቄዎች እንደማይረሱ አውቅ ነበር። ኋላ ክርብቃ ጋር አብራ ለመጸለይና ለታመመው ልጅ ትንሽ መድኃኒት ለመስጠት ቻልኩ። ለልጆቼና ለራሷ ችግሮች መቅረፊያ የሚሆን ትንሽ ገንዘብም ሰጠኋለት።

እ.አ.አ በ2005 ወጣቷን መበለት እንደገና አግኝቻት ነበር። ርብቃ ለራሷና ለልጆቿ አዲስ ሕይወት ለመመሥረት ከዛላ ወደ ሳውዲ ሄዳለች። አንድ ጠዋት ከቤተሰቡ ጋር አብራ ለመጸለይና አነስተኛ ስጦታ ለማበርከት ወደ ትንሿ ንጹሕ ጎጃዋ አመራሁ። እርሷም በጣም ደስ አላት።

የምትተዳደረው የዛላ ቤተ ክርስቲያንና የአቤል ቤተሰቦች በሚያደርጉላት ርዳታና በምታካሂደው አነስተኛ የንግድ ሥራ ነው። ለቤተሰቧ ምግብ በማዘጋጀት፤ ለልጆች የትምህርት ቤት ክፍያ በመክፈልና መጻሕፍት በመግዛት ቤተሰቧን ታስተዳድራለች። ትልልቆቹ ልጆች 1ኛ እና 2ኛ ክፍል ሲሆኑ፤ ትንሹ መዋዕለ ሕጻናት ይማራል። ራሷ ርብቃም 4ኛ ክፍል ትማራለች። በከተማ ውስጥ ለሴቶች ፍሬያማ አገልግሎት በመስጠት ላይ ትገኛለች።

በሾንኮ ሁለት ወንጌላውያን የነፍሳት ምርኮ በመሰብሰብ ላይ ይገኛሉ። ከ50 የሚበዙ ሰዎች የተጠመቁ ሲሆኑ፤ ትልቅ ቤተ ክርስቲያን ተሠርቶአል። የመንደሩ ልጆች እነርሱ በጀመሩት ትምህርት ቤት ውስጥ ገብተው በመማር ላይ ናቸው። ልጆቹ በቅርቡ በቋንቋቸው የተተረጎመ መጽሐፍ ቅዱስ በማንበብ ላይ ናቸው። የአቤልም ገዳይ ተይዞአል። የ18 ዓመታት እሥራት ከከባድ ሥራ ጋር ተፈርዶበት በጂንካ ወገኒ ቤት ይገኛል። የዚህን ታሪክ መጨረሻ ባላውቅም፤ ሌሎች ጥቂት ክርስቲያኖችም በጂንካ እስር ቤት ውስጥ መሆናቸውን ሰምቻለሁ። ጌታ በልዩና ምስጢራዊ መንገዶች ይሠራል። ጸሎትን እንደሚመልስም እናውቃለን።

የርብቃ የጸሎት ጥያቄዎች እየተመለሱ ናቸው። በራሷ የሳውዲ ከተማ፤ በሾንኮና በጂንካ እስር ቤት ጌታ ጸሎቶቿን እየመለሰ ነው! ይህች ሌላዋ የእምነት ጀግና ስለሆነች፤ ልትመሰገን ይገባል!

የማጠቃለያ ቃል

ስለ እነዚህ መንፈሳዊ ተዋጊዎች- የእምነት ጀግኖች፣ ግንባር ቀደም ሚሲዮናውያን ስለሆኑ - ማለትም ሰፋፊ ሽለቆዎችን፣ አዳዲስ መንደሮችን እና ወንጌል ያልደረሰባቸውን የቋንቋ ቡድኖች ለወንጌል ስለ ከፈቱ እውነተኛ ኢትዮጵያውያን ወንጌላውያን የሚናገሩ ታሪኮች በታማኝነት እንድንጸልይና ራሳችንን እንድንሰጥ የሚያበረታቱን ናቸው። ብዙውን ጊዜ የሞሉ ወንዞችን በመሻገር፣ ቀጥ ያሉ ተራሮችን በመውጣት እና ሜዳማ አካባቢዎችን ለረዥም ሰዓታት በመጓዝ ከራሳቸው አካባቢዎች ርቀው የክርስቶስን ወንጌል ይሰብካሉ። በዚህም ለራሳቸው ያገኙትን አዲስ ሕይወት ለሌሎች ለማዳረስ ይጥራሉ።

አብረን ከቦታ ቦታ በመጓዝ ካገለገልናቸው ከ250 ወንጌላውያን መካከል፣ አብዛኞቹ አሁንም በሥራ ላይ ናቸው። አንዳንዶች መነሻቸው ባልታወቀ ትኩሳቶች፣ ሌሎች በእስር ቤት ሰንሰለቶች፣ ሌሎች በሰማዕትነት - «ዓለም ስላልተገባቸው» ሊያገለግሉ በፈለጉአቸው ሰዎች ተገድለው ሞተዋል። እነዚህ ሰዎች «የኢየሱስ ክርስቶስ በኃ ወታደር» ሆነው በሚያገለግሉበት ጊዜ የተጋጠኩአቸውን እውነተኛ ሥቃዮችና መከራዎች የሚያውቀው ራሱ ጌታ ብቻ ነው። የክርስቶስን ትእዛዝ በመታዘዝ፣ «እንደ በጎች በተኩሳዎች መካከል» ነፍሳቸውን ለአደጋ አጋልጠው አገልግለዋል።

አንዳንድ ሰዎች ለምን ስለምንወዳቸውና ስለምናከብራቸው ሚሲዮናውያን ባልደረቦቻችን እንዳልጻፍኩ፣ ስለ ሣር ቤቶች፣ የጭቃ ግድግዳዎች፣ እቦት ስለ ተለቀለቀባቸው ወለሎች፣ ትኩስ የሚፋጅና ቅመም ስለ በዛበት ምግብ፣ በጨውና ቅቤ ስለሚዘጋጅ ቡና፣ ስለ ብርዝ፣ ስለ እባብና እፋኝት፣ ቁንጫዎችና ቅማሎች፣ ያለ ምግብ፣ ውኃ ወይም ተስፋ በጫካ ውስጥ ስለ መጥፋት፣ ለቀናት መጨረሻ በሌለው የጭቃ ማጥ ውስጥ ስለ መንበጫረቅ፣

በወባ ትንኝ እና በበረሃ ትንኝ ስለ መነደፍ፣ ስለ መሾፍ፣ በሰዎች ዘንድ የሚረዳ ስለ ማጣት፣ ስለ መናቅና ስለ መሰደብ፣ ስለ መጭበርበር፣ ስለ ዛቻ፣ ስለ ሕመም፣ ስለ ብቸኝነት፣ ስለ ስደትና ጥቃትን ስለ መፍራት፣ ስለ ጎርፍና ስለ ረሃብ፣ እረፍት ስለ ማጣት፣ ስለ ተቃውሞና ስለ አብዮት፣ ስለ እንባና ገዝን፣ ከልጆቻችን ስለ መለየት የልብ ስብራት፣ በጫካ ውስጥ ስለ ተበላሽ መኪና፣ በጅ ስለማይሉ በቅሎዎች፣ ባለማቋረጥ ስለሚዘንብ ዝናብ፣ ስለ ወንዝ ሙላትና ማብቂያ ስለሌለው ጭቃማ መንገድ፣ በሽለቆው ውስጥ ስለ ነበረው ከባድ ሙቀትና በተራራ ላይ ስለሚያጋጥሙት ኃይለኛ ነፋሳት ለምን እንዳልጻፍኩ ሊገረሙ ይችላሉ።

ጠንቋይን ወደ ክርስቶስ የመምራቱን ሂደት፣ ቤተሰብ ሲለወጥ በማየት ስለሚገኝ እርካታ፣ በሺዎች ለሚቆጠሩ ሰዎች ወንጌልን ስለ መስበክና ጎምሳ ወይም ከዚያ የሚበልጡ ሰዎች ወደ ክርስቶስ ስለ መመለሳቸው፣ ስለሚመሠረቱ አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት፣ ስለሚከፈቱት የመጽሐፍ ቅዱስ ት/ቤቶች፣ 3000 አዳዲስ አማኞች በጭቃማ ወንዝ ውስጥ ስለ መጠመቃቸው፣ የተለወጡ ሰዎች አምልኮና ቅዱስ ቁርባን ስለ መውሰዳቸው፣ የአገልግሎትን ደስታ ስለ ማስታወስ፣ ስለ ክርስቶስ ሕልውናና ቸርነት፣ ስለ ምሪቱና ጥበቃው፣ እግዚአብሔርን ላሸነፋቸው ድሎች ስለ ማመስገን፣ ስላዳናቸው ነፍሳት፣ ስለ መሠረታቸው አብያተ ክርስቲያናት፣ ስለ ተቆጣጠራቸው ሁኔታዎች፣ በኃይሉ ስላለፍንባቸው አደገኛ ሁኔታዎች፣ በጭንቀት፣ በሕመም እና በድካም ጊዜ ጌታ ኃይሉን በመግለጽ «እነሆ፣ ሁልጊዜም ከእናንተ ጋር ነኝ።» ስላላባቸው አጋጣሚዎች እንዳልጻፍኩ ሊያስቡ ይችላሉ።

እግዚአብሔር የእነዚህን ኢትዮጵያውያን ጀግኖች ምሳሌነት በመጠቀም «ስውነታችሁን እንደ ሕያው መሥዋዕት» እንድታቀርቡ እንዲያነሣሣችሁ ጸሎቴ ነው። ይህም ከደኅንነት ርቀው የጠፉት ጎሳዎች ስለ ኢየሱስ የማንኛ ፍቅርና ኃይል ስምተው እንዲመለሱ የሚያደርግ ይሆናል።

አሁን የበግ ለምድ ቀሚስ ለብሰውና ከፊል እርቃናቸውን አጋልጠው በመሬት ላይ የሚቀመጡ አረጋዊት ሴት ይታዩኛል።

የክርስቶስን የፍቅር ወንጌል በሚሰሙበት ጊዜ በአንድ እጃቸው ሸክላውን እየሠሩ ነበር። ከልጅነታቸው ጀምሮ በባርነት የኖሩት እኝህ ሴት አሁን ስለ ነጻነትና ከኃጢአት ስለ መዳን የሚናገረውን ታሪክ ሰሙ።

ወንጌላዊ ማሄ እና እኔ አክብሮታችንን ለመግለጽ በጉልበታችን ተንበረከክንላቸው። ከአፈሩ ላይ ከአጠገባቸው ተንበርክኬ እጃቸውን በመያዝ፣ «እማማ፣ እማማ፣ ይህ እውነት ነው። የነገርንዎት ነገር ሁሉ እውነት ነው። እግዚአብሔር ይወድዎታል። ኢየሱስ የሞተው እርስዎን ለማዳን ነው። አዲስ ዘላለማዊ ሕይወት ይሰጥዎታል፤» አልኩአቸው።

አሮጊቷ የተናገርኩትን ለመረዳት እየታገሉ ትክ ብለው ወደ እኔ በመመልከት፣ «እውነት ከሆነ፣ ለምን ከዚህ በፊት አልመጣችሁም?» ብለው ጠየቁኝ።

የእንባ ዘለላዎች ከዓይኖቼ ፈሰሱ፣ ገፍረት አንገቴን አስደፋኝ። ብዙዎች ወንጌሉን ለመጀመሪያ ጊዜ ለመስማት፣ ኢየሱስ እንደ ሞተላቸውና ከሰይጣን ባርነት ነፃ ሊያወጣቸው እንደሚችል ለማወቅ እየተጠባበቁ ሳለ ለምን ቀደም ብዬ አልመጣሁም?

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ ይህ መጽሐፍ ከሚያነቡት ሰዎች አንዳንዶቹ በፍጥነት፣ በጸሎትና በመሥዋዕትነት ጨለማ ወዳጠላባቸው የዓለም ክፍሎች በመሄድ በእምነት «የሰይጣንን ቋጠሮዎች እንዲፈቁ» እንድታደርግ እጸልያለሁ።

ፊቸድ (ዲክ) ማክሲሳን በሲድኒ የወንጌል መወሰኑትናት እና መጽሐፍ ቅዱስ ክሊድ የመሰጠት ሲሆን፤ ባለቤታቸውን ሺዳ ስኮትንም ያገኙዋቸው እዛው ነበር። ወደ ኢስ ኣይ እም (ዶኒ ሱዳን ኢንቲሪየር ሚሲዮን ይባል ነበር) ገብተው (እ.ኤ.አ) በ1954 ወደ ኢትዮጵያ መጡ። ሺዳ ከብዙ ወራት በኋላ ተክትለዋቸው መጡ እና በኅዳር 1955 በአዲስ አበባ እና በደብረ ብርሐን (በአንድ ቀን ሁለት ጊዜ) ተጋቡ። ከኢስ ኣይ እም ጋር ለ23 ዓመታት አገልግለዋል፤ የሚሰዩኑን መስክ ከቤተሰባቸው ጋር ከመጠቀሟቸው በፊት በሶሞ ወንዝ አካባቢ ያሉ በወንጌል ያልተደራሰ አዳዲስ ቦታዎችን ከኢትዮጵያውያን ወንጌላውያን ጋር በወንጌል ደርሰዋል። በወንጌል መወሰኑትናት አገልግሎታቸው በመቀጠል ለተጨማሪ 24 ዓመታት ከ "Gospel Recordings" ጋር አገልግለዋል፤ በኋላም ዲክ የ <Gospel Recordings> አውስትራሊያው ጽ/ቤት ዳይሬክተር ሆነው ነበር። በእነዚህ ጊዜያት በእስያ፣ በአፍሪካ እና በፓሲፊክ አካባቢ ባሉ ብዙ አገሮች ውስጥ ያገለገሉ የነበሩ የወንጌል መወሰኑትናት፤ ወንጌላውያንን እና ብሔራዊ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን ገብኝተዋል። ይህም በ1983 ዓ.ም ባበቃውና አሥራ ሰባት ዓመታት ያህል በቆየው የኮሚኒስት አገዛዝ ዘመን የተደረጉ በርካታ የምስት ወራት የኢትዮጵያ ጉብኝቶችንም ያካትታል። እርሳቸው የአገዛዝብኢን ሕዝብ ሰማጽናናት እና ለጸሎት ምሥጢራዊ የትምህርት ሲሚናሮችን አካሂደዋል። ከ1983 ዓ.ም ወዲህ እንዲህ ዓይነት ስምንት ተጨማሪ የአገልግሎት ጉብኝቶችም ነበሩ። ዲክ እና ሺዳ በኒው ሳውዝ ዊልስ መጥምቃውያን አብያተ ክርስቲያን ውስጥ የምስት ዓመት አገልግሎት አበርክተዋል፤ እንዲሁም ዲክ የ2003 -2004 ኅብረት ፕሬዚዳንትም ነበሩ። ብዙውን ጊዜ ወደ ደቡብ ኢትዮጵያ በመምጣት ራቅ ብለው ያሉ ወንጌላውያንን ይገበኛሉ፤ በተጨማሪም በጉባኤዎች እና በሥልጠና ሲሚናሮች ላይ ትምህርት ይሰጣሉ።



Warriors



Warriors of Ethiopia
Printed by SIM Press